

NOVI Glasnik

GLASILO OBČINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO, SLOVENSKE KONJICE, SENTJUR, ŠMARJE PRI JELŠAH IN ŽALEC

SREDNJE ŠOLSTVO DOGOVOR?

Občine celjskega območja bodo, kakor so pokazali pogovori predstavnikov celjske občinske skupščine z občinskimi vodstvi v Laškem, Žalcu in Slovenskih Konjicah, enotne pristopile k ureditvi razmer v srednjem šolstvu. O uresničitvi še sklenjenih družbenih dogovorov za razširitev zmogljivosti posameznih šol II. stopnje bodo dogovarjali v Mozirju, Smarju in Sentjurju. Če bodo v vseh občinah z dejanskimi ukrepi začeli sodelovati pri razvoju in graditvi srednješolskih prostorov na celjskem območju, bo s tem tudi zbrisan neugoden vtis, ki ga zadnje seje sveta osmih občin, ko se je vse poprejšnje sodelovanje in dogovarjanje znašlo v slepi ulici.

Najbrž so letošnji vpisi odprli stare rane — spoznanje, da šole ne morejo zadostiti interesnim nagnjenjem učencev. In da to nujno zahteva odgovor, kako vsaj v prihodnje preprečiti vsakoletne julijske vpisne težave, proste, solzne upore staršev, intervencije in podobno.

V nakazanih možnostih dogovarjanja sofinanciranja srednjega šolstva na območju je spodbudna še ena novica. Občine vse bolj priznavajo pomembnost projekta novega tehniškega centra. Skrajni čas. Kajti Celje z zbranimi sredstvi iz posebnega aružbenga dogovora samo ne bi moglo začeti gradnje šestmiliardne naložbe. Ali moderen tehniški center strojne in gradbene smeri s poklicno šolo in z oddelkom višjih šol celjsko območje potrebuje ali ne, o tem med poznavalci kadrovskega razmerja v gospodarstvu in med šolniki zagotovo ni dileme. Glede na perspektivne možnosti industrijskega razvoja območja še ostati ne. Tudi celjsko območje bo sčasoma občutilo, da manjše za tehnično-matematične vede upada in da dejstva sodobna industrijska družba ne more prezreti. Pri nas, ki itak ne hodimo še vstric s tehnološko bolj razvitim svetom, bo to še bolj boleče.

Zato, in ker tudi samoupravno organizirano gospodarstvo potrebuje strokovne kadre, je naložba v tehniški center neizogibna. Nujna. Vsako odlašanje predstavlja velik škodljiv faktor, v znanje, v človeka, med prednostne naložbe nujna dolgoročnega družbenega razvoja.

Zmaga je tu, če se tega na območju zavedamo.

JOZE VOLFAND

ŠMARJE PRI JELŠAH IZ ZAGATE

Pomoč prizadetemu območju prihaja iz vse Slovenije, vendar so ugotovili na zadnji seji IO OK SZDL v Smarju pri Jelšah, da zbrana vsota še zdaleč ne bo zadostovala za vso škodo, za ureditev razmer, da bo v prihodnje vsaj delno popravljeno stanje, ki je, milo rečeno, zelo slabo. Doslej so v občini kategorizirali 2661 objektov, med katerimi je največ stanovanjskih hiš, kar ves problem še poslabša. Čeprav se občina trudi, kolikor je v njenih močeh, je vendarle čedalje bolj jasno, da bo mnogo ljudi ostalo do zime brez strehe. Skoraj gotovo je že, da bo več kot 500 hiš treba podreti in postaviti na novo in da je treba akcijo za odpravo posledic potresa pospešiti, saj se jesen naglo bliža.

Ker občani zadnje tedne čedalje bolj pogosto vprašujejo, kako bo s krediti, so odgovorili tudi na to vprašanje. Znano je, da je dala Ljubljanska banka že kar v začetku 10 milijonov za stanovanjsko gradnjo ter 30 milijonov za preostale potrebe. Pravkar se oblikujejo tudi kriteriji, po katerih bodo razdeljevali kredite. Ti kriteriji bodo znani čez nekaj dni.

Prizadetemu območju bo prišla na pomoč tudi posebna mladinska delovna brigada. Tako so rekli na seji, ki je bila zelo razgibana. Brigadirji bodo pomagali predvsem socialno ogroženim.

Zdaj je že znano, da bo na šmarskem območju zgrajenih sedem šol, da pa bo treba poiskati vse rešitve, da se pouk te začne po predvidenem roku. Ena izmed rešitev bo vsekakor tudi preseljanje in ukinitve nekaterih šol. Še posebej pereč problem je tudi Dom počitka Jelšingrad. Izseliti bo treba še zadnje prebivalce doma in jim najti primerno zatočišče.

Predstavniki vseh družbeno političnih organizacij so se tudi strinjali, da v septembru delajo še en delovni dan, da bi tako zbrali kar največ sredstev sami, kar pa pravi gotovo zavezuje nas vse, da pomagamo po svojih močeh.

Dogovorjeno je tudi bilo, da začne OK SZDL Smarje pri Jelšah izdajati poseben bilten, kjer bodo zbrani vsi podatki o potresu in o odpravljanju posledic. Pokazalo se je namreč, da je takšna oblika obveščanja nujno potrebna.

MILENKO STRASEK

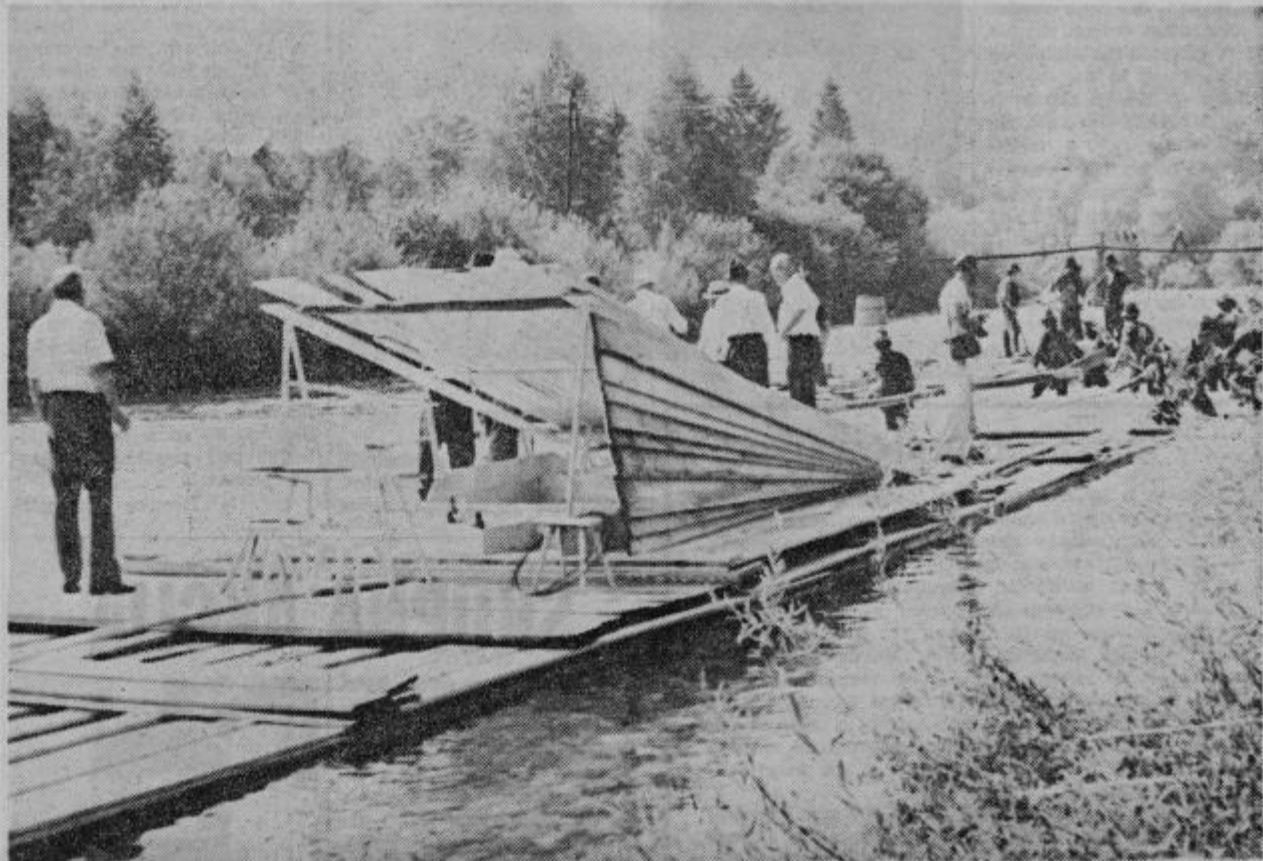
Z UREDNIKOVE MIZE

Pri nas je še vedno vroče. Kljub ohladitvi v torek. Časnikarska ekipa je še vedno okrnjena. Zaradi dopustov namreč. Nekateri so že prišli, drugi odhajajo. Polni želje, da jim bo vreme streglo. Pa jim zaželimo toplo sonce. Sicer pa naj ta želja velja vsem našim bralcem in naročnikom, ki odhajajo te dni k morju, v planine, zdravilišča in drugam. In, ko vam bo najlepše, se spomnite na nas. Pišite nam z dopusta. Morda zgodbico. Veselo. Kritično.

In zdaj še eno, dve o razno raznih razglednicah. Ko smo sprejeli tisto, saj veste o srečanju treh oslov, smo jo pozdravili kot dobro misel. Vzeli smo jo za šalo. Lahko bi rekel, da smo prvo idejo dobro plačali. Ne v denarju. Zdaj pa se s podobnimi rečmi oglašajo še nekateri. Naj povem odkrito — kopije, duplikati nam niso všeč. In sploh ne morejo veljati tisto, kar originali. Zato, več izvirnosti!

Lepo pozdravljen.

Vaš urednik

FLOSARSKI BAL NA LJUBNEM OB SAVINJI v soboto, 3. ter v nedeljo, 4. avgusta je privabil nekaj tisoč ljudi od blizu in daleč. Tolikšnega zanimanja že zlepa ne. K uspešni turistični prireditvi pa je svoj delež prispevalo tudi lepo vreme. In znova so gornjesavinjski splavarji sestavili flos in ga spustili po Savinji. Njegova pot je bila sicer kratka, dolga le kakšnih 200 metrov, toda navzlic temu je znova razburkala kri. Bila pa je tudi mokra, vesela in ponosna... (Foto: MB)

CELJE — OBISK KOROŠKIH PIONIRJEV

Skupina 22 slovenskih pionirjev iz Pilberka in okočice se je pred dnevi ustavila v Celju z namenom, da si ogleda gostoljubni kraj, katerega del prebivalcev jim je omogočil štirinajstdnevno bivanje na morju.

Slavistično društvo v Celju je v letošnjem letu že v drugo organiziralo zbiralno akcijo med člani društva, ti pa so jo razširili med pionirje na šolah in tako omogočili otrokom slovenskih staršev na Koroškem, da preživijo nekaj prijetnih dni v Baški.

V letošnjem letu je bilo prijavitelcev na Koroškem toliko, da so jih morali polovico odkloniti ter se odločiti za socialni kriterij.

Otroci so se na morju čudovito počutili, pridobili v pogovornem jeziku slovenskega jezika in se domov vrnili z več kot lepimi vtisi.

Njihovi starši so jih prišli iskat v Celje ter pri tem izrazili željo, da bi s takimi letovanji nadaljevali, pri tem pa so tudi sami pripravljene prispevati denarni delež.

«Med nami ne bi smelo biti nobenih meja,» je dejal eden izmed staršev, «in posebno ponosen sem, da je med otroki, ki so bili pri vas tudi

moj.» Tako oni. Mi pa bi radi dodali še to, da bi slavistično društvo iz Celja z akcijo nadaljevalo vsako leto in jo po možnosti razširilo še na ostala slovenska slavistična društva. Pa tudi širša pomoč družbene skupnosti ne bi bila odveč.

Zdenka Stopar

KONJICE

ŠKODA VEČJA

Komisija, ki ugotavlja potresno škodo v občini Slovenski Konjice, je te dni prejela nove prijave občanov o poškodovanih objektih. Tako je komisija ugotovila, da je potres hudo prizadejal staro graščino v Stranecah, ki je bila zgrajena že leta 1452. Graščino bodo morali porušiti, tri družine, ki sedaj še prebivajo v njej, pa bodo morali izseliti. Komisija je dobila še nekaj prijav o potresni škodi na stanovanjskih blokih v Slovenskih Konjicah, vendar bo zadnje besedo izrekla republiška komisija, ki bo že drugič ocenjevala dejansko potresno škodo v občini Slovenske Konjice.

D. S.

NT-RC

ČESTITKA

Kolektivu Novega tednika in Radia Celje toplo čestitam ob podelitvi Slandrove nagrade. Brez dvoma je ta nagrada veliko priznanje za tako rekoč pionirsko delo v celjski regiji na področju obveščanja občanov šestih občin, hkrati pa velika obveznost za nadaljnje delo. Posebno zdaj stojijo pred vašim kolektivom zahtevne naloge, ko stopa v življenje delegatski sistem.

Ze porast naklade od 4000 izvodov na 17.000 kaže, da ste odločno stopili v občanov vsakdan, za kar je bil prvi pogoj kvalitetno nesebično delo ter dobro izpolnjena in splošno dojemljiva informacija.

RUDI BOZIC, Aero

ŠE ODMEVI NA PODRAŽITEV

Tudi v tej številki našega tednika smo se odločili, da v rubriki »Odmerte« spregovorimo o nedavni podražitvi nekaterih živilskih izdelkov in ukrepih, ki so jih v posameznih kolektivih že, drugod pa še bodo, sprejeli za ublažitev teh posledic. Ponovno smo obiskali nekaj sindikalnih aktivistov v različnih celjskih delovnih kolektivih. Tako se nam povedali:

Marija Gazvoda, namestnica predsednika sindikalne konference v Ingradu: »Pri nas smo takoj, ko smo zvedeli za podražitev, pričeli razmišljati o ukrepih za ublažitev. Pobuda, ki so jo dali celjski sindikati pa nas je spodbudila tudi k hitrejšemu delu. Delavci Ingrada bodo v naslednjih dneh na zborih kolektiva razpravljali oziroma sklepali o tem, da se osebni dohodek vsakega delavca poviša za 100 din. To bo sicer nekaj več kot 3% na zaposlene, vendar upam, da bo podjetje zmoglo. S tem dvigom osebnega dohodka, ki že sedaj v nobenem primeru ni bil pod 1400 din

in ob upoštevanju dela na akord, ki je za našo stroko značilen, bo najnižji osebni dohodek v Ingradu nad 1500 dinarji. To pa bo, vsaj upamo, dovolj.«

Ing. Karel Kos, predsednik OOS v Mleko Celje:

»Tudi pri nas smo se na pobudo občinskega sindikalnega sveta odločili, da bomo storili vse za ublažitev nedavne podražitve, ki je prizadela predvsem tiste z nizkimi

Karel Kos

osebni dohodki. Ker smo TOZD KK Hmezd, bo to pri nas reševala sindikalna konferenca, v kateri so združene sindikalne organizacije vseh TOZD. Pri nas sicer prevelikih težav ne bo, saj smo letos že dvignili osebne dohodke in trenutno nihče ne prejema izpod 1600 din, za normalni delovni čas in učenik, seveda. Če bomo kljub temu sprejeli kakšne premoštatvene ukrepe, bo to še v

Stanko Pezdevšek

avgustu, upoštevan pa bo seveda tudi julij.«

Igor Peterka, predsednik OOS v skladišču Slovenijales:

»Pri nas je najnižji osebni

dohodek 2100 dinarjev, kar je lep dohodek in smo z njim v samem vrhu. Kljub temu menim, da so premoštatveni ukrepi potrebni, o tem pa bo razpravljala sindikat v centrali v Ljubljani. Žal vam s točnejšimi informacijami in podatki zaenkrat še ne morem postreči.

Vsaj nam se ne mudi tako kot nekaterim drugim, ker kritičnih primerov z zares nizkimi dohodki nimamo.«

Stanko Pezdevšek, predsednik OOS v Avto Celje:

»O posledicah podražitev še nismo razpravljali. Obstoja pa že dogovor izpred mesecev, da se bodo ob morebitnih podražitvah delavcem z najnižjimi dohodki ti dvignili. Skrb namenamo predvsem tistim z najnižjimi dohodki, saj ostali delavci niso v tako kritičnem položaju.

Najnižji osebni dohodek pri nas je 1450 dinarjev, s čimer smo v okvirih sindikalne liste. Če bomo sprejeli ukrepe za ublažitev podražitve, se bo seveda ta najnižji dohodek ustrezno dvignil, morda pa bomo uvedli tudi draginski dodatek, ki bi ga dobili tisti delavci, ki so s svojimi dohodki pod republiškim povprečjem.«

Branko Stamejčić

TURISTIČNO HLAPEVSTVO

Ocene o letošnji turistični sezoni v Jugoslaviji, Sloveniji in na celjskem območju so si zelo nasprotujoče. Kaj bodo v resnici dali najbolj turistični, vroči in bogati poletni meseci, v tem trenutku še ne vemo. Morda bo končni ekonomski učinek vendarle ugoden. Morda bomo spet navedli nekaj objektivnih in subjektivnih težav in ovir, ki preprečujejo še večji devizni turistični priliv. Morda bomo spet razmišljajoče povzeli — saj kljub vsemu še ni bilo tako slabo. Teh morda-jev je še cel kup. Morda pa bi enkrat v turističnih razmišljanjih in upanjih potisnili v drugi plan »dragoceno ekonomsko vsebino turizma« in se bolj zaustavili ob slogu naše turistične ponudbe.

Pri tem, da tudi v turizmu ne moremo prezreti srca naših družbenih odnosov, odnosa do našega delovnega človeka in kančka nacionalnega ponosa. Navadno je tvegano posploševati na osnovi nekaj posameznih primerov. Vendar tudi posameznosti ilustrirajo slog našega turističnega vedenja. Zato jih moramo videti.

Zgodilo se je v zadnjih dneh julija na Rabu. V Barbatu, Banjolah in v Rabu. V Restorantu »Beatrice« vam ne bodo dopoldne postregli s kavo, ker morajo pripravljati kosila — za tujce. Nikjer seveda ne piše, da je ta »restorant« namenjen le tujcem. V gostilni »Kordič« v Barbatu so nemškemu gostom podložili zadajce na lesenih stolih celo z mehkiimi vzglavniki. Da bi se kaj takega zgodilo domačemu gostu? V hotelu BOR (Alpe — Adria) je bil tujec deležen mnogo več kulturne postrežbe, uglednosti, naglice in prijaznosti kot domači. Domači gostje smo lahko vsak dan med strežbo slišali vrsto sočnih kletvic in prav neverjetnega, primitivnega ravnanja.

To seveda ni vse. In tudi zagotovo ni vsepovsod tako črno, tudi na Rabu ne, kot pričajo navedeni primeri. Ali to stanje govori o preporodu gostoljubja do domačega gosta? Ali so gostinski, hotelški in turistični delavci že spoznali, da perspektiva ni na strani — domačega gosta?

Ne vem. Kajti ni vznemirljiv samo ta odnos domačega turizma do domačega gosta. V naši turistični politiki in politiki delavskega turizma se bo moral dogovoriti, ali je res edina možna inčica prostorske bogatitve turistične ponudbe v razkošnih, dragih hotelih ali celo hotelških kompleksih najvišjega ranga.

Ker smo odprta dežela, mora biti naš turizem na široko vabljen vsemu tujstvu. Toda — ali snujemo in razvijamo drag turizem le za tujce? Ali bodo imeli prav tisti, ki menijo, da je čedalje več hotelov rezerviranih izključno za tuje goste? In da nam preostane druga vrsta turizma — delavskega turizem? Kaj pa je to — delavski turizem s sindikalno poanto? Ali ne bo potrebno priljubiti novostim v turistični ponudbi, ki daje gostu, turistu na uporabo bivalni prostor na morju ali v planinah in v njem možnost, da si v lastni režiji pripravi najboljšo letovanje.

Resnica je, da v svetu, in ponekod pri nas, že ugotavljajo prednost take ponudbe pred dražjo hotelsko. Prednost za domačega in tujega gosta.

Oboje — ponazorjen neprimeren odnos do domačega gosta in naša turistična politika — je tesno povezana z veliko hibo našega turizma — da kljub raznim popustom in različnim parcelarnim ugodnostim vseeno pozablja na domačega gosta.

V vsem tem ne gre le za neko vsesplošno načelo človeškega socializma in ne le naglasnega vulgarnega ekonomizma. Gre, mnogokrat, tudi za človeško dostojanstvo, za človeški, za nacionalni ponos. Hlapčevstvo pa je daleč od ponosa — kot najbrž od spoznanja nekaterih gostinskih in turističnih delavcev, da bi se na to kdaj spomnili.

Najvažnejše pa je, ali naša turistična politika podpira tako hlapčevstvo. Vse se zdi, da ga. Najbrž ne zavestno, a ga.

JOŽE VOLFAND

SKUPNA AKCIJA

Elementarne nesreče, kjerkoli v svetu in doma, zahtevajo mnogo, mnogo energije, da se odpravijo posledice, ki nastanejo in enako velja tudi za nedavni potres v šmarški občini. Čeprav je od potresa že skoraj dva meseca, vendarle tečejo v občini Šmarje pri Ješlah, pa tudi v sosednji šentjurski, intenzivne priprave, kako čimprej priti znova na zeleno vejo. Takšna prizadevanja seveda zahtevajo vsestransko angažiranje vseh družbenopolitičnih sil v občini, še posebej pa mora biti vedno in vselej budna prav zveza komunistov. Da je temu tako, pove že dejstvo, da smo vedno znova in povsod poudarjali, da komunisti v teh kritičnih razmerah ne smejo spustiti vajeti iz rok in da morajo biti prisotni prav povsod. Biv zaradi tega smo hoteli zvedeti, kako je z aktivnostjo komunistov v šmarški občini po potresu in zato smo obiskali sekretarja občinske konference ZK Šmarje pri Ješlah, Darko Bizjak.

»Naša občinska konferenca se po potresu ni ločeno angažirala, ker smo stopili v skupno akcijo s koordinacijskim odborom za odpravo posledic potresa in pa z občinskim štabom ter krajevnimi skupnostmi, kjer pa, moram reči, se naši komunisti maksimalno angažirajo,« je dejal v razgovoru Darko Bizjak.

Šmarški komunisti so v zadnjem mesecu predvsem analizirali stanje po potresu in tako prišli do težkih zaključkov, saj je škoda precej večja, kot so pričakovali. Na ta način so prišli do popolne slike, ki pa bo hkrati že vodilo za naslednje akcije.

Naslednja akcija je bila zbiranje sredstev. Komunisti so bili tisti, ki so med občani pokazali na nujnost, da del škode pomagajo odpraviti tudi sami in tako razbremenimo slovensko skupnost. Še posebej so se izkazali pri akciji 13. julija, dogovorili pa so se, da v mesecu septembru organizirajo še eno delovno soboto, da bi tako zbrali prepotrebna sredstva. Delež šmarških komunistov pri teh težnjah je vsekakor velik.

»Skupaj z drugimi družbenopolitičnimi organizacijami

Darko Bizjak

v občini smo se dogovorili, da je treba organizirati čim bolj efektno pomoč,« je nadaljeval Darko Bizjak. Pri tem je bilo še posebej poudarjeno, da je treba pomagati zlasti socialno ogroženim občanom, da pa mora biti ta pomoč pošteno razdeljena in da je treba že v kati zatrehi sleherne poizkuse najrazličnejših malverzacij in okoriščanja. Takšne poizkuse bodo najstrožje kaznovali.

Na splošno velja, po besedah sekretarja občinske konference ZK, da za komuniste v teh poletnih mesecih ni in ne sme biti oddiha in da morajo biti stalno prisotni pri odpravljanju posledic potresa.

Seveda pa dejavnost šmarških komunistov okoli odpravljanja posledic potresa ni edina dejavnost, saj so tukaj še mnoge reči, na katere prav tako ne kaže pozabiti. S tem mislimo predvsem na aktivnost po X. kongresu ZKJ in VII. kongresu ZKS. Šmarški komunisti ugotavljajo, da je bilo delo zveze komunistov močno aktivno že pred omenjenima kongresoma, da pa se je aktivnost pozneje še povečala, saj je treba spreminjati mnoge stvari, ki pa, zlasti v področjih, zaenkrat ne potekajo tako kot bi si želeli. Zato je razumljivo, da je prav na tem področju aktivnost zveze komunistov najmočnejša. Vsekakor velja torej največja pozornost šmarških komunistov prav uveljavljanju določenih nove ustave na vseh področjih, to pa je tudi njihovo osnovno vodilo še za naprej.

MILENKO STRASEK

IZ DELA IZVRŠNIH SVETOV

ŽALEC

O ZDRUŽEVANJU

Izvršni svet žalske občinske skupščine se je pred nekaj dnevi sestel v razširjenem sestavu, da bi razpravljala o dveh pomembnih točkah — združenju kmetijskih in trgovskih organizacij ter ukrepih za ublažitev posledic podražitve.

O združenju kmetijskih in trgovskih organizacij v občini in celjski regiji je izvršni svet sicer enkrat že razpravljala, vendar je razpravo ponovil, saj se je položaj medtem močno spremenil. Kot kaže, bo namreč integracija dosti obsežnejša kot so sprva mislili. Zato se trenutno zanima že preko 20 kmetijskih oziroma trgovskih organizacij jako iz celjske kot tudi zasavske regije.

Ker je združenje v agro-predelovalni in trgovski kompleks zaenkrat še v prvi fazi, o tem ne gre širše pisati, saj bo sprememb gotovo še veliko. Kljub vsemu pa lahko že danes za pišemo cilje takega združenja. Teh seveda ni malo. Predvsem gre za tesnejšo povezavo med proizvodnjo, predelavo in prodajo kmetijskih in živilskih izdelkov. Povezava takih organizacij iz regije bi nedvomno veliko pomenila. Združeno podjetje oziroma sestavljena OZD bi pridobila na ekonomski moči, lahko bi več investirala, odpadla bi marsikatera stopnička v posredovanju med proizvodnjo in prodajo. Vse to pa bi pomenilo bolj

šo, hitrejšo in cenejšo proizvodnjo potrošniku, pa tudi hitrejši razvoj tako v kmetijstvu kot tudi v trgovini.

Zalski izvršni svet je zato takšno združenje podprl in priporočil delovnim organizacijam iz svoje občine, ki se zavezujejo za vstop v to SOZD, da še ta mesec razpravljajo o problemih združitve. Hkrati pa so članje poudarili, da tudi pomembni integraciji ostanejo obveznosti teh podjetij do občine in njene razvoja nespremenjene.

V nadaljevanju dela je izvršni svet razpravljala o posledicah nedavne podražitve in sklenil, da morajo v OZD in TOZD čimprej razpravljati o ukrepih za ublažitev posledic, pri čemer naj upoštevajo 3 odstotni dvig kalkulativnih osebnih dohodkov. Skrb morajo posvetiti tudi svojim študentskim.

V kratkem se bo sestel tudi odbor za družbeni dogovor o letošnji skupni in splošni porabi ter predlagal rešitve za delitev osebnih dohodkov v družbenih dejavnostih.

Ob koncu se je izvršni svet žalske občinske skupščine še sklenil, da iz proračunskih rezerv poveča socialne pomoči za 50 dinarjev, rešitve od 20 na 30 dinarjev, priznanine za 50 dinarjev ter preživnine za socialno ogrožene kmete za 4,5 odstotka.

Branko Stamejčić

KONJICE

OBILO DELA

Do konca leta se morajo v vseh občinah oblikovati in konstituirati samoupravne interesne skupnosti. V skladu z ustavo bodo tudi v Sloveniji izdelali zakon, ki bo urejal temeljne odnose v samoupravnih interesnih skupnostih in način opravljanja zadev posebnega družbenega pomena v teh skupnostih. Republiški zakon bo določal tudi obveznost ustanoviti skupnosti, skupen bo zakon o volitvah delegacij in delegiranju delegatov v skupščine samoupravnih interesnih skupnosti.

Tudi v Slovenskih Konjicah bodo morali na tem področju še veliko storiti. Praviloma morajo osnutke samoupravnih sporazumov ustanovitev samoupravnih interesnih skupnosti, tako da bodo ti prišli pred delovno ljudi pravočasno, da bi imeli dovolj časa za razpravo, volitve in samo konstituiranje skupnosti. Razmišljati morajo o procesih integracije strokovnih služb, ki bi nastopale združeno na tem področju dela.

Vse občine, tako tudi Konjice, čaka na tem področju še obilo dela. Zato je pravo, da o teh stvareh razmišljajo že sedaj. Kajti področje obilovanja samoupravnih interesnih skupnosti je še toliko bolj pomembno zato, ker to področje, kjer se delovne ljudi združujejo zato, da solidarno izenačijo svoje pogoje in skladno s tem razvijajo svoj družbeni standard.

**Osnovna šola
»Bratov Dobrotinskih«
Vojnik**

razpisuje delovno mesto:

1. RAČUNOVODJE

z ESS — za nedoločen čas in mesto

2. TAJNICE šole

z administrativno ali drugo šolo — za nedoločen delovni čas

Osební prejemi po pravilniku OD in SS.

Nastop službe pod

1. — 1. 10. 1974
2. — 1. 9. 1974

Prošnje sprejema razpisna komisija šole.

TRNOVLE

GASILCI ZA KOZJANSKO

Tudi trnoveljski gasilci se vključili v solidarnostno akcijo za pomoč po potresu prizadetemu Kozjanskemu. V skladu s namenili padeset starih tisočakov in tako vnovič pokazali pripravljenost pomagati človeku, ki ga je prizadela nesreča.

MED MALICO

PO PIJAČO ALI KRUH?

Anonimen telefonski klic dveh delavcev iz šentjurskega Alposa, češ »novinarji, pridite tudi med delavce«, me je v ponedeljek popeljal v Šentjur. Problem, o katerem danes govorijo vsi v Alposu, je aktualen in vsekakor vreden obdelave.

Kaj se je zgodilo v Alposu?

Služba, ki skrbi za varnost pri delu, je strokovni organ OZD poslal pismo, v katerem ne prevzema več odgovornosti za delovne nesreče, ki lahko nastanejo v tovarni zaradi prekomernega uživanja alkohola posameznikov. Vse pogosteje se je dogajalo, da so delavci med odmorom, ki je bil namenjen malici, odšli iz tovarne v gostilno in se vračali vinjeni. Zgodilo se je celo, da je nekdo obnemogel sredi dvorišča zaradi vinskih hlapov.

Delavski svet je obravnaval prepoved odhajanja iz tovarne med malico in predlog odbil.

Kljub temu se je s 1. avgustom prepoved pojavila, nekateri najbolj trdovratni pa je niso upoštevali.

Napačno bi bilo misliti, da hodijo pit med malico vsi, gre za nekatere posameznike, medtem ko drugi delavci — iz oddaljenih krajev šentjurske občine — potrebujejo izhod med malico predvsem za to, da kupijo kruh v bližnji samopostrežni trgovini, »skočijo« na občino, pošto itd. Zaradi nekaterih, ki z uživanjem alkohola med delom in zamanjem grobo kršijo delovno disciplino, je bil tako prizadet ves 400-članski kolektiv.

Direktor Alposa, inž. Ladislav GRDINA: »Gre za napačno tolmačenje zveznega zakona, ki določa malico, vendar je tudi ta delovni čas in ne čas, ko je mogoče zapustiti tovarno. Razlog prepovedi je v tem, da so zaposleni odhajali pit v okoliške gostilne. Delavski svet predloga ni sprejel, čeprav tega ne bi bilo potrebno obravnavati na seji, predlog smo podali zato, da ne bi kdo rekel, da kršimo samoupravne pravice. Poslovni odbor pa je pozneje sprejel prepoved, ker ni bilo mogoče nadaljevati in dopustiti takšno prakso. Če delavci zahtevajo izhod med malico, naj predlagajo tudi človeka, ki bo pred sodiščem odgovarjal za posledice nesreče, ki se lahko kaj hitro zgodi.«

Tehnični vodja, inž. Viktor HRASTNIK: »Ukrepi za varnost pri delu so se poostrižili. Imamo pet do deset potencialnih kandidatov za kronične alkoholičke. V obratih so avtomati, kjer lahko delavec dobi zastoj ORO v neomejeni količini. Kljub temu so posamezniki nosili pijačo v tovarno, ali hodili med malico v gostilno. Urejam klopri na tovarniškem dvorišču, da delavec ne bo potrebno poležavati pred tovarno med časom malice. Zaradi vpliva alkohola je prišlo med delom tudi do pretepa. Najtežje je popoldne.

Peter MIHELČIČ, predsednik sindikata: »Sindikati še tega ni obravnavali. Sam sem mnenja, da je potrebno kaznovati tiste, ki kršijo delovno disciplino, prepoved izhoda pa

umakniti. Doma sem z Blagovne, ob dveh ne dobim več kruha, zato moram med malico ponj, če ga hočem prinesiti domov.«

In kaj menijo delavci v obratih?

Drago STEFUL, iz Repna: »Med malico skočim po kruh v trgovino, ker ga pozneje ne dobim več. To je deset minut. Sicer pa si za osem ur dela zaslužim steklenico piva in jo bom tudi popil, kadar bom hotel.«

Ivan KLAVDIC, iz Dramelj: »Vedno nakupujem v trgovini, zaradi avtobusa ni časa, da bi to stori. po končanem šiftu. Kaj je s tistimi, ki hodijo v gostilno pit? Mi, navadni delavci nimamo avtomobila, da bi se peljali v gostilno! Pa tudi drugače nimam računa, da bi med malico hodil v gostilno.«

Ivan ZALOKAR, z Javorja: »Čas malice mi je zelo dobrodošel, ker grem kupit kruh, stopim na pošto, občino, vedno je kaj. Če grem ob dveh po kruh, dobim samo belega, ni več črnega, ki je cenejši. Tiste naj dobijo, ki pijejo, meni ni treba pijače. Glavno je kruh.«

Fran HROVAT: »V tovarni bi morali dobiti pivo, tako, kot smo ga včasih. Sem zato, da gremo med malico ven, vendar brez zamujanja. Soka ne maramo, človek ga ni navajen. Fizičnemu delavcu pač bolj prija steklenica piva ali kaj drugega. Med malico grem v gostilno na pivo, žejna je žejna, posebno poleti. No, pozimi je drugače.«

Prepoved velja! Tisti, ki je ne upoštevajo, naredijo disciplinski prekršek. Vodilni delavci v Alposu so mnenja, da ni potrebno, da bi prepoved sprejel delavski svet.

Odhajati iz tovarne med malico resnično ni ustajena praksa v naših delovnih organizacijah, posebej ne tam, kjer je poskrbljeno za toplo malico — tako kot v Alposu. Popoldanska malica je ob 18. uri, ob isti uri zapro trgovino, tako hočeš ali ne hočeš morajo delavci iz tovarne pred uradnim pričetkom malice. Ob podatku, da je v naših tovarnah koristno porabljenih samo 60% delovnega časa, je prepoved izhoda med malico — izhod vključuje pijančevanje in zamanje — razumljiva.

Vendar, razumljivo je tudi to, da delavci iz oddaljenih krajev resnično potrebujejo ta čas, da nakupijo ali uredijo vse potrebno. Zato nastaja prашanje dovolilnic za izhod — ki jih v Alposu sicer imajo — za resnično potrebo, prilagoditve odhodov delavskih avtobusov po končanem delu itd. Vprašanje je tudi, ali ne bi bilo mogoče zaposliti človeka, kateremu bi delavci ob prihodu v službo pustili listek z naročili za nakup predvsem kruha, trgovina pa bi skupaj s tovarno organizirala prevoz in prevzem blaga ob 14. uri. Tako že imajo urejeno ponekod. Rešitev je najno potrebna, in to takšna, da bo delovni čas čimboljše izkoriščen, delavci zadovoljni in preskrbljeni; s tistimi, ki pa delajo prekrške, je potrebno spregovoriti odločno besedo.

MILAN SENIČAR

TOPER — 30 — LET

V petek je delovni kolektiv tovarne Toper proslavil 30 letnico obstoja. Ob tej priložnosti so se delavci zbrali v delovni dvorani, ki jo zdaj že lahko imenujemo stara, saj so prav ob jubileju tovarne odprli nov sodoben proizvodni obrat.

O razvoju tovarne je spregovorila najstarejša članica delavskega sveta Rozika Kranjc, nato pa je predsednik delavskega sveta Drago Mahle podelil priznanja sedemdesetim delavcem, ki so v podjetju zaposleni že več kot 20 let, in dvanajstim, ki so zvesti kolektivu že več kot 30 let. Posebna priznanja so dobili tudi vsi direktorji, ki so ta leta vodili podjetje.

O prizadevanjih kolektiva za čimboljše rezultate je spregovoril sedanji direktor Marko Jezernik, delavca Topera pa je pozdravil tudi podpredsednik celjske občinske skupščine Tone Zimšek.

Na proslavi: predsednik delavskega sveta podeljuje priznanja za dolgoletno zvestobo kolektivu

CELJE — POT JE ZNANA

ČIMVEČ STANOVANJ

Za organe solidarnostnega stanovanjskega sklada občine Celje ni počitka. Tudi v poletnih mesecih ne. Pa tudi sicer, v prizadevanjih za graditev stanovanj, ne more biti odmora. Tu so ljudje, ki čakajo na nova stanovanja.

Kot upravni odbor, tako se je tudi skupščina solidarnostnega stanovanjskega sklada občine Celje v tem času srečala z mnogimi perečimi vprašanji. Vsa pota vodijo k stremljenju, kako zagotoviti čim več sredstev in z njimi kupiti čim več stanovanj. To tembolj, ker ima podražitev stanovanj ali bolje rečeno materiala svoj vpliv na končni učinek. Cene za kvadratni meter stanovanjske površine rastejo. To pa hkrati pomeni, da bo manj stanovanj, kot so predvidevali.

Zato ni naključje, če se organi solidarnostnega sklada zavzemajo, da bi čimprej dobili sredstva bivšega občinskega stanovanjskega sklada. V celoti gre za okoli 750 milijonov starih dinarjev, letos pa naj bi iz tega naslova dobili okoli 260 milijonov starih dinarjev. Rešitev te zahteve se zavlačuje, to pa povzroča negotovanje, še zlasti, ker so sredstva neizkoriščena, potrebe pa so takšne, da bi bil ta denar več kot dobrodošel, če bi ga aktivirali.

Solidarnostni stanovanjski sklad občine Celje je pred kratkim podpisal pogodbo z Ingradom o nakupu 222 stanovanj, od tega bi jih naj bilo 53 v bloku vseljivih že decembra letos, 78, prav tako v bloku, marca prihodnje leto in preostalih 91 v stolpiču avgusta leta 1975. Po trenutni pogodbi naj bi sklad za nakup teh stanovanj odštél nekaj nad 4,3 milijarde starih dinarjev. Po vsej ver-

jetnosti pa bo končna cena zaradi podražitve materialov večja.

Medtem ko je bila Zveza stanovanjskih skupnosti Slovenije ustanovljena prejšnji teden, tečejo v Celju vse priprave za dokončno formiranje samoupravne stanovanjske skupnosti z vsemi dejavnostmi kot so predvidene. Zato tudi solidarnostni stanovanjski sklad ni razpisal prostega delovnega mesta direktorja. Zaradi istega razloga je odprto tudi delovno mesto upravno pravne referenta. Vse kaže, da bo prišlo do končnega konstituiranja samoupravne stanovanjske skupnosti prihodnji mesec.

Več kot kritično so organi solidarnostnega sklada pa

ŠENTJUR

PRED PRAZNIKOM

Organizacijske priprave za praznovanje praznika občine Šentjur so v polnem teku. Te dni končujejo dela na Planini, kjer bo osrednja proslava, in v Šentvidu. Tako asfaltirajo cesti v središčih obeh krajev in igrišče pred osnovno šolo na Planini, Šentvid pa bo dobil tudi razsvetljavo.

Šentjurska občina bo imela svoj praznik 17. in 18. avgusta. Proslave in prireditve v okviru občinskega praznika pa so se pričele že 7. julija, ko so odkrili spominsko ploščo na hiši Franca Žuraja v Planiški vasi v spomin na delovanje okroglega odbora OF v letu 1944. 21. julija so odkrili spominsko ploščo na hiši Slavka Doberška v Doropolju v spomin bivše Doberškove kmetije, kjer so se zbirali prvi borci in aktivisti okrožja in širše okolice Planine leta 1941—42. V nedeljo, 11. avgusta bodo odkrili tudi spominsko ploščo na stari osnovni šoli Planina v spomin osvoboditve Planine in partizanske šole. 17. avgusta bo odkritje spominske plošče na hiši Mirka Kovača v Šentvidu v spomin partizanske javke iz leta 1942. Isti dan bo tudi srečanje mladine, patrolj iz vseh 6 kozjanskih občin in mladinskih brigad akcije Kozjansko 74 ter tovariški večer s prebivalci tega kraja ob priziganju kresov po okoliških hribih.

Osrednja proslava bo v nedeljo, 18. avgusta na Planini, na kateri bo govoril tudi predsednik predsedstva Socialistične republike Slovenije, Sergej Kraigher.

P. D.

ZA KOZJANSKO

V Slovenskih Konjicah so doslej zbrali že okrog 450.000 dinarjev kot pomoč od potresa prizadetemu Kozjanskemu. Večje delovne organizacije na območju konjiške občine so že nakazale svoje prispevke, zbrane iz enodnevnega zasluzka delavcev. Zneski so naslednji: Korus

je prispeval kot pomoč Kozjanskemu 140.570 dinarjev, LIP 140.000 dinarjev, Kovaška Industrija 150.000 dinarjev, Kostroj pa je prispeval 20.000 dinarjev kot akontacijo. Ostale manjše delovne organizacije bodo svoj prispevek nakazale v najkrajšem času.

D. S.

Prva bloka na Lavi, zgrajena s sredstvi solidarnostnega sklada in združenih sredstev delovnih organizacij, znanilka hitrejšega reševanja stanovanjskega vprašanja v Celju

BOLJŠA ZUNANJA TRGOVINA

Ob znanih zapletih in težavah na svetovnem trgu smo z letošnjimi izvoznimi rezultati slovenskega gospodarstva lahko pravzaprav zadovoljni. Zadovoljni zato, ker sta se v prvih petih mesecih v primerjavi z istim obdobjem lanskega leta tako izvoz kot uvoz skoraj za polovico povečala. Vendar sama ta številka skriva tudi nekatere manj ugodne težnje. Prva je ta, da z izvozom pokrivamo komaj dobro polovico našega uvoza in druga, da zaskrbijo naraščajoči izvoz neobdelanih ali polobdelanih materialov v vsej Jugoslaviji, tudi tistih, ki bi jih domača proizvodnja nujno potrebovala. Tako jih je prisiljena uvažati, v glavnem celo dražje kot bi jih plačala doma. Ze to nas opozarja, da se moramo v prihodnje truditi kar najbolj izkoristiti možnosti za oskrbo s surovinami in proizvodnimi materiali na domačem tržišču. Torej, da je treba cene domačih surovin bolj vskladiti s tistimi na svetovnem trgu in da se mora slovensko gospodarstvo odločiti za trajnejšo rešitev, za skupna vlaganja z domačimi proizvajalci surovin v drugih republikah. Primer takih vlaganj pri proizvodnji električne energije je lahko pri tem zelo vzpodbuden.

V takem položaju, ko se je v Jugoslaviji uvoz povečal bolj kot izvoz, kar za Slovenijo ne velja, pristojni organi že pripravljajo vrsto ukrepov za spodbujanje izvoza in selektivno omejevanje uvoza. Vendar moramo poudariti, da je vzpodbujanje izvoza do zdaj temeljilo predvsem na premijah iz zveznega proračuna. Tudi zato je v njem že znaten primankljaj, ki ga bo treba v prihodnje z dodatnimi ukrepi ter dogovori republik in pokrajin poravnati. Bolje bi bilo, če bi spodbudil izvoza namenjena sredstva iz proračuna prevzelo samoupravno organizirano gospodarstvo in jih še oplojilo, s tem pa bi prevzelo nase tudi široke možnosti odločanja o teh sredstvih ter odgovornost za ravnanje z njimi.

Glede uvoza surovin smo že omenili, da se moramo bolj nasloniti na domače možnosti. Manj bi lahko uvažali tudi strojne opreme, če bi omogočili domači strojearni, da bi prodajala opremo na kredit pod približno takimi pogoji kot veljajo na svetovnem trgu. Prav gotovo pa je po nepotrebnem zapravljenih precej deviz tudi za uvoz luksuznega blaga, ki niti zaradi nemotenega gospodarskega poslovanja niti zaradi življenjske ravni ni nujno potrebno.

Predvsem pa je važno, da urejanje teh težav ne sme odpreti novih možnosti za administrativne posege v gospodarstvu, da ne sme zavreti glavne odlike letošnjega gospodarjenja — visokih stopenj rasti in da s tem ne smemo škodovati dolgoročni politiki vključevanja Jugoslavije v mednarodno delitev dela.

TONE KRASOVEC

V vsak dom
NOVI
TEDNIK

GLIN NAZARJE

OBŠIREN RAZVOJNI PROGRAM

V GLIN Nazarje je zaposlenih 1560 delavce v — Obširen program razvoja do leta 1979 — Kmalu novih 200 delovnih mest — V in vesticije z lastnimi sredstvi v višini 65%

GLIN Nazarje je brez dvoma najmočnejša delovna organizacija v moziški občini. Trenutno je zaposlenih 1560 delavcev, od tega v TOZD gozdarstvo 509, v TOZD lesna industrija 832, v TOZD Smreka 95 in v TOZD skupne službe 124. Poprečni mesečni dohodek v lanskem letu je bil 1960 din, za letošnje leto pa so planirali 2340 din. V prvih petih mesecih letošnjega leta so dosegli

poprečni mesečni osebni dohodek 2360 din, kar je že presežek. Po programu bodo letos ustvarili 297 milijonov din celotnega dohodka, kar je za 33 odst. več kot prejšnje leto. Visoko povečanje je posledica preusmeritve proizvodnje na tiste izdelke, ki prinašajo večji izkupiček, boljše izkoriščanje surovin in priključitev TOZD Smreka. Kljub splošnemu porastu surovin, pričakujejo ugodne

poslovne rezultate, saj predvidevajo, da bodo ustvarili 46 milijonov din sredstev za obnovo in razširitev kapacitet, to je za 22 odst. več kot preteklo leto. Za enak odstotek se bodo povečali tudi osebni dohodki delavcev. Ker je letošnje leto v znamenju dvigovanja cen surovinam in reprodukcijskemu materialu, posvečajo največ pozornosti trošenju sredstev in boljše izkoriščanju notranjih rezerv.

Pripravljeni imajo tudi program razvoja do leta 1979, kjer želijo doseči boljše izkoriščanje gozdov, večjo stopnjo predelave lesa, večjo produktivnost in s tem boljše poslovne rezultate ter večjo materialno osnovo združenega dela.

V tem obdobju bo investirala TOZD gozdarstvo 40 milijonov din, TOZD kmetov lesnega gospodarstva 21 milijonov, TOZD lesna industrija 161 milijonov in TOZD Smreka 7,5 milijona din. V objekte družbenega standarda pa bo vloženi 20 milijonov din. Skupno bo vloženi za razširjeno reprodukcijo v GLIN v petih letih 250,300 milijonov din ali poprečno 41,700 milijonov letno. Predvidevajo, da bodo sami ustvarili od te investicijske vsote lastnih sredstev 27 milijonov letno ali 65 odstotkov.

Glavna vlaganja bodo v gozdno mehanizacijo in centralno skladišče lesa, gozdne ceste, biološka vlaganja, povečanje proizvodnje ivernih plošč in stavbnega pohištva, nova tovarna kosovnega pohištva, kotlovnica in vzdrževalni obrati, obrat družbene prehrane (ta bo gotov že letošnje jesen), samski dom, družbena stanovanja in špor-

tni ter rekreacijski objekti. Od novih investicij pričakujejo, da bodo pridobili 200 novih delovnih mest, kar bo vsekakor ugodno za domačine, ki se še danes vozijo na delo v Velenje, Zalec, Celje, Kamnik in Ljubljano. Dnevna delovna migracija je okoli 750 ljudi. Z novimi delovnimi mesti pa se bo vsaj del teh lahko zaposlil doma.

Poleg povečanja proizvodnje pa v GLIN skrbijo tudi za razvoj samouprave, vključujejo pa se tudi v integracijske procese z drugimi TOZD. Ze sedanja usmeritev povezovanja je dala ugodne rezultate, saj integracija gozdarstva in lesne industrije, lesne obrti in vključevanje kmetov lastnikov gozdov potrjuje, da je samoupravno povezovanje zagotovilo za doseganje boljših rezultatov. Dogovarjajo se s proizvajalci pohištvene in stavbne industrije v drugih občinah in s trgovskimi organizacijami tudi v drugih republikah z namenom, da bi pospešili integracijske procese. V bližnji prihodnosti predvidevajo integracijo z Garantom na Polzeli, ki ima tak proizvodni program, ki temelji na nadaljnji predelavi proizvodov Glina. Združitev bi pomenila boljše izkoriščanje kapacitet obeh podjetij, istočasno pa bi se povečalo izkoriščanje lesa in lesnih odpadkov.

V Glinu se zavedajo, da je z vidika nacionalnega gospodarstva nujno potrebno, da bodo vsklajeno razvijali proizvodnjo, ker lahko pride do dvojnih proizvodnih kapacitet, s tem pa bi ostalo vloženo delo neizkoriščeno, kar je razumljivo nezaželeno in neracionalno.

TONE VRABL

Direktor GLIN Nazarje dipl. inž. Peter Kozlič (na levi) v razgovoru s sekretarjem izvršnega komiteja predsedstva CK ZKS Francem Setincem. Po nasmehih sodeč, je delo dobro zastavljeno. Foto: L. Ojsteršek

ŠENTJUR

UBLAŽITEV

V Šentjurju pri Celju so se sestali člani predsedstva občinskega sindikalnega sveta z namenom, da bi proučili stališče Zveze sindikatov Slovenije glede sedanje podražitve nekaterih osnovnih živil. Z omejenimi stališči se predsedstvo občinskega sindikalnega sveta v celoti strinja in bo storilo vse, da se bodo leta v Šentjurski občini čim prej realizirala. Hkrati so na seji ugotovili, da se niso podražila samo osnovna živila, temveč da neprestano rastejo tudi cene ostalih proizvodov. Zato je akcija sindikatov za ublažitev podražitve več kot nujna.

Sprejeli so sklep o predložitvi ustreznih ukrepov, ki bi zagotovili primerne osebne dohodke delavcev v tistih delovnih organizacijah, kjer se osebni dohodki nekaterih zaposlenih gibljejo pod republiškim povprečjem. V Šentjurju so to predvsem dislocirani obrati. Najbolj kritična je situacija v Elegantu, obratu Topra iz Celja, zato se bo občinski sindikalni svet povezal z upravo Eleganta v Celju in skušal ugotoviti, zakaj takšna odstopanja glede osebnih dohodkov v tem obratu.

Tudi v ostalih delovnih organizacijah naj bi po sklepu občinskega sindikalnega sveta osebni dohodki zaposlenih ne bili nižji od 1500 dinarjev, sploh pa naj ne bi bili odvisni od dohodkov delovne organizacije. Osebni dohodki morajo biti vsklajeni z življenjskimi stroški ob stalnem povečevanju produktivnosti.

D. P.

Znova presenečenje. Za vas, za nas, za vse!

Med prireditvami, ki jih pripravlja Ljubljanska banka, podružnica Celje v okviru meseca varčevanja, oktobra, bo tudi proslava 110-letnice ustanovitve Celjske mestne hranilnice in v njenem delu razstava jubilejnih kovancev in drugih starih bančnih dokumentov in predmetov.

Da bi razstava v resnici zajela vse, kar je na voljo, zlasti pri občanih, vas celjska podružnica Ljubljanske banke vabi in prosi, da ji posodite ali prodate stare jubilejne kovance vseh vrst in izdaj in drugo arhivsko oziroma zgodovinsko gradivo, ki kakor koli govori o hranilništvu na celjskem območju. Če pa bo to gradivo vezano na

Celjsko mestno hranilnico, bo dobrodošlo toliko bolj.

Da bi vedeli, s kakšnim gradivom bomo lahko razpolagali pri ureditvi razstave, vas vabimo, da nam pripravljeno o sodelovanju z nami sporočite najpozneje do 15. septembra letos na naslov: Ljubljanska banka, podružnica Celje, odsek za pospeševanje denarnega varčevanja in propagande, Celje, Trg V. kongresa 10.

Ze v naprej hvala za sodelovanje in pomoč.

Ljubljanska banka
PODRUŽNICA CELJE

CELJE

KOVINOTEHNI VELIKO PRIZNANJE

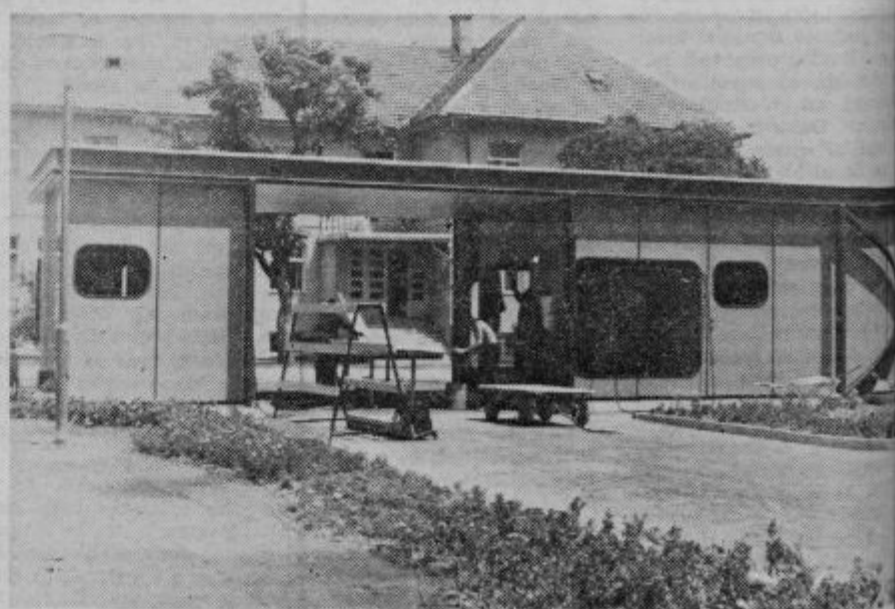
Konec prejšnjega leta so predstavniki tovarne celuloze in papirja »D. Salaj« iz Krškega, koda cija podjetja Vost Alpa iz avstrijskega Linza, Ljubljanske banke in Kovinotehne podpisali v pravnih Kovinotehne namensko pismo za dobavo opreme za rekonstrukcijo obrata celuloze pri kmetovarni. Skupna vrednost dobavljene opreme je okoli 370 milijonov dinarjev, vrednost celotne investicije z gradbenimi deli vred pa 618 milijonov dinarjev.

Gre za rekonstrukcijo obrata, ki daje osnovo surovino za papirno industrijo. Tako se bo proizvodnja celuloze povečala od sedanjih 60.000 na 132 tisoč ton. Polovica proizvodnje bo ostala doma za potrebe slovenskih tovarn papirja.

V investicijski načrt sodelujejo tudi Madžari, ki bodo na račun lastnega deleža prejeli okoli 40.000 ton celuloze letno.

Za financiranje objekta so bila združena sredstva slovenskih papirnic, Ljubljanske banke in koda čeno tudi madžarski partnerja.

Vse posle okoli ure opreme in drugih formalnosti je investitor zaupal kolektivni oziroma Kovinotehne oziroma njenemu TOZD za njenjo trgovino. Vsekakor veliko priznanje!

Industrijski kombinat nus iz Slovenskih Koz praznuje letos svojo letnico obstoja. K pr ničnemu razpoloženju v veliki meri pripomni tudi lepo urejena okolica tovarne, še posebej novo vhodno dvorišče, bo odslej stalo nasproti Zdravstvenega doma v njičaj. Delavci hitijo, bi čimprej postavili vratarnico in trgovino, bo stala prav tako vhodu v tovarno. Na kda: nova vratarnica in dajalna, ki bosta stali na di lepega cvetnega n da. Foto: D. Mečič

ŠMARJE PRI JELŠAH

UKREPI SINDIKATA

Nedavna podražitev osnovnih prehrambnih artiklov je našla svoj odmev tudi v šmarski občini, zato ni treba posebej poudarjati, da je začel sindikat razmišljati o ustreznih ukrepih, ki bi ublažili nastalo stanje.

Občinska Zveza sindikatov in sindikati posameznih dejavnosti v šmarski občini že pripravljajo stališča, s katerimi nameravajo nakazati rešitev nastalega položaja po podražitvi. Zavzemali se bodo predvsem za tiste delavce, katerih osebni dohodek je izpod republiškega povprečja. Takšnih občanov pa je v občini kar precej. Zato bo osnovna organizacija Zveze sindikatov in pa posamezne sindikalne organizacije temu problemu posvetila kar največ skrbi. Glede na to, da je na šmarskem območju še 276 delavcev, ki zaslužijo manj kot 1400 din na mesec, so ti ukrepi več kot potrebni. Tem občanom bo treba povečati osebni dohodek s primerno vsoto, kako pa se bodo na občinski sindikalni zvezi še odločili za pripravili primerne sklepe. Najverjetneje bodo sindikalne organizacije po posameznih podjetjih izdelale svoje lastne rešitve na osnovi stališč, ki jih bo predložila osnovna organizacija sindikatov.

V teh dneh so se predstavniki občinskega sindikalnega sveta že pogovarjali v podjetjih o ukrepih, ki naj bi sledili. V podjetjih so tudi že izračunali, kvečda ne povsod, kako naj bi nove plače izgledale, če bo vse po sreči, bo celotna sklepa zaključena v prvi polovici avgusta.

— mst —

POGOVOR Z DELEGATOM

SLABO ZANIMANJE

Franc Kvas je vodja delegacije v obrtnem podjetju Skala v Slovenski Konjici k: skupaj z industrijskim podjetjem Slovenske Konjice, Lesni industrijskim podjetjem in obrtnim podjetjem Skala iz Slovenskih Konjic tvorijo konferenco delegacij.

Kako poteka delo v vaši skupini?

»Sestajamo se pred vsako skupščino. Najprej se vsake naša delegacija, kjer imamo delegata, ki nastopata na sestanku konference delegacij. Tam pa izraža delegata, ki bo naša konferenca zastopal na seji skupščine. Vendar pa pri našem delu že opažam nekakšno pomanjkjivosti, težave, pa so nekeje razumljive pri našem delu delegatov. Gre za to, da delegati še ne čutijo prave odgovornosti pri našem delu, izgovarjajo se, nimajo časa za opravljanje delegatskih nalog. V našem podjetju nastopijo težave tudi pri obveščanju delegatov. Veliko delavcev je namreč na terenu in zato jih je s težavo obveščamo o svojem delu. Čeprav je naša delegatska naloga predvsem ta, da obveščamo delavce o svojem delu, smo morali preiti na takšno prakso, da med delavcev razdelimo sklepe, ki jih je sprejela skupščina in potem lahko samo upamo, da so delavci te sklepe tudi prebrali.»

DAMJANA STAMEJCIC

»In kaj storiti, da bi vaše delo steklo tako, kot želite?»

»Kot sem dejal, zavira naše delo predvsem nezanimanje delavcev in delegatov za delo, ki smo si ga zastavili. Zato stojijo pred našo delegacijo še dodatne naloge, predvsem ta, da bomo bolj organizirali svoje delo. Mislim, da nam bi moral pri tem pomagati tudi sindikat, ki lahko pri osveščanju delavcev in delegatov, zelo veliko stori.«

DAMJANA STAMEJCIC

OBMOČJE

VIŠJE BOLEZnine

Izvršni odbor skupščine zdravstvenega in socialnega zavarovanja Celje je na svoji zadnji seji med drugim sprejel sklep o valorizaciji nadomestil osebnih dohodkov med začasno zadržanostjo od dela, za nosečnost in porod, ki gredo v breme skupnosti in je sprejel lestvico za tiste, ki bi jim šlo nadomestilo:

do 1.500 din 120 din
do 2.000 din 90 din
do 2.500 din 60 din
do 3.000 din 30 din

Mesečni znesek povečanja se obračuna in izplačuje za vse primere od dela od 1. 8. 1974 dalje. Izvršni odbor predlaga v zvezi s tem tudi vsem organizacijam združenega dela, da enako uredijo nadomestila za prvi mesec bolezni, ki ga plačujejo iz lastnih skladov.

CELJE

ZAVAROVANEC

Pred kratkim je v Celju izšla prva številka glasila skupnosti zdravstvenega varstva in zavarovanja Celje — ZAVAROVANEC. Čeprav je ZAVAROVANEC samo interno glasilo interesne skupnosti zdravstvenega in socialnega zavarovanja, je zanimivo tudi za vsakega zavarovanca, ki je sponzorirani in tudi plačnik zdravstvenega varstva. Informiranje za-

varovancev je v času, ko v smislu nove ustave ljudje ustanovljajo samoupravno zdravstveno skupnost, najna.

Glasilo ZAVAROVANEC bo skupnosti zdravstvenega in socialnega zavarovanja izdajala po potrebi najmanj pa vsake tri mesece. Urednik glasila je dr. ALEXANDER HRASOVEC.

ZA POTRESNO OBMOČJE

POSOJILA

V prizadevanja za ublažitev škode po potresu se je vključila tudi Ljubljanska banka oziroma njena podružnica v Celju. Na vprašanje, kakšni so trenutni viri za najemanje posojil na potresnem območju, je pomočnik direktorja celjske podružnice Ljubljanske banke Milan Hobnec dejal:

»Zaenkrat je naša banka odobrila za te namene tri milijarde starih dinarjev za splošne potrebe in eno stari milijardo dinarjev za stanovanjsko področje. V prvi fazi pa je naš kreditni odbor odobril iz kvote treh milijard polovico teh sredstev, se pravi milijardo in pol, za kreditiranje trgovskih delovnih organizacij. Gre za to, da bi se trgovina založila s prepotrebnim gradbenim materialom in stavbnim pohištvom.

Prav tako je v teku akcija za kreditiranje stanovanjske izgradnje. Ta posojila bomo odobrili ob sodelovanju po-

dročnih krajevnih skupnosti.

Zaenkrat je odprto le še vprašanje potrošniških posojil. Sicer pa se tudi to vprašanje rešuje. Zato je izvršni odbor naše podružnice odobrili za ta posojila nižjo obrestno mero. Namesto po 12-odstotni obrestni meri bomo ta posojila odobrili po stopnji 7,5%. Nerešeno je le vprašanje spremembe uredbe o potrošniških posojilih in sicer glede drugih olajšav, ki bi veljala za potresno območje. Tako glede oprostitve 20% gotovinskega pologa in ukinitve cenzusa za nabavo blaga po vrednosti merske enote. Če bi po tem vprašanju veljalo staro pravilo, bi potrošniki ne mogli kupovati opeke, gradbenega železa, cementa in podobno iz posojila, ker stane kilogram tega materiala manj kot 400 dinarjev.

Sicer pa računamo, da bomo za potrošniška posojila namenili od milijarde do milijarde in pol starih dinarjev.

TURIZEM

V BRASLOVČAH DAN HMEJARJEV IN ŠE KAJ

Pravzaprav je škoda, da o prizadevanjih za večjo turistično uveljavitev Braslovčev govornic in pišemo samo tedaj, ko se v tem prijaznem kraju Savinjske doline pripravljajo na svoj tradicionalni praznik — dan hmeljarjev. Prej in pozneje vse tih kot da se ničesar ne dogaja kot da nimajo načrtov in problemov. In vendar!

»Četudi so vse sile zdaj usmerjene v pripravo na dvajseti dan hmeljarjev,« je rekel predsednik braslovčskega turističnega društva Danilo Vošnjak, »nisimo pozabili na druge naloge. Vse prireditve letošnjega dneva hmeljarjev bodo pri nas v Braslovčah. Poslovno združenje Styria in kmetijski kombinat v Zalcu sta se zaradi štednje in pomoči Kozjanskemu odpovedala tistemu delu, ki je bil doslej v Zalcu, se pravi imenovanju starešine, izvolitvi hmeljske princeze in srečanju najboljših hmeljarjev. Vse to, razen zbora hmeljarjev, ki bo najbrž jeseni v Celju, bomo opravili mi. Tako bodo obiskovalci Braslovčev lahko videli izvolitev hmeljske princeze in vse drugo, kar je bilo prej v Zalcu.«

Prireditve dneva hmeljarjev se bodo pričele v soboto, 10. t. m., ob šestih zvečer z otvoritvijo razstave kmetijske mehanizacije. To nalogo je prevzel kolektiv strojne industrije iz Sempetra, ki je tudi pokrovitelj letošnje braslovške prireditve. Sobotni večer pa bo izpolnjen tudi s pokušnjo laškega piva in družabnim delom.

V nedeljo, 11. avgusta bo liboška godba na pihala igrala po raznih krajih Spodnje Savinjske doline budnice. Začetek osrednjega in glavnega dela pa je določen za drugo uro popoldne. To bo povorka na prireditveni prostor, kjer je za petnajsto uro napovedan govor starešine, zatem predstavitev kandidat in izvolitev hmeljske princeze. Zanimanje za osvojitve tega naslova je precejšnje, saj domačini pravijo, da bo odru stalo več kot šestnaest domačih deklet. In potem še rajanje dolgo v noč.

Tako bo v soboto in nedeljo v Braslovčah. Največja vsakoletna turistična prireditev bo aktivirala veliko število domačinov, ki bodo vsak po svoje skrbeli za najboljšo organizacijo. Pričujejo, da bo v Braslovčah prišlo več kot deset tisoč ljudi. Tako se morajo tudi zaradi takšnega obiska pripraviti, da bo vse v najlepšem redu. Sicer pa, Braslovški turistični delavci so izpit za odličnega organizatorja že zdavnaj opravili.

Prireditve ob dnevu hmeljarjev so samo eno poglavje v delu turističnega društva.

»Želimo in prizadevamo si, da bi jezero, ki ga imamo, še bolj postalo središče vsega turističnega dogajanja. Da bi to dosegli bi radi prevzeli v upravljanje tudi gostišče ob njem. Ko je kazalo, da ga bomo dobili, so se pri Savinjskem magazinu premislili. Pa tudi sicer je treba povedati, da gostinstvo v našem kraju šepa. Skratka ne gre v korak z našimi hotenji. In to je škoda, velika škoda,« je še poudaril Danilo Vošnjak.

»Naše naloge pa segajo še drugam. Kmečki turizem. To je poglavje, pri katerem bomo morali orati še ledino. Pogojev zanj imamo dosti. Najbrž tudi pripravljenosti kmetov. Samo začeti moramo. Dobrovlje bi morali bolj izkoristiti in približati gostom, izletnikom in turistom. Ne samo zaradi zgodovine NOB, tudi zaradi lepote, zaradi prijetnega okolja, zaradi kraških jam, ki bi jih lahko odprli obiskovalcem... skratka zaradi tankakajšnjih in drugih ljudi.

Braslovčev pa bi lahko postale tudi bolj znan smučarski center. Čaka nas ureditev smučišč, čaka pa tudi graditev 60-metrsk skakalnice.

Precej si obetamo še od ureditve novega umetnega jezera pod Zovnekom. V bistvu gre za namakalni sistem, ki ga bo uredil kmetijski kombinat.

Skratka, imamo dovolj možnosti in priložnosti, da se uveljavimo v turističnem dogajanju,« je končal Danilo Vošnjak.

M. B.

AVGUST BOŽIČ

Našla sem ga doma, potujočega na senčni terasi svoje lične hišice, ki si jo je postavil v Sentjurju, kamor je prišel pred sedmimi leti s Koroške.

Ko sem mu povedala, od kod sem in kaj želim, me je prijazno povabil v svoj dom, hkrati pa skromno in v zadregi dejal: »Zakaj pa ravno mene?«

Počasi je le stekel najin pogovor o njegovem življenju in delu. Težko in obotavljajoče so mu prihajale besede iz ust, vendar sem bila vesela, da imam za sogovornika človeka, ki v svoji skromnosti nerad govori o sebi, pa toliko več stori za druge.

Rodil se je 1917. leta na avstrijskem Koroškem v Podkrajju. Nato se je s starši preselil v Prevalje, kjer je obiskoval tudi šo-

lo. Oče mu je padel v I. svetovni vojni. Samo toliko je povedal o svojem otroštvu in dodal, da ga na ta leta vežejo samo grenki spomini. V času med obema vojnama se je izučil za mizarkega pomočnika in služboval v Prevaljah do druge svetovne vojne, ko so ga Nemci odgnali v koncentracijsko taborišče, kjer se je 4 leta boril za golo življenje in ga z muko ohranil.

Tri leta po vojni je bil vodja mizarke delavnice v Prevaljah, nato so ga premestili na okrajni ljudski odbor v Slovenj Gradec kot referenta za narodno obrambo, kjer je ostal do leta 1952. Komite ga je takrat poslal v enoletno politično šolo v Ljubljano. Po vrnitvi v Slovenjem Gradcu zanj ni bilo ustreznega delovnega

mesta, zato se je na lastno željo vrnil v Prevalje in se zaposlil ponovno v svoji stroki pri Kmetijski zadrugi. Kasneje so ustanovili samostojno mizarško podjetje in se priključili LIP-u Slovenj Gradec in v tem podjetju je ostal do upokojitve pred sedmimi leti, ko je prišel v Sentjur.

Ko sva drobce za drobce sestavljala mozaik njegovega življenja, ves čas ni omenil svoje izredne zagnanosti in volje do dela, izobraževanja, vendar je bilo to čuti v vsaki njegovi besedi in iskrenem pogledu, ko se je spominjal časov svoje aktivnosti.

Toda tudi pred sedmimi leti se čas njegovega družbeno političnega delovanja ni ustavil. Občani Sentjurja so ga takoj sprejeli medse in zasluli vse kvalitete in sposobnosti tega človeka. Pritegnili so ga k sodelovanju in niso bili razočarani. Ponosni so nanj. Zdaj je predsednik krajevine orga-

OBRAZI

nizacije SZDL v Sentjurju, delegat društveno političnega zbora skupščine občine, član izvršnega odbora krajevine organizacije ZB, predsednik sklada za urejanje mestnega zemljišča v KS. Dejtal je, da najraje dela v KS in pripomni, da bi bilo k delu potrebno bolj pritegniti mlade ljudi. Tudi nad delegatskim sistemom je navdušen, vendar pravi, da bi bilo dobro, če bi neposrednega proizvajalca ustrezno izobrazil. Denar za to mora biti, kajti delavec je dohodek ustvaril tudi za svojo izobrazbo.

Se bi lahko pisala o njem, toda upam, da tudi teh nekaj vrstic zgovorno priča, kakšen človek je Avgust Božič. Pri delu mu želimo še veliko uspeha in zadovoljstva, in prepričana sem, da pri tem nisem osamljena.

D. P.

KDO Z NAMI IN IZLETNIKOM V VARŠAVO?

V ZIBIKI

VELENJSKI UDARNIKI

V soboto je bila v Zibiki na Kozjanskem prva udarniška sobota velenjskih delovnih ljudi. Okoli 200 se jih je zbralo na gradbišču, kjer bo stala nova šola, dar velenjske občine. V soboto so kopali temelje, tako da bo gradbeno podjetje Vegrad, ki je prevzelo dela, lahko že takoj začelo z betoniranjem.

Po prvotnih načrtih naj bi bila šola gotova do 29. novembra, vendar je na tiskovni konferenci predsednik gradbenega odbora Nestl Zgank dejal, da morajo vsi delati tako, da bo šola gotova vsaj mesec dni prej.

V času gradnje bo prišlo v Zibiko tudi več kulturnih in športnih skupin, kasneje pa bodo Velenjčani prevzeli patronat nad šolo, ena izmed velenjskih krajevnih skupnosti pa se bo pobratila s KS Zibika.

(fk)

Ljubljanska banka

PODRUŽNICA CELJE

AGENCIJA POLZELA

Cim bliže občanu. Nuditi mu vse pogoje, da lahko svoje denarne zadeve opravi v bližnjem, če že ne domačem kraju. To je pravilo, ki ga skuša celjska podružnica Ljubljanske banke uveljaviti na vsakem koraku. Seveda v okviru možnosti in splošnih pogojev za poslovanje takšnih izpostav.

Prav zato delajo v žalski občini kar štiri agencije: v Braslovčah, Preboldu, na Vranskem in Polzeli.

Polzela je dobila svoj izredno lep kotiček v novem domu Svobode. Agencija je odprta trikrat na teden in to ob ponedeljkih in petkih od osme do šestnajste ure ter ob sredah od osme

do dvanaajste ure.

Dela ima dovolj, lahko bi rekli celo preveč. Zato ni naključje, če se domačini ogrevajo, da bi imeli svojo banko vsak čas na voljo oziroma, da bi tem trem dnevom dodali še vsaj enega. Predlagajo torek ali četrtek.

Domačini so sprejeli agencijo celjske podružnice Ljubljanske banke za svojo. Veliko jim pomeni, še posebej, ker so se člani dveh največjih kolektivov odločili za izplačevanje osebnih dohodkov na bančne knjižice. Zato ni naključje, da so med stalnimi strankami predvsem člani tovarne nogavic in pohištvene industrije Garanta.

ODGOVOR JAVNEGA DELAVCA

VSE O TURIZMU

V Celjskem tedniku št. 29 z dne 25. julija mi je bilo postavljeno vprašanje glede letošnje turistične sezone in prireditve. Zaj lahko zaenkrat odgovorim nepopolno, ker je sezona še v polnem teku, pa tudi prireditve se še niso končale. Podrobno vam bom lahko odgovoril ob koncu glavne sezone, sredi meseca septembra, ko bodo na voljo tudi vsi potrebni statistični pokazatelji.

V določenem obsegu pa lahko odgovorim že danes. Rezultati v zdraviliščih so dobri tako na področju domačega kakor tudi inozemskega turizma. To pa ne velja samo za naše območje, temveč za zdraviliški turizem nasploh v Sloveniji, pa tudi v Jugoslaviji in v inozemstvu. Računamo, da bo število nočitev v naših zdraviliških Rogaška Slatina, Dobrna, Laško, Rimske Toplice in Atomske Toplice letos vsaj za 17 odstotkov višje kakor pa je bilo lani. S tem pa so praktično izkoriščene že vse razpoložljive kapacitete, predvsem predsezonske in posezonske. Ker pa bo prihodnje leto vključen v zdraviliški turizem že novi hotel Donat v Rogaški Slatini, smemo z ozirom na to dejstvo računati tudi na naslednje leto s povišanjem zdraviliškega turizma. Povedati moram tudi to, da predstavlja zdraviliški turizem na širšem celjskem turističnem območju 80 odstotkov vseh turističnih nočitev in je tako seveda najpomembnejši dejavnik v turizmu na našem območju. Poleg zdravilišč je treba povedati, da je turizem na našem območju v glavnem omejen na gornjo Savinjsko in Saleško dolino, ki pa imata zelo kratko glavno sezono. Letos pa je Gornji Savinjski dolini in Velenju še posebej močno pomagala dež v maju in juniju, ko imajo močno izletniško sezono. Danes še ne razpolagamo s popolnimi podatki, vendar je bilo v Gornji Savinjski dolini do konca meseca julija 16 odstotkov manj nočitev kakor lani ob istem času, v Velenju in Saleški dolini pa je nočitev nekaj več kakor leto poprej. V drugi polovici julija je bilo stanje boljše in se je tudi v Gornji Savinjski dolini število nočitev približalo lanskoletnemu. Za avgust je dovolj rezervacij in, če bo naklonjeno tudi vreme, smemo računati ob koncu sezone s skoraj takšnimi rezultati, kakršni so bili lansko leto. Pa še pripomba: razen obnovljenega gostišča Turist v Mozirju ter pred leti obnovljene Planinke na Ljubnem in pa turističnega centra na Golteh, Savinjska dolina zadnjih 20 let ni dobila nobenega novega večjega turističnega objekta. Nasploh velja, da so bile turistične investicije na našem območju vse preskromne. Cesta v Logarsko dolino še vedno ni asfaltirana in tudi ne čez Krško v Zagreb.

Če omenim še obisk v kopalnih bazenih, velja povedati, da so bili bazeni praktično do druge polovice meseca julija zaradi nenehnega dežja skoraj brez kopalcev. Z le-

pim vremenom se je tudi tu stanje popravilo. Isto velja za izletniški turizem in obisk v ostalih krajih.

Golte so imele letos slabšo zimsko sezono kakor leto poprej, kar pa je razumljivo, saj tako slabe in mize nize že dolgo ne pominimo. Kljub slabi zimski sezoni pa velja povedati, da so imeli drugod še slabše rezultate (kar primerjajmo s Kranjsko goro in pa z Bledom). Golte bi morale biti bolj navezane na letno sezono in so letos pri Izletniku že podvzeli določene ukrepe. Ponavljamo, kar smo že večkrat povedali, da bodo boljši uspehi na Golteh samo, če bodo poleg dobrega zraka in lepih objektov ponudili tudi aktivno rekreacijo in rekreacijske objekte. Golte potrebujejo tudi več propagande in različnih organizacijskih prijemov. Potrebna pa je tudi povezava s celotnim turizmom na našem območju, še posebej v Gornji Savinjski dolini. Ko pišem o Golteh in o Velenju, imam v mislih predvsem domači turizem ter domačega turista, ki je za naše območje silno pomemben in odločilen. Tega se turistični delavci že desetletje zavedamo in vemo, da lahko z domačim turistom tudi računamo. Seveda pa so glede domačega turizma številni problemi, ki so v dobršni meri izven domene turističnih delavcev, na turistične pokazatelje pa odločno vplivajo. Menim, da je odnos naših delovnih organizacij do turizma in rekreacije še vedno vse preskromen in da bi bilo treba na tem področju precej več storiti.

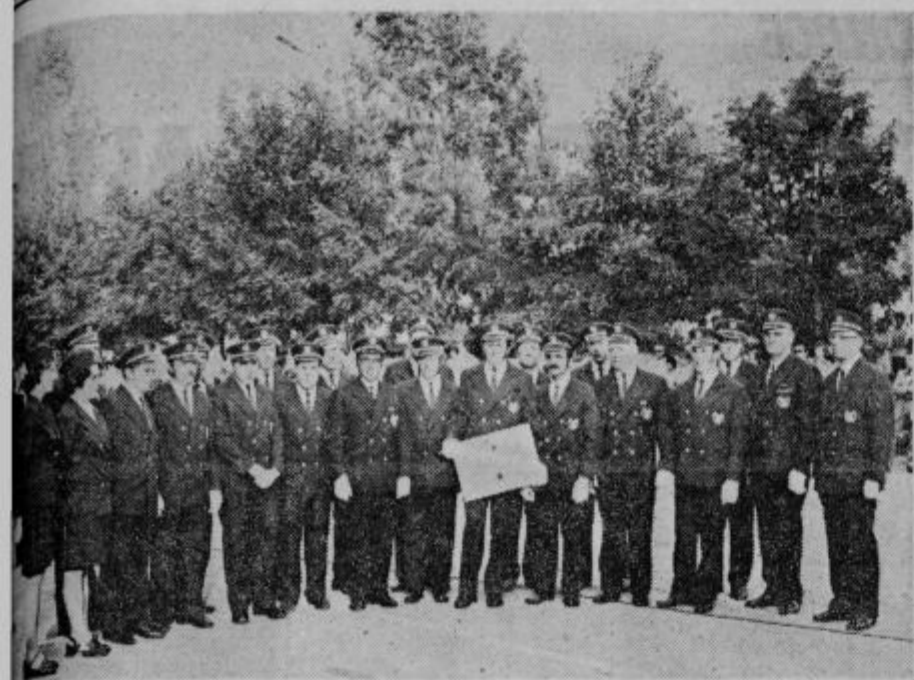
O prireditvah lahko zaenkrat zapišem, da tečejo v polnem obsegu in da jih ne bo manj kakor pa jih je bilo v anškem letu. Bo jih celo več kakor lani, vseh nekaj nad 100, seveda če vštujemo vse prireditve v Rogaški Slatini in tudi na Dobrni, kjer so letos že zaznavni prvi obeti kontinuiranih prireditve. Po številu je prireditve dovolj, gotovo pa je, da so časovno premalo vsklajene in razporejene. Toda tu je vse preveč različnih in ozkih interesov. Ne smemo mimo določenih opravičljivih razlogov, da je temu tako, saj vsi stremijo z večjimi prireditvami v obdobju od 20. julija do 10. avgusta, ko so vremenske prilike pri nas še najbolj stanovitne, ko so tu turistične konice, ko so tudi dopusti, pa tudi plačilni dnevi, s katerimi je treba danes že dobro računati. O kvaliteti prireditve je precej pripomb. Nekaj umestnih, še več pa neumestnih. Velika večina prireditve je dobrih, kvalitetnih in zanimivih ter ima tudi vsebino, ki jo prireditve mora imeti. Ponavadi se ustavimo pri finančnih sredstvih, kakor je bilo letos na primer v Celju, ko Olepševalno in turistično društvo zaradi zmanjšanega prispevka ni moglo izpeljati celotnega programa poletnih prireditve, temveč je obtičalo pri dveh tretjinah. Lepo zasnovani program poletnih prireditve se je moral skrajšati, ker je zmanj-

kalo že objubljenih finančnih sredstev. Težava so tudi s sodelavci. Vedno manj je tistih, ki so pripravljene brezplačno sodelovati in velja tu izreči priznanje še vedno številnim turističnim delavcem, ki se nesebično angažirajo, da turistične prireditve sploh imamo. Verjetno ni znano, da so deluje na sfiosarskem bazu, na ahmeljarskem prazniku, na »pivu cvetju«
okoli 100 brezplačnih sodelavcev in se brez najmanj 100 parov pravnih rok takšna prireditve sploh ne da izpeljati. Kar izračunajmo si, kolikšno bi bili stroški, če bi bilo treba vse te sodelavce plačati in na to odvesti skoraj tolikšne družbene dajatve.

Tudi sicer so vedno težave glede financiranja prireditve. Nazadnje se je najdejo pokrovitelji (vse za večino prireditve). Vse leto je treba začeti znova nabiralno akcijo in prosjačenje od enega do drugega dejavnika, da se potem zadeva premakne z mrtve točke. Vprašanje je, ali so turistični delavci res dolžni hoditi od podjetja do podjetja, prositi za pokroviteljstvo in beračiti za oglase, da s financirajo prireditve. Zavedati se moramo, da brez finančne pomoči organizacij združenega dela nobene prireditve pri nas ne bi mogli izpeljati. Še vedno smo navajeni in razvajeni z minimalnimi vstopninami, s katerimi se zbere kvečjemu toliko denarja, da se plačajo luč, čiščenje, avtorska agencija in podobne dajatve. Naj omenim, da je veliko tistih, ki skušajo najti pot mimo blaga, da jim ni treba odšteti stih nekaj stotakov za vstopnino. O financiranju prireditve mislim, da je treba te stvari postaviti vnaprej na sistemsko. Vsaka prireditve bi morala imeti svojega pokrovitelja — organizacijo združenega dela, ki bi imela že v finančnem planu vnaprej predvidena sredstva za izvedbo celotne prireditve. Tako bi se vedelo vnaprej, kolikšna sredstva so na voljo, kar bi omogočilo izvedbo kvalitetne prireditve. K temu naj pristavim da nekateri prireditve letos že imajo pokrovitelja, marsikje pa so še vedno ostali brez. Zdi se mi, da bi se za poletne prireditve morale angažirati tudi kulturne skupnosti, saj so prireditve namenjene množičnom in ne samo turistom. Tak primer je predvsem v Celju, kjer so poletne prireditve namenjene skoraj izključno prebivalcem Celja in bližnje okolice.

Zapišem še, da je Velenje letos s prireditvami preveč skromno, saj so zen tombole, ki je bila v juniju, doslej še nisem bili obveščeni o nobeni drugi večji prireditvi. Menim tudi, da bi Rogaška Slatina in Dobrna morale imeti svojo osrednjo, veliko in kvalitetno prireditve, da je treba med organizatorji prireditve in koordinacije kakor doslej odpasti pa morajo tudi nekateri sebični interesi, ki še vedno prihajajo s strani in tja do veljave. O turističnih prireditvah je bilo govora tudi v zadnjih številki Turističnih objektiv glasila Celjske turistične zveze, kjer je navedeno, da pride celotna problematika turističnih prireditve na dnevni red vsenske plenarne seje Celjske turistične zveze.

Prof. ZORAN VUDLER
glavni tajnik
Celjske turistične zveze

Velenju so pred kratkim ustanovili svoj pevski zbor tudi šoferji. Zbor šteje več kot šestdeset pevcev, nastopa pa na raznih priložnostnih proslavah po občini. Zbor vodi Ljubomir Glavnik (na desni strani). Vsekakor je to prijetna oblika sodelovanja ljudi, ki so večinoma svojega časa na cestah.

Foto: L. Ojsteršek

Forma viva v Zrečah

Makov cvet

Letos bo v Zrečah vzbrstel makov cvet iz težkega železja. Človeška roka je vzgib in hoda, je kri in meso, je lepa in moč.

Lani začeto kiparsko formo vivo v Zrečah letos nadaljuje črnogorski kipar MOMO VUKOVIĆ, sicer doma iz Kobiljane. V žgočem julijem soncu, ki se je prevsila že v mesec avgust, se je pripravil ta edini kipar z režijskega Zavoda za spomeniško varstvo v Ljubljani v Zrečah, da bi nadaljeval začeto delo svojega rojaka kiparja Vasilija Cetkovića, starega znanca kovaških treh in plemenitih ljudi. Z svojim aparatom se je prenesel v stari del tovarne med trupne stroje in oznojene delavce, oblekel delovnega paku, zavijal rokave in prišel z varjenjem. Pogledi kovačev so se srečavali v nemi radovednosti in začudenju. Kako je ta človek, kaj dela med nami, kakšne oblike nastajajo pod njegovimi rokami, ki so od časa do časa otepe v težke zaščitne rokavice?

Številna vprašanja se motajo po glavah ljudi, ki so danes večeraj mislili, da je kipar akademsko izobražen človek. Kako le v belem plašču in z ravnim ateljeju pred razglašanim modelom ženskega dela ali veličastnega jezdeca na konju, ki s privzdignjeno kretnjo prihaja zmagi naproti?

Toda varilni aparat brni in meče iskre na vse strani. Iskre in iskrice, plamen zamenjava kovina se strdi in poveča, dva, tri, vse več elementov v del, ki bo z ostalimi deli zaključil celoto. Celota bo prikazovala makov cvet v preremu, torej v formi, ki je vidimo vsak dan, ali pa ga pozabljamo, da nekje na polju še raste ta bahavo meča roža. Veter jo zamaja, premetek obvisi v zraku, pšenice polje valovi v zraku. Tako nastaja pripoved umetnika, ki se je odločil govoriti svojim ljudem.

Njegov dom je daleč, v črnogorskem Ivangu, odkoder ga je pot pripeljala na ljubljansko akademijo, kjer je diplomiral pri profesorju Kalinu in končal specialko pri še pokojnem Frančišku Šmerduju. Njegovo delo na spomeniško varstvo ni lahko, pa tudi precej ga je. Zato je njegov odziv Zrečam toliko dragocen, da je našel toliko časa ob rednem delu in se odločil prispevati svoj de-

Momo Vuković pred detaljom makovega cveta. (Foto: D. Medved)

lež temu kraju, ki je sprejel umetnost za svojo. Tako nastaja nova vez. Med programom konjske kulturne skupnosti in med konkretno umetnostjo ter ljudmi, ki so za to umetnost posredno in neposredno prispevali svoj delavski dinar. Zato so pogovori med kiparjem in kovači v tovarni neposredni in prijateljski. Beseda da besedo, spoznavajo eni in drugi nove vsebine. »ARS« je stopila s Parnasa na tla in se šla sprehajati med ljudi, ki jo od danes naprej skušajo razumeti. To »apostolsko« delo opravlja umetnik, človek med ljudmi, vsem enak.

Kiparska forma viva ima široke in daljnosežne cilje pa tudi posledice. To je velika kulturna akcija, ki pomeni konkretnost.

Nova kovinska plastika, v velikosti treh metrov bo stala v Zrečah pred kulturnim domom, kjer so že postavili betonski podstavek. Tako bo makov cvet ne le simbol tega rdečega bahača, ampak bo tudi simbol neke človeške zavesti, neke ideje, zahteve in potrebe po nečem duhovno izpovedanem izročilu, ki ga danes ljudje toliko pogrešamo.

BESEDILO IN SLIKA: DRAGO MEDVED

Kamin, dimnik št. 1
SCHIEDEL — YU —
v Evropi
PGP
GRADNJA ŽALEC

Vzgoja režiserjev

Znova in znova ugotavljamo, da nam na področju amaterske dramatike primanjkuje dobrin strokovnih kadrov. Ta ugotovitev je bila izrečena tudi na zadnji konferenci Občinskega sveta Zveze kulturno prosvetnih organizacij Celje. Kljub temu, da se amaterske organizacije nenehno borijo za najpotrebnejša finančna sredstva, imajo največ težav s strokovno usposobljenimi režiserji. Tako pomanjkanje kadrov se kaže predvsem ob revijah gledaliških del, ko ugotavljamo nič kaj rožnato repertoarno politiko delujočih gledaliških skupin, ko ugotavljamo da sloni delo je na nekaj starejših prizadevnih delavcih. Če želimo, da bodo skupine sposobnejše kljubovati današnjemu času, bomo morali (vsi skupaj posebno pa še profesionalno gledališče) napraviti veliko več. Pomoč poklicnih gledaliških delavcev ne sme biti izključno »vulgus« amaterizmu, temveč delovna dolžnost, saj si na tak način vzgajamo potencialnega obiskovalca gledališke hiše.

Z željo, da se nekoliko izboljša ta položaj, je Združenje gledaliških skupin Slovenije organiziralo nekaj režiserskih seminarjev v Kopru (od 1. do 15. julija). Osnovni režiserski seminar je pomenil programsko novost za potrebe gledaliških skupin. Izpolnil je vrzel, ki je v načrtosti vzgoje strokovnih kadrov, saj vemo, da bi morala tovrstne začetne seminarje organizirati področna združenja. Ta seminar je združeval programe vseh do sedanjih začetniških seminarjev in je obsegal teme iz teoretičnih osnovnih priprav na režijo, režiserjevega dela z igralcem, sistematskih vaj in obvladovanje sekundarnih režijskih pomagal. Tega seminarja so se udeležili: Zlivo Beškovič in Božidar Spišič (oba PD »Zarja« Trnovlje), Dušan Bojanovič iz Vojnika ter Bojan Volk iz Celja.

Kljub temu, da imamo največ zaslug za prireditev »Naša beseda«, smo pogrešali vse

tiste, ki delujejo na šolah v pripravi na to mladinsko kulturno manifestacijo. Ni dovolj, da si strokovno usposobljen, poznati moraš vsaj osnove pedagoškega dela z mladimi, hkrati pa biti seznanjen s hotenji Združenja gledaliških skupin.

Specializirani režisersko dramaturški seminar je pomenil za izkušene reziserje veliko novost, saj so se na praktičnih primerih spoprijeli s problemu dramaturgije in avtorske režije. Seminarja se je udeležil tudi Stefan Zvižej.

Na vseh seminarjih so se temeljito pogovarjali tudi o vlogi amaterskih gledališč. Ugotovili so, da je amatersko gledališko ustvarjanje še vedno izredno komunikativen medij, seveda s sporocilnim namenom. Odklonili so vsako eksperimentiranje zaradi eksperimentiranja! Sporocilno gledališče ne prenese »eksperimenta«, ki nam ničesar ne pove. Taka eksperimentiranja so velikokrat prisotna tudi v poklicnih gledaliških hišah, amaterske predstave pa neshetokrat slabe kopije le-teh. Predstave morajo biti izvršne, izpovedane, komunikativne in morajo izražati značilen žar ljubezni do oderskih deska, kar pa v profesionalnih gledaliških velikokrat (ali skoraj vedno) pogrešamo. Gledališki amaterji se lahko pri »profesionalcih« učijo »gledališke obrti«, nikakor pa ne smejo biti »konkurenca« ali »kopiija«.

Morda bo trditev, da je sodelovanje (obojestransko!) dolžnost vseh z namenom širjenja gledališke kulturne dejavnosti, izzvenela nekoliko nenavadna (vsaj za nekatero!) predvsem za tiste, ki smatrajo da je umetniški status tabu in jih vse ostalo kaj malo zanima. Ledino takega sodelovanja smo prav v Celju temeljito načeli. Celjski primer je naletel v vsaj Sloveniji na edinstveno odobravanje in ponekod ga že posnemajo, zato moramo tenc sodelovati in ga še razširjati. Gledališka prizadevanja bi naj v perspektivi postala

ednoljna in nedeljiva. Nedvomno bo tudi kulturna skupnost taka hotenja stimulirala, saj so v skladu z načeli nedeljivosti kulture na profesionalno in amatersko.

Seminarji v Kopru so le nekaka nadomestila za vzgojo kadrov. V okviru republike bo potrebno razmisliti o posebnem oddelku na Akademiji za gledališče, film in TV, mi pa bomo tudi v prihodnje razmišljali o vzgoji in izpopolnjevanju režiserjev v Slovenskem ljudskem gledališču ter o posebnimi razgovori ob konkretnih predstavah na revijah, obiskih pri društvih in drugih priložnostih.

STEFAN ZVIŽEJ

Orožen Dr. Milan

Na kamniških Zalah so 1. avgusta pokopali dr. Milana Orožna st., pred vojno odvetnika v Celju, zraven pa velikega ljubitelja glasbe in naših gor.

Dr. Milan Orožen, rojen 1885. v Sošanju, je srednješolska in visokošolska leta preživel kot Kamničan, m. dr. tudi kot violinista kamniškega salonskega orkestra in vnet pevec tamkajšne »Lira«. I. slovenskega pevškega društva. Kot 28-letni doktor prava se je spomlad 1913 preselil iz Kamnika v Celje in se zaposlil kot notarski kandidat pri notarju Lovru Bašu, nekaj mesecev za tem pa kot odvetniški kandidat pri dr. Ernestu Kalanu, dokler se ni osamosvojil, a kot narodno zaveden kulturni delavec se je takoj vključil v glasbeno dejavnost celjske Odtalnice; v njenem salonskem orkestru je igral prvo violino.

Prof. Janko Orožen poroča v II. delu svoje Zgodovine Celja in okolice, (str. 243), da se je škodljiva rivaliteta med dramatikom in glasbo poglegla, brž ko so pristopili k Celjskemu pevskemu društvu mlajše intelektualci, med njimi tudi dr. Milan Orožen.

Za stare Jugoslavije je rajniki zadnje desetletje pred vojno predsedoval celjski Glasbeni Matici. V tej funkciji je z drugimi odvetniki, in vplivnimi meščani večkrat jamčil za menično posojilo glasbeni šoli, ki se je brez ustrezne finančne podpore tedanjih oblasti, morala sama vzdrževati.

Do zadnjega — letos 90 let star mož, trdnega zdravia in trdnega značaja, do konca tudi strokovno aktiven — je bil živ in verodostojen vir informacij o nekdanjem glasbenem življenju v Celju. Mlinarjeva Kronika glasbene šole v Celju (1908—1941), ki jo priobči Celjski zbornik 1973/74, ohranja delež vrlega dr. Orožna kulturni zgodovini mesta Celja.

Množica Celjanov, med njimi ugledni zastopniki predvojnega kulturnega in društvenega življenja, pričča, da je legla v grob osebnost, ki ji dolguje časten spomin tudi naše mesto ob Savinji.

Gustav Grobelnik

Film

Teden bo

Ko se je sredi junija sestala skupščina celjske kulturne skupnosti, je sklepala tudi o dokončnem uravnovešenju finančnega načrta in programa dela za leto 1974. Kulturna skupnost je predvidela v tem letu za okrog staro milijardo in 200 milijonov dohodka. Priliv je bil premafhen, zato je morala skupščina krčiti delovni načrt. Izvršni odbor je predlagal, da zaradi pomanjkanja finančnih sredstev izpade več akcij, nekaj preureditev, sredstva za stanovanja kulturnih delavcev in med drugim komaj pred tremi leti rojena nova celjska kulturna akcija — TEDEN SLOVENSKEGA FILMA. Lani je bila ta manifestacija združena s prvo podelitvijo Badjurovih nagrad. Kljub nekaterim težavam je prireditev dobro uspela. Letos so organizatorji (Društvo slovenskih filmskih delavcev, Kinopodjetje, Novi tednik in Radio Celje) pripravili zahtevnejši, bogatejši program prireditev. Ta bi zahteval več sredstev. Ker jih kulturna skupnost Celje ni imela, je teden domačega filma izpadel iz finančnega načrta. Vendar pa je skupščina skupnosti v juniju priporočila izvršnemu odboru da akcijo financira, če bo uspešno medobčinsko dogovarjanje za financiranje regionalnih kulturnih ustanov.

Teden slovenskega filma s slovesno podelitvijo Badjurovih nagrad letos v Celju bo. Na osnovi družbenih dogovorov bodo občine prispevale del sredstev za delovne načrte regionalnih kulturnih ustanov. S tem bodo dane vsaj minimalne možnosti, da ne bo prehudo okrnjena že uveljavljena kulturna dejavnost. Mednje pa teden slovenskega filma sodi. Izvršni odbor bo za to akcijo namenil najbrž okrog 6 starih milijonov.

Organizaciji letošnje podelitve Badjurovih nagrad se bo pridružila tudi revija Stop. S prijetno novostjo, Kako in kakšen bo program letošnjega tedna slovenskega filma v Celju, pa bo znano v prvih dneh septembra.

-nd

DOGODKI

ŽALEC: 160 OTROK V KOLONIJI

Zalska občina ima v Izoli skupaj z občinami Mozirje, Sentjur in Sevnica izredno lepo urejeno pionirsko počitniško naselje. Pred dnevi se je po 14 dnevni počitnici iz njega vrnila skupina 140 otrok iz žalske občine. Povedati velja, da gre zgolj za otroke iz socialno šibkejših družin ali pa otroke, ki so zdravstveno ogroženi. Letovanje je bilo zanje zastoj, saj so vse stroške razen prevoza krili skupaj skupščina občine, društvo prijateljev mladine in skupnost socialnega zavarovanja.

Med letovanjem se je večina pionirčkov pod vodstvom svojih vzgojiteljev, kar 14 jih je bilo, naučila plavati.

Druga skupina žalskih pionirjev bo odšla na letovanje konec avgusta. —stab—

ŽALEC: KARAVANA BRATSTVA IN PRIJATELJSTVA VSAKE 4 LETA

V Zalcu so pred dnevi na seji izvršnega odbora SZDL podpisali dogovor o sodelovanju občin zahodne Srbije in Pomoravja ter občin severovzhodne Slovenije v okviru karavane bratstva in prijateljstva. Dogovor predvideva, da se bodo družile, ki so bile med vojno izseljene v Srbijo in njihovi takratni gostitelji obiskovali vzajemno vsaka 4 leta. —stab—

ŽALEC: ZA KOZJANSKO

Akcija zbiranja sredstev za pomoč potresnim območjem v žalski občini dobro poteka. Do minulega petka se je na račun zbralo že 530.415,30 dinarjev. Predvidevajo, da bo akcija zaključena do konca avgusta. —stab—

KONJICE: SMRT PREKINILA SREČO

V soboto so Ambrožiči iz Zbelovega slavili. Oče Anton in mati Marija sta praznovala svojo 50-letnico skupnega življenja, skupne sreče in razumevanja. Okrog njih so se zbrali otroci in vnuki, ki so Ambrožičima pripravili lepo družinsko slovesnost. Veselje je trajalo tja do noči, za naslednji dan, nedeljo, pa se je Ambrožičev oče domeni s svojimi sinovi, da bi zgodaj zjutraj krenili skupaj na lov. Tudi v nedeljo je Anton Ambrož kar sijal od sreče in zdravja, zvečer pa se je zgodilo tisto najhujše. Ambrožičevemu očetu je odpoledela srce. Smrti je prekinila še eno življenje in še eno srečo. Toda spomin ne umre in zato bo nastal spomin na Antona Ambrožiča še dolgo živ med njegovimi najdražjimi in vsi tistimi, ki so ga poznali. —stab—

ŠENTJUR: POMOČI PREMALO

Po ocenitvi škode, nastale po potresu, so v šentjurski občini pristojni organi za odpravo posledic potresa močno zaskrbljeni, kajti sredstev za sanacijo poškodovanih objektov nikakor ne bo dovolj. Prizadetih je 1250 objektov, od tega 126 stanovanjskih v IV. kategoriji in 71 gospodarskih, poleg šol in drugih družbenih objektov. Škoda je vsekakor ogromna. Zaskrbljenost prizadetih občanov je zaradi počasnega odpravljanja posledic te naravne katastrofe popolnoma upravičena. Zima bo kmalu tu in mnogi bodo srečni, če si bodo lahko zaslovo uredili kletne prostore v sicer poškodovanih domovih. V ta namen imajo na voljo pri KK in trgovskem podjetju Merx v Sentjurju gradbeni material.

Seveda bo potrebno z razpoložljivimi sredstvi in materialom najprej rešiti najhujše primere. Tudi z gradnjo osnovne šole v Lokci pri Zusmu so že začeli, te dni pa se dogovarjajo za lokacije nove osnovne šole na Ponikvi.

Torej pomoč najhujše prizadetim je tu, kaj pa drugim? Širša družbena pomoč bo še kako potrebna. D. P.

ŽALEC: ZA URESNIČEVANJE USTAVE

V Zalcu so na nedavni seji izvršnega odbora SZDL imenovali občinski koordinacijski odbor za spremljanje in uresničevanje ustave. Odbor bo deloval v posrednih delovnih skupinah, ki bodo spremljale uresničevanje ustave v združenem delu, v interesnih skupnostih in družbenih dejavnostih ter v krajevni skupnosti.

Odbor bo začel s svojim delom že konec tega meseca, ko bo lahko na osnovi analize stanja v družbenih dejavnostih in v delovnih organizacijah sprejel že prve ukrepe.

Največ dela bo odbor čakalo pri novi organiziranosti samoupravnih interesnih skupnosti, ki se morajo prilagoditi delegatskemu sistemu.

Vzporedno bo teklo delo tudi na področju razvijanja samoupravnih odnosov v OZD in TOZD žalske občine. Tu bodo morali odločneje kot doslej reševati dilemo, ki se ponekod pojavlja. Gre za vprašanje ali prej razviti samoupravne odnose na osnovi TOZD ali prej rešiti akutna vprašanja povezovanja nekaterih industrijskih podjetij in panog. —stab—

Krajevna skupnost Vitanje

razglašja prasto delovno mesto

tajnika Krajevne skupnosti Vitanje

(organizacijska in administrativna dela za KS)

Kandidat mora imeti srednjo strokovno izobrazbo z najmanj 2 leti prakse, ali poklicno šolo z najmanj 10 let prakse na podobnih delovnih mestih v delovnih ali družbenih organizacijah ter da je politično neoporečen.

Razpis velja do 15. avgusta 1974.

Kandidati naj pošljejo prijave na Krajevno skupnost Vitanje.

NUDIMO VAM

POTROŠNIŠKO POSOJILO
ZA PROIZVODE TOVARNE

ДОНЕПРЕ

EXPORT — IMPORT
TEHNO-MERCATOR
CELJE

TOZD Maloprodaja

SLOVENSKE KONJICE

POLETNA SREČANJA

Franc Mlinšek

Jožeta Kopf

Jože Deželak

Darinka Mok

Vroč poletni dan je bil. Konjice so bile prazne, ljudje so se skrili pred zadušljivimi celzijevimi stopinjami čim globlje v senco. Le nekaj jih je ostalo na ulicah Konjic, tistih, ki so morali kljub vročini popraviti to in ono. Tako je nastal naš zapis kot srečanje s Konjicani v vročem avgustovskem dnevu.

OSTAL BOM DOMA

»Dober dan! Ti ni nič vroče?»

»Je, je!»
»Pa vseeno sediš tule na klopi tako potrpežljivo, kljub vročini?»

»Ja, avtobus čakam, na zdravniškem pregledu sem bil.»

»Greš v službo?»

»V Vitanju se bom zaposlil. Tam sem doma.»

»Katero šolo si pa končal?»

»Lesni tehnik sem.»

»In te ne vleče drugam, iz Vitanja v kako večje mesto?»

»Ne, doma mi je zelo lepo. Kar doma bom ostal.»

Dejal mi je še, da je Franc Mlinšek, in da rad hodi v disko klub. Vsako soboto gre v disko v Vitanju. Pravi, da je zelo lepo. —stab—

TEŽKE POSLEDICE NESREČE

14. maja letos se je zgodila pri Kopfovih v Tepanju huda nesreča. Tovornjak z madžarsko registracijo je z veliko hitrostjo zapeljal v tepanjski ovinek in ker šofer zaradi hitrosti ni mogel obvladati volana, je zapeljal naravnost v hišo Kopfovih.

Na avtobusni postaji v Konjicah sem srečala Jožeta Kopfa, ko se je ravno vračala iz zdravstvenega doma.

»Ste bila pri zdravniku?»

»K zdravniku hodim zato, ker sem po tisti nesreči pri nas še vsa živčna. Prehud šok je bil zame, ko sem videla, ko je tovornjak z vso hitrostjo zapeljal v našo hišo. Če bi bili v kuhinji, bi nas vse pobil.»

»Pa so vam že povrnili škodo, ki je nastala?»

»Ne, še nič nam niso povrnili. Hiša je še vedno porušena, samo kuhinjo sva si z možem tako popravila, da lahko kuham. Mož še sedaj spi v hlevu, jaz pa sem bila dolgo pri sosedih, sedaj tudi jaz že spim doma. Vendar je grozno, ker je hiša toliko razmajana, da se lahko vsak trenutek poruši.»

RAZOČARAN V KONJICAH

Jožeta Deželaka sem prosila za razgovorček tedaj, ko je kot vzoren zakonski mož opravil že vse nakupe za opoldansko kosilo.

»Ste vedno vi tisti, ki nakupujete?»

»O, ja! Žena je v službi, jaz pa sem pensionist, tako da sem sedaj stalni hišni ekonom.»

»Pa kuhate tudi sam?»

»Seveda, ko pa žene ni doma.»

»Kako pa prenašate tole pasjo vročino?»

»Slabo! Upam, da bo prihodnje leto boljše, ko se bom odselil iz Konjic na morje.»

»Vam ni všeč v Konjicah?»

»Ne! In veste zakaj ne? Zato, ker sem ribič in ker so vse vode tu v Konjicah tako zelo umazane. Saj nimam kje loviti!»

RADA IMAM SLADOLED

»Tebi pa verjetno ni vroče, ko takole sediš ob doledu?»

»O, je, tudi meni je čisto vroče.»

»Koliko sladoleda pa daš v tej vročini.»

»Okrog 40 litrov na večer, ljudje več, včasih manj.»

»Kdaj pa se preseliš iz kralja vena, za avtomat?»

»Vsako jutro se ob sedmih preselim iz lokala in sem do sedmih zvečer doma. In ko sem se odpeljala proti domu, je sonce vedno neusmiljeno žgalo njiške pločnike.»

DAMJANA STAMER

V VSAK DOM
NOVI TEDNIK

NOVOST V GRADBENIŠTVU

NOVODUR cementno lepilo za keramične ploščice;

NOVODUR-VIRGO belo cementno lepilo za fugiranje;

NOVODUR-UNIVERZAL lepilna ter izravnalna cementna masa;

VIADUR podložna izravnalna masa;

VIAFIX cementno lepilo za niveliranje in popravilo betonskih podov;

VILAPLAN izravnalna masa za strope in stene;

NOVODUR lepilna emulzija

CINKARNA **CELJE**

POKLICNO USMERJANJE

ŠE SO PROBLEMI

Mislil sem, da ste na počitnicah — da planirate, se kopate v morju ali pa kar v domačem poklicu, nabijate žogo — počnete tisoč stvari, za katere je prav to najbolj primeren čas. Motil sem se. Veliko vas je še takih, ki si belite glavo, kaj bo prvega septembra. Res je veliko še nerešenih problemov in prav s težavo jih bo mogoče razvozlati. Skoda, da se niste oglasili že junija. Marsikatera skrb bi vam bila prihranjena. Kar je, jel poskusimo pač sedaj.

Marija D. iz Šmarja prosi v pismu, da ji povemo ali je še mogoče dobiti učno mesto za frizerko in če bi bila sprejeta v poklicno šolo. Oboje je možno — nekaj učnih mest je še na razpolago in če boš imela učno pogodbo, te gotovo tudi v šoli ne bodo odložili. Vprašanje je le ali boš začela obiskovati šolo 1. septembra, ali 1. februarja naslednje leto. Oglasi se v poklicni svetovalnici pa ti bodo pove-

dali, na koga se moraš obrniti.

Ivan R. iz Zalca ni dobil mesta za uč avtomehnika. Rad pa bi se učil nekaj podobnega. Res je letos ostalo precej fantov brez učnega mesta, vendar mislim, da to še ni konec sveta. Večina takih si je izbrala enega od številnih kovinarskih poklicev, ki lahko mladem fantu, navdušenemu za stroje, prav tako odgovarja in izpolnjuje vse njegove želje. Oglasi se pri nas pa ti bomo povedali vse kar boš želel o poklicih, ki jih morda poznaš le po imenu in te zato niso mogli navdušiti.

Renata M. iz Konjic želi vedeti ali se je mogoče usposobiti za strojepisko, ne da bi obiskovala upravno-administrativno šolo. Lahko, Renata. Oglasi se na delavski univerzi in tam ti bodo dali informacije o vseh svojih programih za izobraževanje delavcev. V ta program je gotovo vključen tudi tečaj strojepisja. Če pa tega v Konjicah ni, po-

tem ti bodo prav gotovo lahko ugodili na delavski univerzi v Celju.

Skupina deklet iz Celja (podpisale so se »Deteljice«) je končala srednjo šolo in se želi zaposliti, ne vedo pa kje. Draga dekleta, malo premalo je napisati samo »samo končale srednjo šolo«. Moral bi vedeti, katero in potem odgovor ne bi bil težak. Tako pa lahko samo ugibam. Če ste končale ekonomsko, tehniško, medicinsko ali vzgojiteljsko šolo, potem gotovo ni prav nobenega problema glede zaposlitve. Če pa ste končale gimnazijo ali pedagoško gimnazijo, kar bo najbolj verjetno, je stvar seveda drugačna. Ti dve šoli ne dajeta zaključne izobrazbe. Pedagoška gimnazija zahteva nadaljevanje na pedagoški akademiji ali na univerzi in prav tako gimnazija. Moje mnenje je, da bi bilo najbolje, ako se za tako nadaljevanje odločite tudi ve — če seveda ni resnično tehtnih razlogov za nasprotno. Če pa so, po-

PIŠE 24
ROMAN BOBEN

tem bo pač potrebno, da se oglasite v poklicni svetovalnici. Bilo bi preobširno, če bi hotel vse potrebno povedati v tem sestavku. Lahko pa vam povem, da možnosti so. Torej! Se vidimo.

Jožica iz Laškega se je oglasila s prav hudim pismom. Pravi, da niseem napisal prav nobene besede o poklicu vzgojiteljice. No, to prav gotovo ne drži. Res, da ni bilo veliko — kako pa naj bi tudi bilo, ko pa sem moral napisati vsaj nekaj besed še o mnogih drugih poklicih — prostora pa tako malo, da sem si pošteno belil glavo, kako naj vse kar sem hotel, spravim na papir. Vem, da boš razumela — sam pa bom prihodnje leto posvetil temu poklicu nekoliko več pozornosti.

Ostalim smo odgovorili pismeno. Pisma ste že gotovo prejeli. Vse, katere smo povabili, da se oglasijo v posvetovalnici, pa pričakujemo. Prosimo pa vas, da se držite datumov, ki so navedeni v pismu.

PA JE LE LEPO

Vida Ocvirk

Rozalija Zajec

Za vse lakirnice je značilno, da je v njih neprijeten vonj po laku in delavci si morajo malo bolj negovati roke kot je to običajno. Ne vem pa, če se povsod tako razumejo in, če so tako zadovoljni kot v kolektivu industrijskega podjetja Peta Radeče.

VIDA OCVIRK je oddelkovodja v lakirnici in že sedem let razporeja delavce v tem obratu in skrbi, da vedno vedo kaj početi. Čeprav je izučena pletilja, si je pred enajstimi leti poiskala raje delo v tem podjetju in tako ostala bliže domu. Videti je, da se je v življenje tega kolektiva resnično vključila, saj je član delegacije, član upravnega odbora in član delavskega sveta OZD Lesnina. Tako pravi, da ji sestanki ne uidejo.

V prostem času pa Vida še vedno rada plete, šiva za družino, ki šteje tri člane. Mož, ki je sicer v službi pri IBT v Trbovljah, sedaj dela v Nemčiji, hčerka, ki je letos končala prvi letnik gimnazije pa je med počitnicami doma in kuha kosilo, da tako pravi Vida, vsaj dva meseca josta v redu. Vida ima tudi rada cvetje. Vse polno ga je okoli njene doma. Zato ni čudno, da je članica radeškega hortikulturnega društva. Vida je rada doma, v Radečah, kjer so si zgradili hišo. Pravi, da nikoli ne bi mogla iti kam drugam, na tuje.

ROZALIJA ZAJEC prav tako dela v lakirnici, le da je delavka na izhodni enoti in mora pregledati vsak izdelek posebej. V podjetju je šele približno sedem mesecev, prej pa je deset let delala v Celju kot kvalificirana kuharica. No, potem pa so začeli graditi hišo v Radečah in vožnja v Celje ji je vzela preveč časa, pa se je zaposlila raje bliže. Se vedno pa v prostem času najraje kuha in peče in ne sin in ne mož se teh njenih dobrot ne branita.

Obe, Vida in Rozalija delata torej čisto nekaj drugega, kot sta mislili v mladosti. Vida pravi, da je bilo v začetku težko opravljati tako različno delo od pletenja, a se je zdaj že tako navadila, da bi to podjetje le težko zapustila. Rozalija pa še vedno malo viece nazaj k štedilniku. Čeprav zaslužita različno, Vida 1140, Rozalija pa 815 starih dinarjev na uro, sta obe v kolektivu zelo zadovoljni. Sicer pa pravi Rozalija, da je življenje prijetno in lepo, le delati moraš.

B. P.

Milenko Strašek

namreč, da jim bo dodeljeno posojilo z beneficiranimi obrestmi, kar jim seveda ni uspelo. Prav bi bilo, menijo na PTT podjetju, da bi občina to dosegla pri republiki in tako olajšala celotna prizadevanja PTT podjetja Celje.

»Poleg avtomatizacije PTT omrežja,« je dejal Edvard Sepec, »pa predvidevamo tudi zgraditev novih poštinih poslopij.« Dosedanji poštni lokali gostujejo v neprimerenih stavbah, zato je nujno potrebno, da se čimprej presele. Mnogo škode je prinesel tudi potres, zato upajo, da bodo zgradili nove poštnice urade v Podčetrku, Lesičnem in Pristavi, kjer so bili prostori po potresu najhuje poškodovani. V te gradnje bo PTT podjetje Celje vložilo lastna sredstva. Za avtomati-

zacijo in izgradnjo vseh objektov bodo po predvidenih porabili okoli 600 milijonov dinarjev.

Obeti celjskega PTT podjetja za šmarsko občino so torej več kot ugodni. Njihovi nameni pa so vsestransko upravičeni, zato bi bilo res potrebno, da bi naleteli na potrebno razumevanje pri vseh, ki jim je kakorkoli v interesu, da se občina čimprej izkoplje iz težav. Sama modernizacija omrežja pa seveda še ni vse, saj je treba zgraditi in urediti tudi krajevna omrežja. Direktor PTT podjetja Celje ni pozabil poudariti, da doslej v sodelovanju z občino niso imeli nikakršnih težav, nasprotno: občina je bila vselej in povsod pripravljena pomagati.

PTT CELJE

VEZE IN NEVEZE

Jo že v letošnjem letu povečali na 400 števil. Istočasno smo povečali število spojnih poti od 12 na 24, torej za dvakrat več. Zgrajena je bila tudi avtomatska telefonska centrala v Šmarju pri Jelšah s 160 številkami in 10 spojnimi potmi. Kot zadnja je bila urejena centrala v Rogatcu s 100 številkami in 8 spojnimi potmi.

Da se ni več zgradilo, je bil seveda vzrok pomanjkanje finančnih sredstev. PTT Celje pa kljub temu pripravljajo načrte za nove avtomatske centrale na šmarskem območju. Podjetje je dobilo posojilo za nerazvito območje in to jim je porok, da bodo modernizirali še preostalo PTT omrežje. Do leta 1976 bodo s temi sredstvi zgradili še nekaj novih avtomatskih telefonskih central. Na vrsto bo že letos prišel Podčetrtek, kjer bodo uvedli sto novih števil. Prostor za centralo je že pripravljen. Za leto 1975 je predvidena zgraditev vozliščne avtomatske centrale v Kozjem z 200 številkami in tridesetimi spojnimi potmi, na katere bodo vezane še avtomatska centrala Buče s 25 številkami, Lesično s 25, Podsreda s 25, Bistrica ob Sotli s 160 številkami ter nova avtomatska centrala v Podplatu s 160 številkami in Grobelnem s 25 številkami. Do konca leta 1976 naj bi bilo torej 710 novih avtomatskih priključkov, kar pomeni, da bi bilo potem na šmarskem območju močnih 1380 avtomatskih priključkov.

Za spojne poti bo še vedno služil bivši mednarodni kabel z dodatnimi visokofrekvenčnimi sistemi. S popolno avtomatizacijo PTT omrežja na šmarskem bo nedvomno mnogo olajšano delo mnogim gospodarskim organizacijam in pa seveda tudi občanom, ki bodo s tem mnogo pridobili, saj so doslej nekateri kraji imeli le stalni telefonski spoj in nič več.

Na PTT podjetju Celje menijo, da je takšna razširitev omrežja na šmarskem zanje veliko breme. Pričakovali so

Kar 25 je tehle pogumnih malčkov, ki jih še niti toliko ne štejejo, da bi jih vzeli v osnovno šolo. Pogumni so zato, ker ob pogledu na vodo ne zaječejo kot toliko njihovih vrstnikov, ampak zavriskajo in brž hite namakati vanjo svoje vroče glave.

pisma

OBSOJAMO

Ostro obsojamo bralko iz Sentjurja, ker piše, da ji je zadnja stran NT zelo všeč. Vedite, da je tisto lahko všeč le lahkoživcem in spolnim obsedencem, drugim normalnim ljudem pa ne. Norčuje se, da tistim, ki se stavek na zadnji strani ni všeč, naj berejo ČIK, START, ADAM IN EVA in tako dalje. Dovolj je, da v teh revijah pišejo o tem, ni potrebno, da še NT. Otroci več vedo kot odrasli, zato, ker se tako piše, kar pa ni lepo. Kje je kanček sramote? Nj. Bralka iz Sentjurja se ni podpisala ravno zaradi želje, da se nadaljuje aljubezen po svetlu.

IVAN MOLAJ

ODGOVOR: Se vam ne zdi, da ste premalo hudi? Imate morda težave?

PISEM PRVIČ

Pišem vam prvič, čeprav sem, oziroma moji starši, naročnik že 17 let. Moram vam priznati, da je vaš tednik izredno zanimiv in se mi zdi, da ga vidno izboljšujete.

Včasih me jezi, ko prebiram pisma bralcev, ki se jezijo zaradi te ali one rubrike. Ne vem, zakaj nekateri ne razumejo, da ne morete ustreči vsem. Jaz pregledam NT od prve do zadnje strani, posebno pa me zanima športna stran.

Zelim vam še vnaprej čim več uspeha.

Valerija Bužan,
Celje

OB REGRESU

Ko sem prebrala v Novem tedniku članek pod naslovom Ob regresu za kmete, me je prišlo pri srcu. Napisal ga je M. R. s Planine. Vprašujem ga, če sploh ve, kakšno je kmečko delo. Sem žena delavca Zelezarne Štore in gospodinja štiričlanske družine. Otroka sta še šoloobvezna, preživljati pa se moramo z eno plačo. Pomagam si tako, da na jarem košček zemlje, na kateri pridelam najnujnejše. Delam od zore do mraka, da najeto zemljo odslužim in obdelam. Garam dan za dnem na zemlji, pa si ne morem privoščiti več kot enodnevnih izlet z delavskim avtobusom.

BETKA TREBOVC,
Sentjur

LJUBEZEN TI VEČNA

*Bil sem žalosten tiste-
ga dne,
tujec med tujci srečal
sem tuje dekle...
Bila sva si tujca
in molčeč pozdrav vsak
dan pozneje
naju je zblížal...
Bila sva si znanca
in vedri nasmeh vsak
dan pozneje
naju je zblížal še
bolj...
Bil sem radosten tiste-
ga dne,
tujec med tujci srečal
sem moje drago dekle...
Bila sva prijatelja
in sieherni stisk naft-
nih rok
naju je zblížal...
Bila sva si fant in dekle*

*in vsako najfno sre-
čanje
naju je zblížalo še
bolj...
Bila si moja ljubezen in
jaz sem bila tvoja,
bila sva drug druge-
mu vse
in to je bilo tisto,
da sem tujec med tujci
spoznal,
kako boli,
ko zapušta te tvoje
dekle!
BOZO*

POJASNILO TRNOVELJČANKI

Gasilsko društvo Trnovlje je 14. julija res poslalo svojo 50-letnico obstoja. Vsekakor pa je bilo ogorčeno nad dopisom 85-letne Trnoveljčanke. To pa zato, ker so njeni podatki popolnoma zgrešeni in nimajo nobene osnove.

Društvo ima svojo kroniko, ki zgovorno pravi o njenem nastanku. Se nekaj točnih podatkov o ustanovitvi društva. Dne 9. marca 1924 so vaški očaki na pobudo Franca Cerarja sklicali v bivši gostilni »Binca« sestanek, ki mu je predsedoval Jakob Piliš. Simon Petrovič, učitelj iz Ljubecne je podal navodila, na podlagi katerih naj se ustanovi gasilsko društvo. Na sestanku so izvolili naslednji pripravljalni odbor: Jakob Piliš kot začasni predsednik, Franc Cerar, Jože Veber in Anton Mahen. Začasni odbor je vzel delo v roko in zbral člane za novo gasilsko društvo. Nato je 16. marca 1924 sklical ustanovni občni zbor v gostilni Fazarinc v Trnovljah. Na občnem zboru so prebrali društvena pravila, nakar so izvolili društveni odbor, ki so ga sestavljali: Alojz Fazarinc, načelnik Jože Tušter, blagajnik Ivan Brvar, tajnik. Odborniki pa so bili Franc Cerar, starejši, Anton Novačan, Martin Kompolšek in Jože Ve-

ber. Pregledovalca računov pa sta bila Franc Košenina in Jakob Piliš. Pričela se je akcija za nabavo spemalne črpalke ki so jo dobili 4. maja 1924, nikakor pa ne takrat, kot navaja 85 letna Trnoveljčanka v svojem dopisu.

Priznati moramo, da je bil Franc Košenina res srce društva. Imamo ga tudi na povečani sliki z vsemi ustanovnimi člani v trajen spomin bodočim rodovom. Kar omenjena piše o veleindustrialcu Petru Majdiču, je popolnoma neutemeljeno. Priznamo tudi, da je bil dr. Anton Novačan fant od fare, kot omenja dopisnica, vendar njegova knjiga Naša vas nima popolnoma nobene zveze z ustanovitvijo društva.

To je opis začetka gasilskega društva, kar je zapisano tudi na mero-dajnih mestih. Upam, da bo dopisnica dobro premislila naša pojasnila in verjela, da je bila res 50-letnica društva.

Gasilsko društvo
Trnovlje

ZDRAVNIKOV NI

Na prav originalen način je Zdravstveni dom v Slovenskih Konjicah rešil vitanjski zdravniški problem.

V oknu tukajšnje ambulante je namreč enostavno dal nalepiti listek z napisom, da ordinacija do nadaljnjega odpade. Rešitev je naravnost idealna, le škoda, da je samo polovična. Nujno bi bilo treba ob vseh treh cestah, ki vodijo v Vitanje, postaviti še velike table z napisom, da je vsem boleznim vstop na vitanjsko območje strogo prepovedan. Ljudje se vprašujejo ali se je naše območje med zadnjo vojno preslabo izkazalo, da si je zaslužilo takšno zapostavljanje? Starejši med nami se namreč še spominjajo, da je imelo Vitanje v stari Jugoslaviji stalnega zdravnika, dol-

go časa celo dva. Pravijo, da sedaj nobeden zdravnik ne mara več na deželo, baje pa jih je v mestih toliko, da je tam poseben zdravnik za desne in poseben za leve noge. Če je to res, potem bi bilo treba našemu kraju pač dati status mesta, da bi postal za zdravnike bolj privlačen. Morda pa je kak matematik celo izračunal, da bi v sedanjem času, ko se ne gleda več na potrebe, temveč samo še na rentabilnost, zdravnik v Vitanju sploh ne bi bil rentabilen. Kaže, da so bile najrazličnejše obljube pred zadnjim referendumom izrečene precej nepremišljeno, kajti do sedaj ni bila izpolnjena niti ena sava in tudi ne kaže, da bi v bližnji prihodnosti sploh bila. Verjetno pa razni naši vodilni možje še niso pomislili, da bi se lahko zgodilo, da vitanjski oasel ob prihodnjem referendumu ne bi več hotel iti na led.

Tako tu v Vitanju zavedamo ob težave na vseh koncih in krajih in naravnost zavidamo onim srečnim krajem, kjer razen čiste agrde zadnje strani v Novem tedniku nimajo nobenih drugih problemov.

Vitanjčan

NOVA BRIZGALNA

Slivničani niso bili zadovoljni samo z novo asfaltirano cesto. Takoj so si zastavili nove konkretne naloge. Zbrali so od vaščanov denar in kupili gasilsko brizgalno. To je bilo pred dnevom vstaje slovenskega naroda. Milan Lesjak je dal prostor za novo brizgalno v svoji hiši. Začeli so preurejati sobo, prepleskali so, počistili in postavili novo brizgalno v sobo, da so si jo lahko Slivničani ogledali od blizu,

saj to je za vas največje bogastvo v slučaju rdečega petelnika.

Mladi bodo uredili tudi sejno sobo za sestanke in volitve, v jeseni pa bodo pripravili presenečenje in spet bo zaigrala »Franzotova harmonika«: »Hej brigade hitite, razpodite zaostalost!«

Stane Kurnik
Slivnica 35

KULTURNO ŽIVLJENJE V GRIŽAH

Griže niso velik kraj, vendar se lahko ponašajo z objektom, ki ga premore le malokatero mesto. To je letno gledališče Lamberger, kjer je idealen prostor za najrazličnejše kulturne prireditve.

Zal pa je bil ta idiličen prostor, ki je pravi naravni teater, do nedavnega premo izkoriščen. Le rekodaj je tu gostovala gledališka skupina z večjim dramskim delom. Letos pa je kulturno življenje v Grižah znova oživel. Za to so poskrbeli predvsem prizadevni mladinci, ki so dali prostoru novo podobo. Gledališče so temeljito očistili, v stavbi, ki je poleg, pa so si s prostovoljnimi delom in skromnimi sredstvi uredili klubske prostore. Mladina ima tako prostor, kjer se zbira ob poslušanju plošč in družabnih igrah. Kljub skromnim sredstvom je prostor urejen zelo privlačno. To pa še ni vse. Mladinski aktiv je tudi organizator plesov, ki so vsako soboto na terasi klubskega prostora. Ob prijetnih zvokih zabavne glasbe, ki jo igra ansambel »Oriški kvintet«, se mladi iz Griž pa tudi iz drugih krajev Savinjske doline radi zavrtijo.

Tako je mladina postala pobudnik kulturnih dejavnosti v kraju, saj zadnje čase skoraj ne mine nedelja, da bi v Lambergeru ne bilo kakšne kulturne prireditve, ki jih or-

PRED 30 LETINA KOZJANSKEM

PIŠE
MARJAN
JERIN 4

Tiskano glasilo

Pisana beseda o pravičnosti našega boja, o programu Osvobodilne fronte, o politični situaciji pri nas in v svetu, o doseženih uspehih v boju z okupatorjem na ožjem področju in v slovenskem ter jugoslovanskem merilu, je bilo močno propagandno sredstvo v rokah političnih aktivistov pri njihovem delovanju med prebivalstvom. Zato je že od samega začetka odigrala na Kozjanskem važno vlogo partizanska tehnika, ki so jo osnovali tu že prvi aktivisti-ilegalci v letu 1942 v Mangi pri Planini, nato pa pri Grabenski mamji pri Sentvidu. Preimenovano v Prešernovo tehniko so premestili v začetku leta 1944 na Bohor. V tem letu se je osnovala tudi Aškerčeva tehnika na Rudniku. V teh tehnikah je bilo tiskano glasilo kozjanskega okrožja s prispevki borcev in političnih aktivistov, propagandni letaki in parole, razna obvestila in podobno.

Tudi šolstvo in kultura sta na Kozjanskem zaživele posebno od julija 1944.

V takomenovani »jurkloštrski republik« je začela z delom prva partizanska šola na Slajerskem v Henini, nekaj dni za tem pa v Jurkloštru. 10. oktobra 1944. leta je redno delovalo na Kozjanskem že 11 osnovnih šol, v novembru pa še nadaljnjih 5 partizanskih šol. Tako je okrožni odbor OF poročal SNOŠ-u sredi novembra 1944 o rednem šolskem delu v 16 partizanskih šolah s 35 oddelki s 1238 učenci. Razen tega sta delovala v Jurkloštru in na Planini dva pevski zbora, v Planini pa še ljudski oder, čitalnica in knjižnica. Okrožni odbor OF je organiziral v nekaj mesecih na osvobojenem ozemlju na Kozjanskem s pomočjo okrajnih odborov široko kulturno in prosvetno dejavnost tudi v najbolj zakotnih krajih. To je bil spontan proces in izraz težnj slovenskega človeka, ki mu je hotel okupator nasilno oduzeti njegovo govorico, mišljenje in čustvovanje.

Bolnica nikdar izdana

Skupna naloga okrožnega odbora OF in Kozjanskega odreda je bila organizacija oskrbovanja partizanskih bolnic v Bohorju, na Volušu, Rudniku in na Drenovcu. Kljub izredno težkim razmeram, je bila ves čas do os-

Ceta borcev Kozjanskega odreda na Mrzli planini nad Zidanim mostom junija 1944.

ganizirajo najrazličnejše organizacije in društva. Ljubitelji gledališke umetnosti pa upamo, da bo oživela tudi gledališka dejavnost in da bomo imeli priložnost videti gostovanja dobrih gledaliških skupin.

Mladinski aktiv Griže je dokazal, da je mogoče s skromnimi sredstvi urediti prijeten kotiček za zabavo mladih in da je s poštvovalnim delom mogoče doseči marsikaj, kar se zdi na videz neuresničljivo.

NADA PETROVEC,
Zabukovica

Urednik: Nada, (voje)ga prispevka smo bili zelo veseli. Upam, da boš obljubo držala in se nam še večkrat oglašila.

FAZANI IN KORUZA

Večkrat prebiram pisma v Novem tedniku pa sem se še jaz namenil nekaj napisati. Upam, da bo moje pismo objavljeno.

Bilo je pred kakšnimi desetimi leti, ko je konjiška zadruga bila zelo zainteresirana za odkup zemljišča na našem manjšem posestvu. Seveda ga je tudi odkupila. Tako nam je ostalo pri hiši le malo zemlje kot ohišnica. Pozneje sem, ne s posebno željo po bogatenju, spet kupil zemljo. Leto njo pomlad smo del tega zemljišča posadili s koruso. Toda koruso (priznava hibridno seme iz trgovine) so pozobali fazani. Sadili smo ponovno, toda ta »koristna« divjad je bila spet na mestu, tako da je korusa ostala le ma-

lo. 29. maja sem poslal pritožbo na Lovsko družino Slovenske Konjice. Imenovana družina med drugim vzgaja mlade fazane v svojem vzgajališču. Po njihovem členu P. A. so mi obljubili, da bo prišla njihova komisija za ocenitev škode. Toda do danes te komisije še nisem videl, niti odgovora na mojo pritožbo. To bi lahko imenoval poslovna nemorala.

Torej, tri do štiri tedne so se štirje fazani (imeli smo jih priliko opazovati), last Lovske družine Slovenske Konjice, redili na naši njivi. Seveda zaštonj. Vodstvu lovske družine se pa ne zdi vredno veliko z menoj razpravljati in dati skromno odškodnino vsaj za seme ali kaj podobnega. Meni da po zakonu niso dolžni tega napraviti. V sosednji

oplotniški lovski družini pa to napravijo. Toda, po katerem zakonu je kmet dolžan rediti divjad zaštonj? Lovci pa včasih dobio lepe devize za divjaciho.

Takšne škode nastajajo večkrat, a se kmetje malo pritožujejo, ker so že nekako navajeni podobnega izkoriščanja s strani lovcev. Mogoče še iz časov, ko je bil lov zadeva gosposkih ljudi, kmet je bil pa tlačan. Govori in priporoča se, naj bo vsaka ped zemlje obdelana in da smo občani po novih zakonih plačani za minulo delo. Toda, ko mali človek išče pravico (pritoževal sem se tudi na občini), se mu včasih godi, kakor se je Cankarjevemu hlapcu Jerneju.

BENO CEGNAR
Nova vas 11,
Slov. Konjice

NORČEVANJE IZ GASILCEV

Spet se oglašam in se vam zahvaljujem za objavo članka Zdravljeni alkoholik.

Pravkar je minil praznik piva in cvetja v Laškem in vse je bilo v redu, razen prenekaterih opazk na račun gasilcev. S tovarišem sem bil namreč dežurni, če slučajno pride do požara, da kar se da hitro interveniramo. Bilo pa je mnogo takih, vinjenih in treznih, ki so se norčevali iz nas, češ »kaj pa vi delate tukaj«, akje pa gorja in podobno. Mislim, da, če bi se vsi ti poglabili v pomen gasilstva, ne bi kaj takega nikoli izgovorili. Vedno najprej pomislijo na gasilce. Takrat so nam

občani hvaležni. Če pa smo takole ob prireditvah pripravljene na najhujše, smo pa že skoraj odveč. Verjemite, ta resnica ali to spoznanje je zelo boveče za nas gasilce. Kljub temu, da sem po stažu skoraj najmlajši gasilec, tudi mene zaboli kaj takega.

Upam, da bo kateri od teh prebra te vrstice in drugič ob takih prilikah drugače gledal na nas. Mislim da, če čutita potrebo po dežurstvu po veljnik in predsednik gasilskega društva, naj bo to res dolžnost ne pa predmet norčevanja. Drugo leto pa spet nasvidenje na prazniku piva in cvetja.

Ludvik Volavšek

GRADNJA ŽALEC

DA, SCHIEDEL
DIMNIK
RES PRVI V SVETU!

KDO BO POTOVAL Z NOVIM TEDNIKOM IN IZLETNIKOM V VARŠAVO

Kandidat za izlet v Varšavo postanete na dva načina:

1. Pošljite nam svojo fotografijo z rojstnimi in ostalimi podatki (poklic, naslov). Pogoji pa je, da ste stari od 15 do 20 let, ali pa če ste delavec ali kmet in ste starejši od 20 let. V vsaki številki Novega tednika bomo objavili 8 fotografij osmih bralcev ali bralk, ki bodo kandidati za izlet. S fotografijo morate poslati tudi kupon. V uredništvu bomo žrebali, katerih 8 fotografij bomo objavili.

2. Izrežite glasovalni kupon, ga izpolnite s svojim naslovom, zapišite, za katerega kandidata objavljenih fotografij glasujete, kupon prilepite na dopisnico in pošljite na naš naslov.

Kandidata z objavljenih fotografije, za katera bo s kuponi glasovalo največ bralcev in bralk, bosta postala udeleženca izleta.

Dva pa bomo izžrebali v uredništvu med vami, bralci, ki boste poslali glasovalne kupone. Seveda lahko vsakdo pošlje tudi več kuponov, a največ 10. Vse bomo upoštevali. Tako bomo vsak teden dobili štiri potnike za izlet v Varšavo.

KUPON NT

13

Glasujem za (napišite ime in priimek)

Kupon pošilja bralec:

Naslov:

1. Marija Galuf, delavka, 1949, Zadrje, šmarje pri Jetish

2. Margareta Turk, 1949, ekonomski tehnik, Soseska — Loznica 21 a, Zalec

3. Ivan Bratinik, 1958, dijak, Štopnik 10, Vravnko

4. France Rebešek, 1917, upokojenec, Strmec pri Voljniku

5. Danil Kraljek, 1948, delavec, M. Dobje 11, Svetelka — Dramlje

6. Andrej Pavčnik, vodovodni instalater, 1956, Ročica 44, Laško

7. Tonjko Jožica, 1957, dijakinja, Sp. Tinsko 9, Loka pri Zusmu

8. Tanja Gorešek, 1957, prodajalka, Zelenica 8, Celje

V Varšavo potujeta: Ida Svetelšek, 1951, delavka, Lutnje 13, Poljčana

Dragica Tabak, 1955, študentka psihologije, Dr. Rudolfa 1, Slovenske Konjice

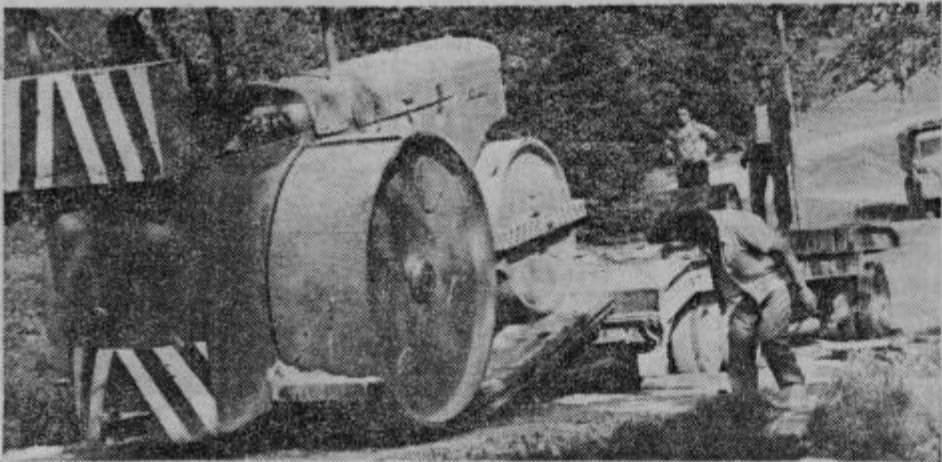
Med bralci, ki so poslali kupon št. 12, smo izžrebali sedemindvajsetega in osemindvajsetega potnika za Varšavo. To sta: Kotnik Marija, Preserje 18, Braslovče in Zalika Skornik, Dobrina 10, Loka pri Zusmu

OLJNI?

prodam dnevnega in revij.«
kakšne težave na mestu?»
večjih težav trebam. Moti me le to, deljen delovni čas ob pol šestih zjutraj se vozim iz avtobusom ali pa z avtobusom, ki dela z mozem, ki dela z mozem. Dopoldne delam popoldne pa od ure. Ta čas od delnih sem primorana, saj bi bilo po nemogoče v treh urah v Slivnico in na preostalo popoldne delo doma — kot gospodinjo.»
je z osebnim dohodkom z njim zadovoljni?»
osebnim dohodkom. Za tistih sedem ur kar zadovoljivo. Anipomisim, kaj vse bi narediti v treh urah, sam ostati tukaj, se mi je dohodek prenizek, tega se zaenkrat ne da ukreniti.»
lahko zaupali, kakšne imate?»
je veliko. Najbolj si bi uspešno končala administrativno šolska sem drugi letnik. Šolji bi se kje v zaposlila in problem delovnega časa bi to za konec sem pripravljen — kaj pa dal bi mi enkrat. Je pa še vprašanja bom lahko sploh saj je znano, da ni in ne vem, če me kdo nadomeščal.
LENKA VRABIC

In zrasli so novi bloki na Dolgem polju v Celju. Domiselni gradbeniki (ali kdo drug) so se spomnili, da bi bilo lepo, če bi imeli otroci ob njih tudi igrišče. Pa ne travnato, asfaltno prevleko naj ima. Toda kaj, ko je prav sredi tega igrišča »zrasla«, nebodijetna, tale »telegrafarnica«. Pa prijetno igro, otroci, in pazite na drog!
(Foto: B. STAMEJCIC)

Da je na Kozjanskem »vse živo od brigadirjev« ni nič novega. Najbolj živahno je v Sentvidu, kjer so brigadirji »doma«. Urejujejo ceste in zato je potrebna ustreznna mehanizacija. Tale »Slonček« je prispel na cesto med Planino in Sentvidom prejšnji teden. Pripeljali so ga na velikem vlačilcu, saj ima nekaj čez 20 ton. Potem je kar sam odsopihal naprej po cesti in se takoj vključil v obnovo Kozjanskega. Na sliki ga vidimo, kako previdno leze z vlačilca.
Foto: Drago Medved

MEZADOVA RIBOGOJNICA

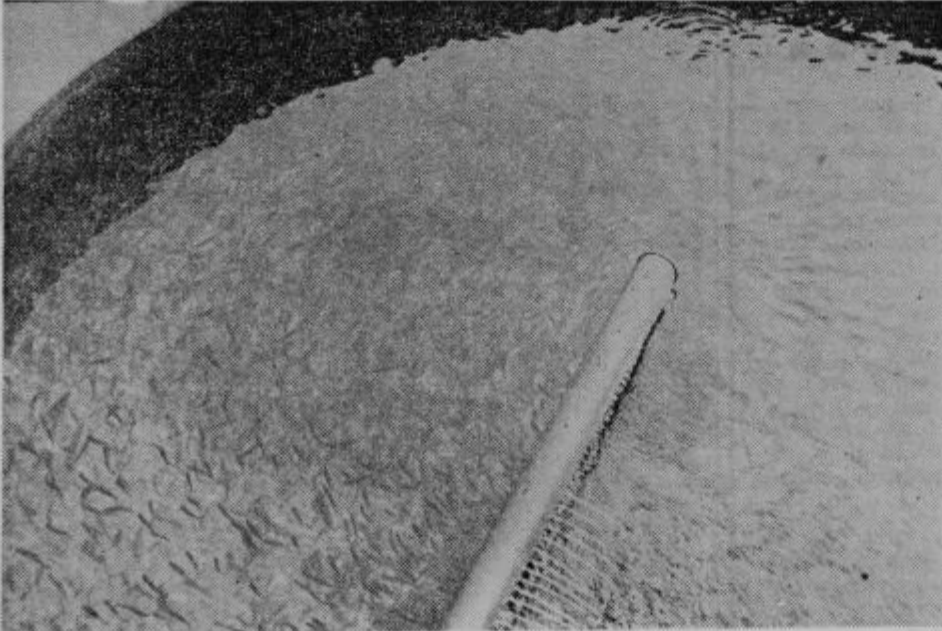
POSTRVI MARGOLI

akšen kilometer iz Zalabukovici vas na ribnika tabla opozori, da ribogojnica. Kijubu jo težko najdete, odmaknjena od glavne do nje pa vodi le malo boljše kolovoz. Če bi bilo tistega značilnega lahko se zgrešili. Vhodu v ribogojnico Franca Hrovatića, njegova rudarja v libogojnici, sedaj pa preoblikovan v svoje delo preoblikovan zaljubljenega ribogojnika Klepet se prične in se tema pogovora ribe, Franc Hrovatić o njih govori. »Prav nič mi da sem zamenjal po pravici. «Toliko več kot ga imam ob tebe...»
se sam prav nič ne računam na ribe. Le to vem, dobro na krožniku, da glavno in plavuti, pa na škрге sem že slišal. »Zato zelo previdno ribogojnico imamo že let.« pripoveduje Franc Hrovatić. »Tu so idealni pogoji vzrejo postrvi. Ne več občutljive ribe so sreča je naš potok Laščičen zanje. Pozimi za bližnjih izvirov nič prehlada in poleti iz istega voda le malenkostno to pa je za postrvi boljše.«
se mi, da tole ribogojnica nič kaj zapletena z nekaj bazenov zgradiš, vanje ribe, pa je. Se Franc Hrovatić me pouči.

»Veste, dela nam nikoli ne zmanjka. Tako previdni moramo biti. V bazenih ne sme biti preveč rib. Postrv rabi svoj prostor. Rabi tudi čisto vodo, zato je treba neprestano čistiti bazene. Potem je tu še skrb za dobro hranilo... Pri nas postrvi hranimo z mletim mesom. Ne veste, koliko boljše so zato. Pozabiti pa seveda ne smemo na zarod. Največ dela je v času drstenja.«
Na tej točki najinega razgovora sem bil najbolj presenečen. Poskusil bom opisati, kar sem zvedel, z besedami mojega sogovornika.
»Postrv osmukamo in ji ta-

ko odvzamemo ikre. Samčku odvzamemo mleček in z njim oplodimo ikre. Oplodjene ikre se že imenujejo zarod. Tega gojimo v posebnih rotacijskih bazenih, kjer voda neprestano kroži, če je v njej premalo kisika, ga s posebnimi napravami dovajajo in tako skrbijo, da zarodu res ničesar ne manjka. Zarod počasi raste in se gosti. Pregost pa le ne sme biti, saj smo že rekli, da rabi postrv veliko prostora. Zato je treba zarod kar naprej seliti... Zarod se tako počasi seli v večje bazene, ko doseže ribica 4 cm pa postane mladica. Iz te se razvije lepa postrv, prav

takšna, kakršno lepo zapečeno najraje vidimo na krožniku.«
Pa povejte, če je postrvi lahko gojiti? Naj povem le še nekaj podatkov, ki bodo tole pripoved o bodočih poje-dinah lepo popestrili. V Hme-zadovi ribogojnici so lani vzgojili dobrih 21 ton postrvi, letos pa jih ne bo manj kot 25 ton. Se vam ne zdi preveč? Tri postrvi, ki sem jih tudi sam kupil in s katerimi se bom, takoj ko tele vrstice napišem, posladkal, so tehtale natančno 60 dekagramov. Verjemite mi, da niso bile male.
Branko Stamejčić

MALA ANKETA

CENE, CENE

Zadnje povišanje cen nas je prav vse hudo prizadelo. Seveda je bilo huje tistim, ki so se z nizkimi osebnimi dohodki že prej težko prebijali iz meseca v mesec. In takih je v vsaki občini celjske regije še veliko. Toda ob vsem tem je gotovo to, da so imele ob podražitvi osnovnih življenjskih živil največ povedati prav gospodinje, ki dan za dnem nakupujejo živila za svojo bolj ali manj številno družino.

V Slovenskih Konjicah sva se s kolegom postavila pred samopostrežno trgovino in povprašala Konjičane, kako so sprejeli vest o podražitvi za življenje važnih artiklov in kaj sploh menijo otaki podražitvi. Takole so dejali:

ANTON MIKULJAN: »Doma sem iz Zeč pri Konjicah zaposlen pa v Kostroju kot ključavničar. Mesečno zaslužim od 2000 do 2500 dinarjev, tako da nisem ravno med tistimi, ki jih je podražitev najbolj prizadela. Vendar mislim, da ni najbolj realno, če bodo delavcem zaradi podražitve povišali osebne dohodke. Verjetno bodo morali razmišljati o kaki drugi ustreznji rešitvi, ki bo zaščitila delavce ne sam pred to, ampak tudi pred bodočimi podražitvami.«

SLAVA GORJUP: »Podražitev osnovnih življenjskih živil me je zelo presenetila. Zaposlena sem v Konusu, imam otroka, mož je na delu v Libiji. Mesečno dobim okrog 2000 dinarjev plače, no, sedaj bo plača za 3 odstotke večja. To se mi zdi ob tej podražitvi premalo. In tudi ni prav, da povečajo plače za določen procent. Tako se plače spet višajo tistim z največjimi osebnimi dohodki, delavci pa dobijo le za nekaj tisočakov višjo plačo. Procenti le še večajo socialne razlike.«

MARIJA SLAPNIK: »Zaposlena sem v Konusu v Slovenskih Konjicah kot delavka. Mesečno zaslužim okrog 2400 dinarjev in ker živim sama, mi ta denar nekako zadošča za ne preveč razkošno življenje. V podjetju pa moje sodelavke niso preveč zadovoljne. Saj veste, družino imajo, otroke, ki veliko zahtevajo, denarja pa ni. To je res hudo. Jez se zaenkrat ne morem pritoževati. Seveda me je podražitev prizadela, toda — bom že kako.«

JOZE HVALA: »Sem Konjičan, zaposlen v Lesno industrijskem podjetju. Podražitev je spet prizadela predvsem tiste delavce z najnižjimi osebnimi dohodki in takih je nekaj tudi pri nas. Zdi se mi, da posledic podražitve ne bomo ublažili, če bomo povišali osebne dohodke. Tako stanje bi morali popraviti na drugačen način, vendar bi težko rekel, na kakšen. Zdi pa se mi, da smo prišli v tako situacijo samo zato, ker slabo gospodarimo.«

ANA SKRINJAR: »Doma sem iz Tepanja, po poklicu pa gospodinja in delavka. V službi sem kot snažilka v vzgojno varstvenem zavodu v Slovenskih Konjicah. O podražitvi pa bi dejala to, da so plače delavcev premajhne, in da njihov žep ne zmora takih skokov cen. Jaz dobim mesečno 1400 dinarjev in če bi živel sama z enim otrokom, mi ta denar ne bi zadoščal za vse osnovne potrebe. Še dobro, da sva z možem oba v službi.«

Tako menijo o podražitvi konjiški občani. Njihova mnenja so različna, vendar so si enotni v enem pogledu: delavce z najnižjimi osebnimi dohodki je treba zaščititi. In tako je prav, kajti ravno praksa solidarnosti je ena od bistvenih sestavin našega sistema.
DAMJANA STAMEJCIC

NOVI TEDNIK ZA SODOBNO KMETIJSTVO

NA OBISKU PRI KOLARJEVIH

NEKAJ VINA NEKAJ MLEKA

Alojz Kolar v svojem vinogradu.

Na Skalcah pri Slovenskih Konjicah stoji Kolarjeva domačija, skrita med zelenje dreves in vsa občana z vinogradu. Gospodar na kmetiji je Alojz Kolar, prijeten in vesel možak. Kmetuje skupaj s svojo ženo in sinom, ki mu tu pa tam pomaga na polju. Saj veste, mladi radi uidejo kam »na lepše«, tako tudi mladi Kolarjev sin. No, k Alojzu Kolarju nas je zanesla pot predvsem zato, da bi se z njim malce pogovorili o njegovih kmetiji in kmetovanju sploh. In priznati moram, da je preudarno in zbrano odgovarjal na naša vprašanja.

KMETJE IZGUBLJAJO, KO PRODAJAJO MOŠT

»Lahko bi dejal, da sem pol živinorejec in pol sadjar,« je začel naš pogovor Alojz Kolar. »Pravzaprav mi glavnino dohodka prinaša živina, mislim seveda na mleko, ki ga prodam letno tudi do 15.000 litrov. V hlevu imam trenutno 6 krav, vse so plemenske pasme, simantalke in frizijke. Ščasoma bom go-

jil samo simentalke, ki imajo daljšo življenjsko dobo kot frizijke in kar je bolj pomembno — daljšo mlečno dobo imajo. Poleg tega, da se ukvarjam z živinorejo, sem tudi vinogradnik in sadjar. Pa bolj vinogradnik. Na kmetiji sem zasadil za 1 ha vinske trte, sam sem nasadil sadike in jih cepil. Ko sem obnavljal star vinograd sem namenoma nasadil samo boljše sorte grozdja, samo beli burgundec in zeleni silvanec. Pa tudi obrodi mi trta kar dobro. Povprečno pridelam letno kakih 15 ton grozdja.«

»Komu pa prodajate vino, ki ga pridelate?«

»S to rečjo je pa tako: Prejšnja leta, mislim na leta po vojni, so bile zadruga tiste, ki so odkupovale grozdje. Grozdje, da, in ne vino! Sedaj pa pri nas zadruga ne odkupuje več grozdja. Pa se je lani zgodilo to, da smo naši zadrugi prodali mošt po 7 dinarjev, v Slovenski Bistrici pa je Agrokombinat odkupoval po 7 dinarjev grozdje! Si lahko mislite, koliko smo kmetje zgubili s tem, ko smo prodajali mošt? Pa

koliko več dela smo imeli, kot če bi prodajali grozdje. Kak nesmisel!«

»Kako pa kaže letina?«
 »Letošnji pridelek grozdja bo slab. Veste, trta rabi za pravičen razvoj grozdja 450 sončnih ur, sami pa veste, kako malo sonca je bilo letos. Zato je vegetacija zapoznela, grozdje še ne cveti. Ko razmišljam o tem, se vedno spomnim na leta po vojni. Takrat smo imeli pri nas res visoko kvaliteten vina. Kaže, da ni več prave klime za grozdje, saj ni bilo od leta 1953 prave vinske letine. In če ni prave klime, potem grozdje ne doseže določene sladkorne stopnje, ki bi jo moral imeti. Zato je vino slabše, in moramo ga sladkati. To pa za vino ni dobro.«

»Kaj pa vam prinaša sadjarstvo?«

»Nič. Verjetno bom vse sadno drevje izpulil in nasadil trto. Saj se ne spleča gojiti sadja! Prehuda je konkurenca makedonskega, italijanskega in madžarskega sadja in zato menim, da se nam v Sloveniji sadja ne spleča gojiti. In končno: zakaj bi mi sadje gnilo kje v kleti,

ker ga ne morem prodati. Vino pa že počaka kako leto, pa še bolj kvalitetno in dražje je, če je kako leto starejše. Tako je to s sadjem!«
 Alojz Kolar ima 6 otrok vendar pravi, da ne bo od njih nihče ostal na kmetiji. Preveč je treba delati za malo denarja.

»Od zore do mraka garam,« pravi oče Kolar, vendar pa nikoli ne vem, ali se bo moj trud splečal. Kmetje smo preveč odvisni od naravnih pogojev, od vremena, ki pa je žal, velikokrat muhasto. In zato je povsem razumljivo, da mladi bežijo s kmetij v tovarne. Tam zaslužijo svojo plačo če dežuje ali pa če sije sonce.«

DOBER KMETOVALEC DOBER KOMUNIST

Se in še smo se pogovarjali s Kolarjevimi Alojzom, beseda je dala besedo in že smo se le nekaj minut prej pogovarjali o kmetijstvu. Čisto slučajno, nekje med besedami je Alojz Kolar povedal, da je bil med vojno v drugem pohorskem bataljonu, da se je po vojni aktivno vključil v družbeno-politično delo in da je že od leta 1944 član Zveze komunistov. Eden najstarejših članov Zveze komunistov v Konjicah je. In še danes aktivno dela v številnih družbeno-političnih organizacijah. Tudi v Zvezi komunistov. Pravi, da še velikokrat reče kako ostro na račun članov, ki so v Zvezi komunistov samo za število. Dejal je, da bi morali s takimi člani bolj ostro obračunati.

»Najbolj pa sem ogorčen,« je dejal, »ko sprejemamo v Zvezo komunistov ljudi, ki so stari 50 in več let. Le kje so bili ti ljudje prej, ko smo bili na začetku naše socialistične graditve, ko je bil vsak član Zveze komunistov tako dragocen in prepotraben na terenu in v tovarni? Je mar to prav, da sedaj te ljudi sprejemamo v vrste tistih, ki so že pred več deset leti doumeli svojo vlogo? Mislim, da to ni prav in vedno sem bil odločno proti takšnim članom. To pomeni hinavščino in licemerstvo!«

DAMJANA STAMEJCIC

SREČANJE Z MLADIM KMETOM FRANCIJEM MAROVTOM

DELA DOVOLJ

Delovnik Francija Marovta velikokrat mine na traktorju.

V Gornjih Gorčah pri Bralovčah smo obiskali mladega kmeta Franca Marovta ter mu zastavili nekaj vprašanj:

»Franci, kako dolgo že kmetuješ?«

»Po končani osnovni šoli sem se vpisal v srednjo kmetijsko šolo v Mariboru ter jo tudi dokončal. Po končani šoli sem odslužil vojaški rok in od tedaj dalje sem na kmetiji. Star pa sem 25 let.«

»Ali si zadovoljen s svojim poklicem?«

»Bil sem bolj kot sem sedaj. Na kmetiji je vedno težje in večkrat premišlujem, da bi si poiskal lažje delo in bolj zagotovljen kos kruha kot temu pravimo.«

»Kako to, da si se po končani srednji šoli odločil, da boš ostal doma?«

»Doma sem ostal zato, ker sem imel že od rane mladosti veselje do kmetovanja. Sedaj pa, ker imam kvalifikacijo in že tudi ponudbe za zaposlitev, vedno bolj premišlujem, kako naj se od-

ločim, še posebej, če se od kupne cene kmetijskih proizvodov ne bodo uskladile.«
 »Kaj pa trenutno delate?«
 »Z žetvijo smo pri koncu. Sedaj bomo čistili in dograjevali hmelj, potem pa na vrsti spravilo otave. Skratka, dela nam ne zmanjka.«

»Med kakšne kmete sodijo po velikosti obdelovalne zemlje in koliko imate hmelja?«
 »Smo med srednjimi kmeti in imamo 1,6 ha hmelja, kar je devet tisoč sadik.«

»Kako pa obrirate?«

»Smo v strojni skupnosti in obriramo vse strojno. V skupnosti je pet kooperativ, tako obriramo že tretje leto.«

»Kaj meniš o ceni hmelja?«

»Glede na stalno rast cen goriv in premoga — vsa ta sredstva so za proizvodnjo hmelja nujna — je cena hmelja odločno prentizka. Da bi se popravila ne moremo računati, glede na to, da v svetovnem tržišču cena hmelja pada.«

TEKST IN FOTOTEKST TAVČA

HMELJ:

KAKŠNA BO LETINA?

Pridelovalcem hmelja v Savinjski dolini se letos obeta približno enak pridelek kot lani. Pri kmetijskem kombinatu v Zalcu računajo, da bo znašal okrog 1100 ton, kar je ena tretjina celotnega pridelka v Sloveniji. Večino tega pridelka, to je okrog 75 odstotkov, namravajo letos obrati s stroji. Le-teh je letos v Savinjski dolini že nad 65, če štejemo tudi tiste, ki so v zasebni lasti. Stroji torej nadomeščajo vedno več rok, s tem pa se seveda stroški obiranja znatno zmanjšajo.

Kako bo letos z odkupno ceno? Kot vse kaže, bo leta za pridelovalce neugodna. Proizvodna cena naj bi znašala 4,50 din, odkupna cena pa 4,20 din

za kilogram hmelja. Odkupna cena bo torej manjša od proizvodnih stroškov, ki so z zadnjimi podražitvami dušičnih gnojil in zaščitnih sredstev proti škodljivcem močno narasli. Hmeljarjem je letos ponagajalo tudi vreme, saj bi lahko pretopla in presuha megica marec in april ter deževni junij so prispevali svoje. Zaradi deževnega in hladnega vremena v prvih dneh junija se je namreč na hmelju močno razširila hmeljska uš, kar je povečalo proizvodne stroške za okrog 55 starih milijonov, ki so jih porabili za dodatna zaščitna sredstva. Svoj davek pa je terjala tudi toča, ki je v maju in juniju na posameznih

področjih poškodovala tudi do 50 odstotkov sadik in tako zmanjšala pridelek vsaj za sto ton.

Vreme torej letos hmeljarjem ni bilo preveč naklonjeno. Toda do obiralne sezone, ki se bo letos predvidoma začela po 20. avgustu, je še celih 14 dni in v tem času se lahko še marsikaj popravi. Tako bi, na primer, lahko nekaj deževnih dni v avgustu močno spremenilo sedanje stanje v korist pridelovalcev zelene zlate.

Upajmo torej, da bo letošnji pridelek hmelja bogat, da bo tako poplačan celoletni trud savinjskih kmetov.

MIRAN KOROSEC

Kosmate prasti? Ne, le čisto nedolžne senene kopice, zložene na poseben način preko koli napeljavane žice. Lepo, kajnel

Foto: B. Stamejčić

NOGOMET: SUHI DEBELI

1177 kg : 785 kg = 4 : 4

Mimoljubno soboto sta se v enajsterici suhih in debelih. Najbolj je pripeljala na igrišče sto navijačev. Kako tu ne bi. Smeha res ni manj. Zabavno je postalo že, ko sta enajsterici pritekli na igrišče. V rdečih majicah je bilo ubogih 785 kg, v zelenih

celih 1177, kar pomeni, da so imeli debeluhni v povprečju po 107 kg. Potem pa sodnikov žvižg in zemlja se je zatresla pod topotajočima enajstericama. Nismo se še dvakrat obrnili, že je bilo 1:0 in takoj nato 2:0 za debele. Suhci se očitno niso najbolje znašli, nekoliko jih je bilo tudi strah. Saj bi bi-

lo tudi mene, če bi imel žogo ob nogah, pa bi se proti meni spustila masa dobrih 100 kg. No, nato so suhci dali svoj prvi gol. 2:1. Sele takrat je eden iz moštva suhih videl, na kateri gol mora pravzaprav igrati.

Vendar to ni dosti pomagalo. V gneči pred golom se je vratar suhih sicer požrtvovalno vrgetl v noge prodirajočim 114 kilogramom, pa se je še pravi čas premislil in se odkotalil proč. Bilo je 3:1 in kmalu zatem znak za odmor.

Težko so ga pričakovali. Zeja je bila neugasljiva, steklenice s pivom so romale iz rok v roke, od ust do ust.

Drugi polčas se je pričel s težkim prekrškom. 109 kg je trčilo v ubogih 54. Objezal je na vsesplošno presenečenje igralca debelih. Potrebna je bila pomoč v obliki piva in nosil, nato pa se je tekma nadaljevala. Sele tedaj smo videli, kako pametno taktiko so ubrali suhci. Računali so, da se bodo debeli v prvem polčasu izčrpali in prav so imeli. V drugem polčasu smo gledali le napade suhih. Z veliko truda in kljub zastreljani 11-metrovski so izenačili na 3:3 in celo povedli 4:3. Proti koncu tekme pa je sodnik, ki je odlično vodil srečanje in bil nepristranski kljub temu, da tudi sam sodi med debele, dosodil najstrožjo kazen za debele in ti so izenačili. Tako pa je bilo tudi najbolj prav. 4:4. Le to ne vemo, kdo je spil tisti zaboj piva, za katerega so se tako vneto podili po terenu dobro uro.

BRANKO STAMEJČIČ

Takole je padel drugi gol za debele. Vrtar se je očitno ustrašil močnega strela.

Zaradi »hudega« prekrška igralca suhih nad tem igralcem debelih je bila potrebna »zdravniška« intervencija. Diagnoza: Ni sposoben nadaljevati tekme. Predpisano zdravilo: pivo.

Pred pričetkom tekme sta si kapetana obeh moštev stisnila roke. 106 kg proti 54.

KDOR HOČE FLOSAR BIT'

Zamislite, tam v dolini, v prelepi Gornji Savinjski dolini ter v sami zibelki savinjskega splavarstva se je pojavil zelenec, jud. Neizkušen tako, da je kar smrdel. Zasmradil je vso dolino. Zavohali so ga ljudje, predvsem flosarji, in zavohal ga je tudi policaj. Pa je prišel zelenec v težave. Še zlasti, ker je hotel postati splavar. In moral je opraviti izpit. Moral je h krstu. Splavarskemu namreč.

Tako je bilo v letih pred vojno, ko je savinjsko splavarstvo živelo svoje polno življenje in dajalo svojstven utrip dolini ob gornjem toku Savinje ter ob Dreti. Splavarji so bili ugledni, veseli in pridni ljudje. In kdor je hotel mednje, je moral preko posebne preizkušnje. Bolj za šalo seveda, da je bilo spet smeha in dobre volje dovolj in priložnosti za izpraznitev kakšnega kozarca vinca. Tega se splavarji niso nikoli branili.

Splavarski krst je dobil svoje mesto tudi na flosarskem balu. Zanj so se odločili ljubenski turistični delavci. In bal je postal osrednja turistična in narodopisna prireditev Gornje Savinjske doline. Vsako prvo soboto in nedeljo v avgustu ga imajo. Tokrat so krstili Tončka. Bil je moker zunaj in znotraj. Bil pa je tudi odrezav. Flosarji so ga sprejeli v svoje vrste. Takšnega potrebujejo, četudi bo sprva bolj pomagal pri kuhanju in drugih opravilih.

In spet je bilo smeha, četudi je vroče sonce neusmiljeno žgalo. Tonček je postal pravi, pravcati flosar, čeprav se na njem ne bo nikoli vozil in nikoli plul po Savi in Dravci, po beli Donavi...

Savinjsko splavarstvo pa bo živelo tudi v knjigah. S peresom se ga je lotil tudi dr. Angel Baš. Gornjesavinjski splavarji so mu za to izkazali posebno čast. Na balu so mu podelili spomenico. V odgovoru na to priznanje (slika desno) pa se je zahvalil ne samo za pozornost, marveč tudi za delo, ki ga opravljajo. Ljubno ob Savinji je namreč edini kraj v Evropi, kjer ohranjajo preživelo splavarstvo na turistični prireditvi. Naj živi ta pobuda še dolgo vrsto let. In naj se razvija.

Kot vse kaže so se ljubenski turistični delavci prav z zadnjim flosarskim balom, sicer štirinajstim po vrsti, rešili osnovne skrbi. Dobili so pokrovitelja in s tem osnovna sredstva za izvedbo velikega srečanja splavarjev. To skrb je prevzel nazarski GLIN. Upajmo, da ne samo za letos, marveč tudi za vse flosarske bale v prihodnje.

Tekst: Milan Božič
Foto: Tone Tavčar

»NT ZA SMEH — SMEH NI GREH« — »NT ZA SMEH — SMEH NI GREH« — »NT ZA SMEH — SMEH NI GREH«

NAŠ PREDSEDNIK

(KI GA JE ZMALIČIL TISKARSKI ŠKRAT)

Ko smo v našem kraju zvalili (zvolili) novega predsednika, je bil to zelo rejen (resen) mož. Ker je bil nor (nov) se je takoj lotil dela. Za reševanje problemov je imel vedno dovolj odevj (idej). Njegov vohunski (vrhunski) dosežek je bil, ko je v slabih pogojih razbil (razvil) enotnost med občani in ko je odpravil nekatere statistične (etatistične) pojave. Moril (boril) se je z vsako nepravilnostjo. Ko so ga nekoč obdoli (slabega spanja (stanja) občine, je hotel popiti sirup (strup). Se sreča, da mu tega ni uspelo. Uspešno je tudi prikril (pokril) nekaj izgub, ki

jih je naš kraj do takrat imel. Bil je tudi dober mesar; tudi zaradi tega so ga imeli psi (vs) radi. Telesa (teleta) je položil na bel vrt (pet) in jih tam meril (moril). Ker je precej dejal (delal), si je tudi zaslužil popitek (počitek). Nekega dne se je vsečel v avlo (auto) in se odpeljal na morje, kjer je imela njegova žena svojo barabo (barako), ki so ji pravili tudi vikend. Bil je tako dober, da je vzel s sabo tudi svojo kaščo (taščo). Ze prvoga dne ni imel sveče (sreče). Žena bi se mu bila skoraj stopila (utopila). Naš predsednik se hitro skočil na (za) njo in jo

rešil. Naslednji dan se som (sam) plaval po vodi, kajti njegovo levo (lepo) ženo je nekdo povabil na zajtrk. Tudi sam bi šel, pa se mu je zdelo škoda čaja (časa). Toda imel je smolo. Mea nerjem ga je pogoltnil vol (val). Ko so ga potegnili iz vode, je bil že mrzel (mrtev). Položili so ga na kravo (travo), dokler ga niso odpeljali.

V našem kraju pa niso pozabili nanj. Postavili so mu lep kup (kup). Njegova žena je bila resna (resna) in se kljub temu, da je bila ena (lepa) ni ponovno poročila. Skrbela je le za svoje tele (telo).

— Na bazenu je pa res hudič. Če je vreme lepo, je taka gužva, da se še kopati ne.
— Seveda, ko pa ima bazen v Celju monopol, saj se drugod ne moremo kopati.

O TEM IN ONEM

Integracije naj bi pripeljale do nižjih cen. Pred kratkim se je združila celjska komuna in že nekaj dni za tem smo dobili nove cene. Nove cene bi bile seveda dobrodošle, če ne bi bile višje od prejšnjih.

Človek res več ne ve, ali bi hvalil celjske gostinske lokale, ker imajo na vrtovih glasbo, ali bi jih grajal, ker imajo ponekod tako hrupno, da se gostje za mizami še pogovarjati ne morejo. Po težarjah v vladah

mnogih evropskih in tuji južnoameriških držav, kjer so imeli opravka z odstopi, je pred krčkim odstopil tudi predsednik krajevne skupnosti Sočanj. Sosednje krajevne skupnosti zaenkrat zaradi tega še niso v skrbeh.

Polem, ko so morali zaradi pomanjkanja medicinskih sester zapreti nekatere oddelke v bolnišnicah v Kopru in Ljubljani, ko nas niso rešile niti uvožene sestre iz Poljske, preti velika nevarnost tudi celjskim zdravstvenim domovom.

V zdravstvu je res čudno: povsod drugod je delavcev še kar dovolj, pa ni reprodukcijskega materiala, tu pa ni delavcev, materiala za obdelavo (bolnikov) pa je vse več.

V nekem mestu so prišli nekega delavca, ki si je prilaščal material v tovarni, v kateri je delal, da bi si tako zagotovil lepše življenje v času po upokojitvi. Na poročajo pa, če se je zaradi tega hotel odpovedati pokojnini.

Nagradni razpis

Da ne boste mislili, da smo šli vsi na dopust, vam takoj sporočamo, da danes spet začnemo z novo nagradno igro. Seveda je zdaj poletje, ki vse ljudi vleče na morje. Vendar pa vse ne bo privleklo, saj jih v drugo stran vleče denar. In ker pravijo, da denar in morje ne gresta najbolje skupaj, bo nekaj naših občanov vseeno preživelo dopust v umivalnikih.

Za našo nagradno igro ni važno, ali ste bili na morju, ali šele greste, ali sploh ne boste šli. Za nas je važno, da imate malo posluha za humor, pa tudi za kritiko, da znate vse skupaj lepo skupaj povezati in napisati kratko zgodbo o morju. Kako je bilo, kako naj bi bilo, kako ne bo (ker ne greste). Skratka — to naj bo kratka zgodba, ki jo bodo radi prebrali tudi drugi bralci našega tednika.

Ah, seveda, skoraj bi pozabili na najvažnejše. Nagrade! Najboljša zgodba bo prejela nagrado 150 din, druga 100 in tretja 50 din. Če bo več dobrih, jih bomo objavili in prejeli boste običajen honorar.

Smo torej domenjeni! Pehra v roke, ali pa papir v pisalni stroj. Na vaše prispevke čakamo 10 dni po izidu nagradnega razpisa. Pa ne pozabite pripisati na pismo »Za NT in smehe«.

Sprenevedanje

Pride naš zdomec v trgovino, nakupi nekatere stvari, nato pa gre k blagajni plačat. Iz denarnice vzame bankovec za 500 din in pravi blagajničarki:

— Veste, saj ne vem, koliko je vreden ta bankovec. Mogoče bo dosti za te malenkosti. Veste, jaz delam v Nemčiji. Blagajničarka ga posluša in misli svoje. Ko mu vrne denar, pravi zdomec:

— Mislim, da ste me malo ogoljufali. Te stvari vendar ne morejo znesti toliko. Bankovec za 500 din pa vendar nekaj velja. Kaj mislite, da ne vem?

Blagajničarka si je spet mislila svoje.

Kot pri zdravniku

— Kaj si tako slabe volje?

— Kako ne bi bil. Avto moram dati na obvezni servis, pa ne pridem na vrsto.

— Kako ne bi prišel? Saj na lističu, ki ga dobiš ob nakupu novega vozila, lepo piše, da se lahko telefonično naročiš.

— Saj sem se in povedali so mi dan, ko naj pridem zjutraj ob šestih tja. Ko pa sem prišel, je bila vrsta do vhodnih vrat. Tisti prvi v vrsti so prišli že pred četrto uro.

— In kaj pravijo na to na servisu pri Avto — Celje?

— Pravijo, da je rezervacija samo zato, da vedo, koliko vozil bodo dobili.

— Kaj še niso slišali za navade v drugih servisih, ko ti točno določijo uro in takrat tudi res prideš na vrsto?

— Očitno niso. Zdaj je pri njih tako kot pri zdravniku. Če hočeš priti zjutraj na vrsto, moraš priti že sredi noči. Pa še potem moraš pustiti avto nekaj dni tam, da ti ga popravijo.

Ni nov, a je dober

Na avtobusni postaji sta se srečala dva prijatelja, ki se že nekaj časa nista videla. Pa vpraša prvi drugega:

— Si se že poročil?

— Ne še.

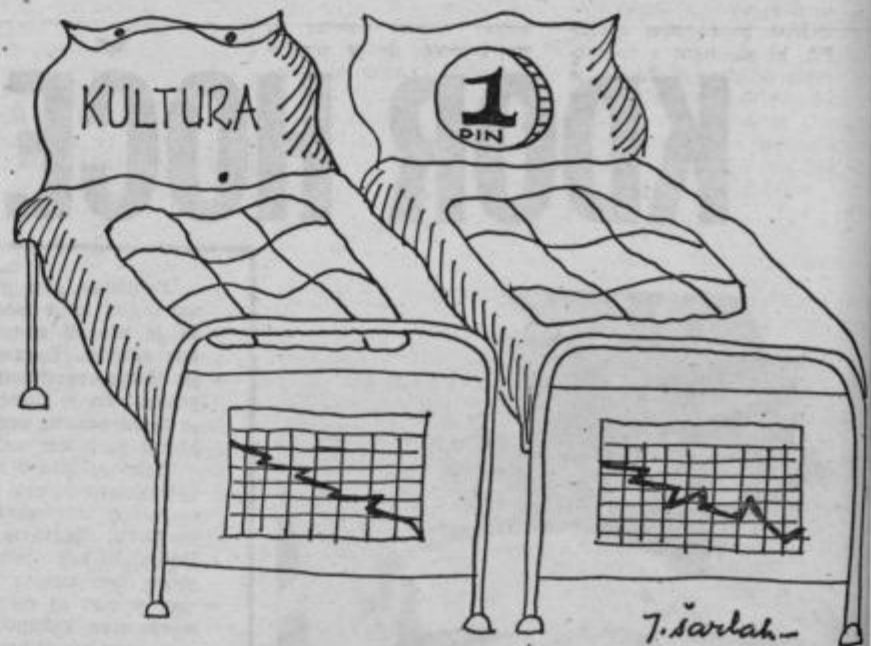
— Kaj pa potem čakaš, prijatelj?

— Avtobus.

DO 7^h NE TOČIMO ALKOHOLA!

— Vinjak, prosim.
— Kaj ne vidite, da do 7. ure ne točimo alkohola.
— Če ne točite, mi dajte pa celo steklenico.

— Dva reveža

Fuzbalizmi

(Svetovni nogometni cirkus je sicer pri kraju, v službi pa se marsikje še govori o tem)

— Tudi z nogo je treba igrati z glavo.

— Kdo pravi, da nogomet ni rentabilen? V enem letu si je pribral hišo, avto in dve ženi.

— Kopačke je obesil na klin in postal obrtnik. Zdaj dribla z zakoni.

— Ko ga je ustavil miličnik, je rekel, da je zvezda. Toda miličnik ni bil astrolog.

— Oče je preganjal Nemce po hostah, on po nogometnih igriščih.

— Boril se je s srcem; le z nogo mu ni šlo.

— Cena nogam raste hitreje kot glavam. Razen če se s temi glavami ne strelja na gol.

ČUDNA NAVADA

— Imate jajčka na oko?
— Nimamo.
— Kaj pa šunko imate?
— Nimamo.
— Kaj pa potem lahko dobim za zajtrk?
— Šunko z jajci!

Vsaka podobnost z nakupi posameznih predmetov v trgovinah je zgolj slučajna.

LAŽJA INVENTURA

— Pravijo, da so bile prejšnje soboto pred nenapovedano podražitvijo police v trgovinah, kjer je sicer sladkor, moka in olje, povsem prazne.

— Verjetno so si prodajalke tako hotele olajšati inventuro.

NE LE BENCIN

— Veš, da zadnje čase dajajo na bencinskih črtkah tudi ženske nogavice?

— Kaj pa je to čudno? Saj se nogavice kar radi trgajo.

— Vem, vem. Samo mi bi potem prodajati tudi ženske hlačke, saj se te več med vožnjo tudi radi bijo.

VRTOGLAVICA

— Pravite, da trpite za toglavico? Kaj pa delate v službi?

— Cene pripenjam na dajno blago!

— Potem pa to ni nič drugega. Tudi jaz ne prene takšne višjine.

ŠE EDEN

— V Celju smo dobili križišču Mariborske in K

čeve ulice še en semafor — Torej imamo še več, ki bo oviral promet

PODOBA KMETICE MICIKE PUSTOVE IZ KONJIŠKE VASI

LJUBEZNI — ZEMLJA IN ČOPIČ

GOSPODARJENJE V TROJE

Cvetoče lehe nepokošene trave so nam kazale pot, ki je postajala tja od Slovenskih Konjic proti vrhu Konjiške vasi vedno bolj strma.

Ko smo se odpravili na obisk k trem RATEJEVIM ali po domače PUSTOVIM sestram smo poznali le eno izmed njih — MICKO. Pred letom dni je razstavila svoje ojnate slike na razstavi žena, ki jo je organizirala konferenca za družbeno aktivnost žena v Slovenskih Konjicah.

Micka je tedaj slike pobrala in jih obesila nazaj na stara mesta v hiši in čumnati.

Njena odrezavost in izredna bistrina pa sta nas zvalili k njej na obisk.

Našli smo jo, ko je široko oprta na močne noge, v njivi nad nišo, s čevlji težkimi od ilovice, čistila plevel. Njive so potrebne stalnega negovanja in če jih samo za nekaj časa zanemariš, že pokažejo zobe.

Malo niže, bližje čedni in urejeni hiši, sta se z istim delom ubadali njeni dve sestri, 67-letna MATILDA in 61-letna JOZEFA, ki sta nam z nasmehom odzdravili. In če je bil njun smeh malce

sramežljiv, je bil Mickin ob pozdravu toliko bolj sproščen, prav nič samovšečen, prepleten z iskrico radovednosti in je odkrival vrsto zdravih zob, ki bi jih ženi petih desetletij komaj pripisali.

Močne roke, ki morajo poprijeti za vsako moško delo, zato je tudi vsaka zareza v njih dvakrat poglobljena, so se stisnile v pozdrav in komaj smo verjeli, da lahko poprimejo tudi za čopič.

So prišli le zaradi tega, ker slikam, ker ne vem, zakaj barvata ptičar ali zaradi česa drugega? Kaj pa drugega znam, kot oplajati zemljo in jo obdelovati, jo prekopavati in orati njena ledja, sejati in vse pripraviti, da raste oves in kralj pšenica, kositi žetvi in vezati v snope zrel klas, stiskati grozdje, pripravljati vino in kruh, cepiti drva, s temile rokami opietti mali vrtiček pri domu in kdaj pa kdaj vzeti barve v roke, se je v mislih spreletavalo po Mickini glavi. Kmetica sem, ki skupaj z ostarelima sestrama kljubujem delu in času. Preživlja nas gozd in pet hektarov obdelovalne zemlje, pa osem glav živine v hlevu, pa vino, ki ga stisnemo v zlat nektar in zagrizenost, da iz zemlje izvabimo najboljše plodove

»Veš kako raste hrast? Ničesar ne čuti, le zemljo pod seboj, in njenih sokov pretakanje. Ničesar nima v misli — le neba visokost in svojo mero v njej.«

(Župančič)

Sonce ni imelo moči, da bi se zalesketala rosna trava. Drevo, polno ptičev, je prepevalo. Od njega je kar lifo melodij, kakor če stiskaš grozd v roki. Ščinkavec, taščica in boter kos. Zadnji je še posebej zanimiv, ker mu nobena stvar ne more do živnega, ne mrz ne veter, ne dež in se venomer smeje, je zmeraj dobre volje in prvi začne ob zori in zadnji neha in je natanko tak kot dober človek. Komaj se je dvignil zastor noči, že so z vikom in krikom, prijateljčki moji, z ljubavnim zanosom slavili nov dan.

Odkrij nam, mali kosič moj, skrivnostno tajno, kako ob mladi zori dan za dnem vstajaš zmeraj z isto vero vanjo!

zlasti pozimi, poleti pa vsrka vase pokrajino, posejano z griči, belimi znamenji, borovimi gozdovi in zelenicami, ki jih potem nosi vse skupaj v sebi do trenutka, ko se spravi na peč in isto s počasnimi rokami prenese na platno. Malo je tako nastalo slik, več pa jih nariše po predlogah. Umetnine niso in tega se Micka polno zaveda. Nihče tudi tega ne išče pri njej. Le del nje so, njenih hotenj, ki jih v življenju ni uspela realizirati in so ostale v njej kot zakrneli plod.

Micka ljubi Koroško, naše davno slovenstvo, posebej pa ji je pri srcu Gregorčič, ki je po njenih besedah »slovenstvo vzbudil in tudi gojil.« Zelo cení in tudi pozna Prešerna, a s srcem je le pri Gregorčiču. Pa spet ji je med slikarji najljubši Gaspari, pa Jakac, pa naši naivci. In Jaki? Ga pozna? Kako da ne, saj njegovo skladje barv še posebej obrajta, čeprav ona tako ne bi risala, ker ne zna, ker je po lastni oceni »prebutasta«.

»Rišem tisto, kar imam rada in ker imam rada slovensko »štimgo« v pozlji in slikah, je to tudi njen svet, od tod tudi moč, da vztraja na zemlji in daje iz te zavesti tudi družbi največ.

Daleč nazaj, iz roda v rod, kolikor pomni in ve iz pripovedi svojih dedov, je bilo njihovo mesto najprej med upornimi kmeti, potem so se postavili v bran nemškutarstvu. Janes pa troje žena vztraja na okopih trdnega kmečkega dela.

Ko smo se poslavljali od Pustove Micke sta njeni sestri še vedno vztrajali med plevelom. Ona pa nas je povabila še v hlev in s posebno ljubeznijo pobožala malega telčka. Opazovalo nas je nekaj glav dobro oskrbovane živine. In še ena iskrica se je utrnila v Mickinih očeh in videli smo, da je to ljubezen, ki jo ne razumemo.

Od našega obiska pri Pustovih sestrah pod Konjiško goro je minilo že nekaj časa. Medre zvočnice, ki so z vso mogočnostjo rastle okoli njihove domačije, so že posušene in spravljene na skednju. Njim so se pridružile tudi visokorasle marjetke, ki jih njihov telček, če ga še imajo, že prežvekuje.

Pustova Micka in njeni sestri pa ostajajo v spominu. Ker ne tarnajo, samo vztrajajo. In take kmečke žene so redke.

ZDENKA STOPAR
FOTO:
DRAGO MEDVED

DOMAČIJA TRDNEGA RODU

Deset otrok se je narodilo pri Pustovih in zadnja je bila v dolgi vrsti Micka. Njihov oče si je pridobil trdno mesto med tukajšnjimi gospodarji, dokupoval je njive, travnike in gorice ter pri tem nekoliko zanemaril vzgojo in šolanje otrok. Micka si je vse življenje želela v šole, tudi potem, ko se je njen zreel čas za šolanje »stekel. Vajena trdnega dela iz nežnih let (ko ji je bilo štiri leta ji je umrla mama), je z vso močjo poprijela tudi kot zrelo dekle. Pokopala je svoje želje po znanju in svetu in z vso zagrizenostjo jo je vsrkala zemlja. Danes je z njo prepojena, a tiha misel na šolanje se v pripovedi vleče kot rdeča nit. Kaj res hrepeneje v človeku nikoli ne zamre?

Gospodarstvo je prevzel v svoje roke njen brat, a ko je pred desetimi leti umrl, je Micko in nje ne sestre zemlja še trdneje privezala nase. Tako, da se nobena ni omohila. Vsaka je dajala prednost drugi, dokler se niso skupaj odločile, da vzamejo zamož travnike in vinograde, krave in vole, brajde in žito.

»Na kmete si nisem upala, pa tudi hotela nisem. Preveč sem bila zbirčna in najboljša prilika mi ni bila všeč. Ker sem muhasta, raje ostanim sama. Moški so občutljivi, domišljavi, častihlepni, jaz pa nisem ta-

ka...« nam na pol hudomušno, na pol resno izza zvedavih oči pove Micka sama. »Tistega, ki bi mi ga vsilili nisem marala, najbolj idealnega pa nikoli ni.« pristaviti malo z resnejšim glasom.

S preteklostjo smo kmalu opravili in kaj kmalu pristali na trdnih tleh.

RAZGIBANOST V DRUŽBI IN ZRAVEN MALANJE

Danes je Pustova Micka delegat v zboru združenega dela in predstavnik za kmetijstvo. Če se že preživlja in ukvarja s sadovi zemlje čuti potrebo, da skupaj z drugimi zastavi besedo za tiste, ki po Mickinih besedah »že štiristo let nimajo pravega mesta v življenju« — za kmete.

V Slovenskih Konjicah jo v kmetijski zadrugi dobro poznajo in tudi cenijo, čeprav jim v brk pove, kar jim gre. Pravi, da je prav, da je povezana z družbo, ker so tudi kmetje del nje, predvsem pa njen trdni temelj. Včasih naredimo malo, lahko pa povem, če ga lomijo.«

Taka je Micka. Dostledna do sebe in drugih.

Pa tudi nežna. Polna neuresničenih pričakovanj.

Televizije noče, ker bi jo zaslužila in ji vzela še tisti prosti čas, ki ga poišče z lupo, da uresničuje svoje sanje. Slika

PREZGODNJI POGLED V SVET

Sedela sem na klopi v avli celjske porodnišnice in čakala kdaj bo prišla. Kazalec na uri se je že krepko pomikal proti osmi v noč. Vsak čas mora priti, pomislil. In res. Prijazna, z nasmehom na licu in že v svojem službenem oblačilu, je naenkrat stala med vrati.

Naj vam jo predstavim: MIROSLAVA ARSENJUG, medicinska sestra.

Dela na oddelku za nedonošenčke, in to službo opravlja že celih 27 let. Pravi, da je to zelo lep, hvaležen in živahen poklic, in da ga zelo rada opravlja. Pomeni ji vse.

Njena glavna in osnovna naloga je nega dojenčka in izpolnjevanje zdravniških predpisov. Zelo pazljivo mora ravnati z otroki, kajti v nasprotnem primeru pride do nesreče. Otrokom nudijo kar se le da, toda če pomoči ni, jim ne morejo nič pomagati. Če je otrok slab, če se vidi da bo vsak čas izdihnil, matere na to že pripravijo vnaprej, in to je najtežje. So celo matere, ki se svojemu otroku odrečejo, nekatere pa celo želijo, da otrok umre. To je strašno, kajne?

Seveda ima sestra pri svojem delu tudi probleme. Eden izmed glavnih je ta, da mora biti v službi ne glede na to, kateri dan se piše. Zato mlada dekleta, medicinske sestire, neprestano odhajajo. Ostale so samo še starejše, ki prav gotovo ne bodo odšle.

Ko sem jo na koncu povprašala, če misli, da je njen poklic cenjen, mi je dejala: Mnenja sem, da ni. Marsikatera mamica ne razume tega dela, želi takoj po porodu domov gleda večji del samo nase, na otroka pa takorekoč pozabi. Seveda, niso vse take. Mnenja sem tudi, da je ta poklic premalo plačan. Toda jaz ga rada opravljam, živim za to, pomeni mi vse.

Najin pogovor se je počasi bližal h koncu. Spet je odšla med svoje nedonošenčke. Srčkani, kot cukereček, sladki so ti mali otročički. Človek bi bil neprestano pri njih. In ona, Miroslava Arsenjug, živi z njimi.

Darja GLANČNIK

Sonce je jelo zahajati. Promet je bil gost, saj so se ljudje vračali z nedeljskih izletov. Kolona se je počasi vila po dokaj ozki cesti in redkokdo si je drznil pritisniti na plin, da bi prehitel.

Aleš si je nadel očala, ker ga je sonce motilo. Zadnji žarki so se mu bleščali, kot da so se hoteli ponorčevati iz njega. Če je pomislil na minul dan, ga je stisnilo v grlo. Zavest, da se je zaključil del njegovega življenja, da je umrl nek čuten svet v njem, je počasi prehajal vanj. Pomislil je na to, kako dobro je, da se v svojih mislih lahko spreheja po svoji preteklosti. Počasna vožnja ga je zelo utrujala. Odpri je okno. Svež zrak mu je dobro del. Zazdelo se mu je, da se tako bolje spominja Jelke. Zagledal jo je lepo, z razmršenimi lasmi na plaži, videl jo je, kako odpira konzervo, videl jo je, kako bere. Potem jo je videl takšno, kot je bila danes. Bleđa, utrujena, žalostna. Vso žalost ji je prizadejal on. To je vedel. Čutil se je krivega, vendar čutil ni mogel več tistega zanjo, kar je čutil

lostna. Res je prihajal zadnje čase zelo poredko in še to za kratek čas, vendar bi to morala razumeti, saj se je pripravil na najpomembnejši trenutek v svojem življenju, na zaključek velikega načrta. Misli so mu potovale počasi in zložno, kot da se morajo ustaviti ob vsakem važnejšem trenutku njunega odnosa.

Današnji dan pa mu bo ostal v spominu kot najbolj klavrn. Stala je tam pri oknu, bleđa in žalostna in tako sama se mu zdela tisti hip. On pa je poslušal njene besede in jih vpiljal kot vpiljal pivnik črnilo. Pripovedovala mu je o otroku, ki ga bo rodila, o malem živem bitju, ki je plod njune ljubezni, o njem, ki bo jokalo, spalo — živelo. Potem bo govorilo in šlo v šolo in postalo odrasel človek, ki bo del nje in njega. Sonce ji je padalo na lase in kljub bleđici je bila lepa. Vendar ji ni dovolil, da bi ga zaslužila s tistim malim kričanjem. On ga ne želi, ji je rekel. Kako bo uredila, se ga ne tiče, ampak on ne mara nobenih otrok, ker ima važnejše načrte. Kaj, da je važ-

jega načrta. Pazil naj bi, kod hodi. Vendar mu vse prigovarjanje ni pomagalo. V vest mu je z vsakim hipom bolj prihajala resnica, da je navaden strahopeten egoist. Bil je tak do Jelke in njunega otroka. Tudi šen je bil do dečka na cesti. In kaj, če mrtev? On ga je ubil. Kaj bodo rekli ko ga, če bodo izvedeli za to? Ves ugled izgubil pri njih. Kaj bo potem z njegovim načrtom? Misli so mu begale po glavi in električne iskre. Vendar se ni ustavil, obrnil avtomobila. Vozil je in vozil. Prva je do mesta. Na ulicah je bilo zelo živahno. Hotel je priti čim hitreje do doma. Najprej je postavil avto v garažo. Tam si ga je bliže ogledal. Zdelo se mu je, da ni sledov udarca. Oddahnil se je. Počasno krenil v stanovanje. Počasi se je slepl. Srajca je bila premočena od znoja. Srajca je pod prho. Oblekel si je pižamo in ležal spat.

Minevali so dnevi in tedni. K Jelki šel več. Ona mu ni pisala. V časopisu prebral, da je deček težko poškodovan.

DORA ROVERE

LJUBEZENSKA ZGODBA

takrat, ko je imela razmršene lase na plaži, ko je odpirala konzervo, ko je brala... Čutil je njen dah na licu, njene dlani na koži. Zelen si je, da bi bilo še vedno tako, kot tedaj, ko se mu je dajala in zato ni zahtevala nobenih žrtv od njega. Potem je prišel čas, ko ga je spraševala, kdaj bo prišel in ali jo še ljubi. Odgovarjal ji je, ker je to hotela ona, ne sam. Ni vedel, zakaj je bilo tako. Kaj se je dogajalo z njim? Njegovo delo je bil ves njegov svet. Ni želel, da bi ga ostalo še kaj za Jelko, vsaj ne veliko. Bal se je, da ne bi uspel. Pri Jelki je uspel, imel jo je, ni želel dosti več od nje kot to, da bi jo imel, kadar bi želel, kadar bi se oglasil pri njej. Prinašal ji je darila, toda to ji ni bilo dovolj. Hotela je še njegovo ljubezen. Tega ni nikoli prav razumel. Saj jo je imel vendar rad, a zaradi njenih muh ni mogel zanemarjati svoje kariere. Vozil je hitreje, kot da bo s hitrostjo avtomobila dal duška svojim čustvom. Pripeljal je do križišča. Zapeljal je na stransko cesto. Tu je bil promet redkejši, tako da je hitrost prilagajal cestišču. Jelka je postajala vsa bolj zadržana in za-

nejšega od življenja, ga je vprašala ona. On pa ji je zabrusil, da njegovo življenje. Jokala je. Ranilo jo je.

Umazal je njeno ljubezen. A ni mogel drugače, saj vendar ni nič važnejšega od njegovega načrta. Da bo rodila tega otroka, je rekla, vzgojila ga bo sama, vendar ga ne želi nikdar več videti. In odšel je. Sedel v avto, svoj lepi avto in zdaj se vozi domov. Nasmehnil se je. Tega, da ga ne mara več videti, najbrž ni mislila resno. Se bo že potolažila. A če se ne bo? Bo poiskal drugo. Pritisnil je na plin. Bližal se je naselju in moral je zmanjšati hitrost. Ko so bile zadnje hiše mimo, je pospešil hitrost. Čisto nepričakovano je za ovinkom zagledal začetni prehod za pešce. Sredi prehoda je stal deček. Hitro je zavrl. Vendar prepozno. Zadel ga je. Zapeljal je na rob ceste. Stopil je iz avta in pogledal, kako je z dečkom. Ležal je nagibem ob robu ceste. Zaklel je. Hitro sedel v avto in z vso hitrostjo odpeljal dalje. V ogledalu je videl, kako prihajajo iz hiš ljudje. Vendar ga to ni več zanimalo. Čimprej mora odtod. Saj ne more zaradi tega smrkavca pustiti svo-

da je voznik avtomobila zelene barve, begnil.

Počasi je jel pozabljati na to. V časopisu ni zasledil nobene vesti več. Pretekli trije meseci. Odpravil se je na morje, ko je na vratih pozvonilo. Pohitel je odrat, ker je mislil, da je Manca njegovo mamo dekle. Pred vrati je stal miličnik. »Tovar Aleš Sprajc?« Bil je mlad in ljubezen. »Prosim, ali imate vi zeleno simco?« »Kje ste bili v nedeljo...?« V ušesih mu je brnelo. Zaprl je oči. Zagledal je deček ob cesti, kako leži tam nepremičen in bogljen. Miličnik je neizprosno nadaljeval: »Deček je dobil poškodbe po glavi. Vse življenje bo ostal invalid. Bil je odličen nec.«

»Jaz sem odličen strokovnjak,« je mu reči, vendar je videl, da to ne bi imelo nobenega smisla.

Ko je stopal pred miličnikom po stopnicah, se mu je za hip zazdelo, da je z njegovih korakov ravno tako otožen, kot bil tistega dne Jelkin glas.

DORA ROVERE

PREHRANA V NOSEČNOSTI

PIŠE

DR. ALFON

DEBELJAK

Hrana mora vsebovati vse sestavne dele, ki so potrebni za normalno delovanje materinega telesa v času nosečnosti, poroda in dojenja, kakor tudi za normalni razvoj ploda, novorojenčka in dojenčka.

Plod raste v maternici izredno hitro, toda njegov edini izvor hrane je materino telo. Popolnoma smo zapustili staro stališče, da plod vzame iz materinega organizma vse, kar mu je potrebno za življenje in rast ne glede, v kakšnem stanju prehranjenosti se nahaja mati. Mi danes dobro vemo, da matere, ki so imele za časa nosečnosti dobro prehrano, rodijo navadno otroke v odlični telesni kondiciji. Medtem se otroci mater s slabo prehrano rodijo v zelo slabi fizični kondiciji. Pri določevanju kvantitete in kvalitete hrane lahko uporabimo tabele, ki jih priporoča ameriški nacionalni raziskovalni svet.

Potreba v kalorijah je odvisna od starosti, telesne teže, višine, fizične aktivnosti in temperature okolja.

Potrebno dnevno količino kalorij se izračuna na sledeči način:

- za kritje bazalnega metabolizma je potrebno 24 kalorij na 1 kg telesne teže na dan
- tej številki dodajmo 570 kalorij za 8-urno aktivnost v prostem času
- kalorije za 8-urni delovni čas pa je:
 - pri sedečem delu 400 kalorij
 - pri lahkem delu do 700 kalorij
 - pri srednje težkem delu od 700 do 1100 kalorij
 - pri težkem delu od 1100 kalorij navzgor.

Zelo važno je, da bo v hrani pravilno ra-

zmerje med beljakovinami, ogljikovimi hidrati in maščobami. Potrebna količina beljakovin je 1 g beljakovin na 1 kg telesne teže na dan ali pa izračunamo v kalorijah: 4,1 kalorij x telesna teža. Ostale potrebe v kalorijah se krijejo z ogljikovimi hidrati in maščobami v razmerju 1 g maščobe na 4 g ogljikovih hidratov ali 1 kalorija maščobe na 1,8 kalorij ogljikovih hidratov.

Dolgo časa se je smatralo, da nosečnica mora uživati za 2 osebi. Vendar so dolgotrajna raziskovanja pokazala, da se količina hrane ne sme razlikovati v nosečnosti od normalne prehrane izven nosečnosti in to brez posledice za mater ali otroka. Dokazano je, da pride v nosečnosti do posebnega nabiranja najbolj hranilnih snovi, ki je lastna samo za časa nosečnosti in se imenuje nutrijska adaptacija (prehranska prilagodljivost). S pomočjo te adaptacije nosečnici ni potrebno prevelikih količin hrane, ker jo bolje izkorišča.

Običajno povemo, da je nosečnici po drugi polovici nosečnosti potrebna večja količina hrane. Vendar to ni pravilno, ker vsaka nosečnica zaradi boljšega apetita v drugi polovici nosečnosti tako in tako uživa večjo količino hrane.

Ko pride nosečnica v posvetovalnico, je zelo važno, da predvsem ocenimo, kakšen je prehranski stadij žene. Izvedeti moramo vse o kvaliteti in kvantiteti njene hrane. Da to dosežemo, je predvsem potrebno naslednje:

— splošni pregled nosečnice, ki naj bo informirana o stanju prehrane in o mogočih motnjah. Zelo pogosto opažamo na koži in sluznici zunanje znake nezadostne pre-

hrane. Pri težkem deficitu beljakovin koža izgubi svoj turgor (napetost) in postaja počasi popolnoma suha, prozorna in neelastična. Obenem opažamo neopornost do trave in naklonjenost infekcijam. Nadalje so pogosti edemi (otekline), ki so v začetku lokalizirani na spodnjih okončinah in pozneje tudi na zunanjem spolovilu.

— telesna teža: pri ocenjevanju telesne teže moramo predvsem ugotoviti povprečno težo negravidne žene z ozirom na njeno višino in starost. Žena se za časa nosečnosti običajno zredi 8–11 kg. Od tega odpade približno 3 kg na plod, 1 kg na posteljico, 1 kg na materico, 1 kg na dojke, 1 kg na kri, 1–3 kg na tekočino in maščobno tkivo.

V prvih 3 mesecih nosečnica ne pridobiva na teži zaradi pomanjkanja apetita in blijuvanja, v drugem in tretjem trimesečju nosečnica pridobi povprečno 250–350 g teže tedensko.

— Krvni status: v vsaki posvetovalnici za nosečnice je nujno, da pri pregledu nosečnice izvršijo tudi pregled krvi in to predvsem glede na število rdečih krvnih teles in količino hemoglobina (krvne barvila).

Količina celokupne krvi nosečnice se približno poveča za 1 liter, in to predvsem plazma. Dokler se število eritrocitov in količina hemoglobina ne poveča v istem razmerju. Kri se torej v nosečnosti takorekoč razredčuje. Zaradi tega govorimo o fiziološki slabokrvnosti. Pri nosečnosti vzamemo kot normalno še hemoglobin od 65 do 69 odstotkov in pa 3.400.000 eritrocitov. Kar je nižje, smatramo za slabokrvnost.

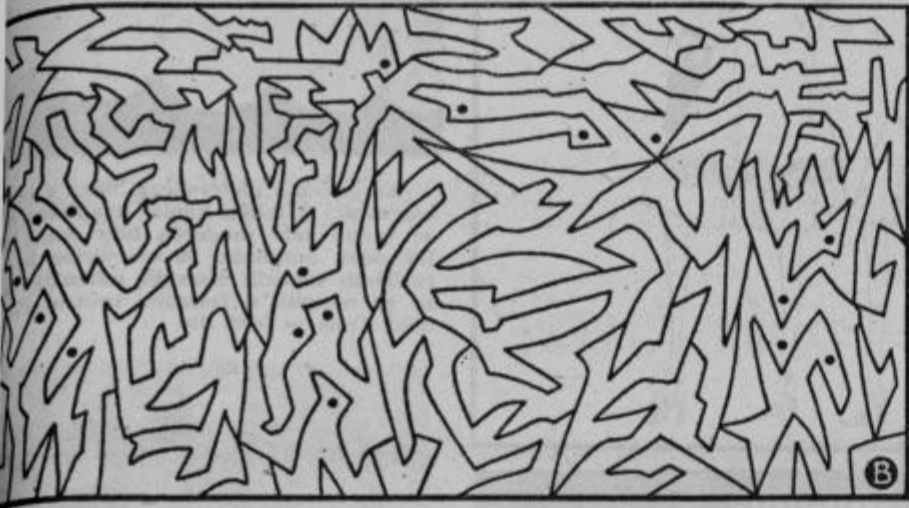
Hrano lahko razdelimo na 6 skupin sicer: beljakovine, ogljikovi hidrati, maščobe, minerali, vitamini in voda.

Beljakovine so nujno potrebne v sestavi hrane, ker so edini izvir aminokislin. Vse pa, da brez aminokislin sploh ni možen razvoj življenjsko potrebnih celic. Lahko mirno trdimo, da brez beljakovin ni življenja. Potrebna dnevna količina znaša 1 g na 1 kg telesne teže. V drugi polovici nosečnosti so potrebe po beljakovinah nekoliko večje, ca. 80 g dnevno. Ta ustreza v posrednih prehranskih artiklih litru mleka, gramom mesa, 1–2 jajcema dnevno. Pomanjkanje beljakovin povzroča v organizmu nosečnice veliko težkih motenj: slabost, zmanjšana odpornost organizma, oteklina in težko stanje nosečnice, ki se kaže v toksemiji. Ogljikovi hidrati so glavni izvor energije. V naši vsakdanji hrani imamo te ogljikove hidrate predvsem v kruhu, kruhu in vseh testeninah, kakor tudi v krompirju in rižu. Potrebna količina ogljikovih hidratov se izraža v razmerju maščobe na 3–4 g ogljikovih hidratov. Maščobe ne služijo za kritje energetskih potreb, temveč imajo tudi drugo vlogo.

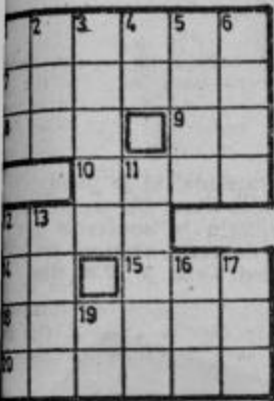
Deficit mineralov v hrani nosečnice lahko kaže posledice. Kalcij in fosfor sta sicer s paj z vitaminom D so potrebni za izgradnjo okostja in zobovja ploda in za splošno zdravje matere. Za časa nosečnosti znaša dnevna potreba kalcija približno 2 grama. Isto velja tudi za fosfor. Najboljši izvor kalcija in fosforja je mleko, zato pripravljamo mleko vsaki nosečnici. Uživa naj vsaj liter mleka dnevno.

NAGRADNA SLIKOVNA UGANKA

Reševalci s pravilnimi rešitvami nagradne slikovne uganki bo žreb razdelil nagrade skupni vrednosti 350 dinarjev:
 — 1. NAGRADA: 100 DIN
 — 2.—6. NAGRADA: po 50 DIN
 Rešitev z rešitvijo pošljite na naslov: Uredništvo NOVEGA TEDNIKA, 63000 Celje, Gregorčeva 5. Na pisemski ovitek napišite NAGRADNA SLIKOVNA UGANKA. Pri žrebanju bodo upoštevali vse rešitve, ki bodo v uredništvu do četrta, 15. avgusta.

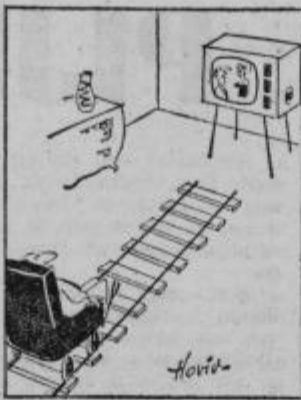
MAŁA KRIŽANKA

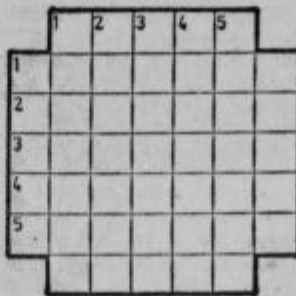
VODORAVNO: 1. francoska popevkarica (Sylvie), 7. znan most v Benetkah, 8. pod, 9. medmet, 10. ime dveh ožin v Severnem morju, 12. velik ogenj, 14. kartaški vzklík, 15. poželenje, 18. čudaštvo, muhavost, 20. mesto na Formozl.

NAVPIČNO: 1. nasad okrog hiše, 2. otok v Prespanskem jezeru, 3. nemški romantični pisatelj (Wilhelm), 4. okrajšava za »tega leta«, 5. koralni otok obročaste oblike z laguno v sredi, 6. del prsta, 11. veliko mesto v Porurju, ZRN, 12. podelitev imena, 13. poljski pridelek, 16. tuje žensko ime (anagram besede ELA), 17. ime ameriške filmske igralkice Blyth, 19. kemijski znak za litij.

BREZ BESED

MAGIČNI LIK

Vodoravno in navpično: 1. španska stena, 2. vrsta bonbonov iz sladkorja in čokolade, ki so polnjeni z marcipanom ali fondanom, 3. angleški pisatelj detektivskih romanov (Edgar, 1875—1932), 4. letalec, pilot, 5. slovenski pevec zabavnih melodij (Stane).

HUMOR

Bankir baron Nathan Rothschild je dajal lep del svojega premoženja dobrotelnim ustanovam in posameznikom. Na dan poroke njegove hčere je prišel neki berač po dvesto kron, ki jih je dobival vsako leto. Tajnik pa mu je dal samo sto kron, rekoč:

»Možakar, letos boste morali biti zadovoljni s polovico, ker se možj baronova hči in so stroški ogromni.«

Siromak žalosten odide in sreča prijatelja, ki ga vpraša, zakaj je tako potr. »Kar sam presodi, če sem upravičeno žalosten ali ne.« odgovori berač. »Rothschildova hči se možj z mojim denarjem.«

xxx

Francoski pisatelj in filozof Jean-Jacques Rousseau je napisal dela, ki so močno vplivala na Francosko revolucijo. Nekoč je bil povabljen k pesniku Gressetu. Družba je nestrano čakala, da bo slišala

kakšno modrost, toda Rousseau ni odprl ust.

»Kako težko je pripraviti medveda h govorjenju!« je slednjič vzklíknil Gresset.

»Da, da,« je vzklíknil Rousseau, »mnogo teže kot papagaja.«

xxx

Ko je George Bernard Shaw brskal med knjigami v antikvariatu, je našel svoje delo, ki ga je podaril »Gospodu X, s pozdravi!«

Kupil je knjigo, napisal pod prvo posvetilo: »Gospodu X, vnovič s pozdravi!« in jo odposlal na naslov gospoda X.

xxx

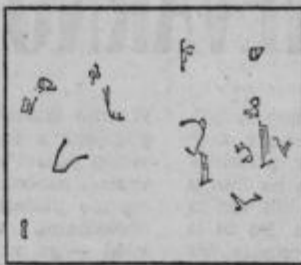
Na slovesni večerji na čast angleškemu dramatik Benjaminsu Jonsonu je pri izvrstnem poobedku vzklíknil neki gurmanski trgovec:

»Ljubša mi je dobra pojedina kot vsa poezija.«

»Niste sami, gospod,« mu je pritegnil Jonson, »na svoji strani imate pse in mačke.«

REŠITEV IZ PREJŠNJE ŠTEVILKE

ZA BISTRE OČI
 Glej sliko!

MAŁA KRIŽANKA

VODORAVNO: katran, vstava, at, TR, srobot, otep, anonim, Na, LI, avdilon, Stante.

NAGRAJENI REŠEVALCI

Za nagradno slikovno križanko, objavljeno v Novem tedniku 25. julija, smo prejeli 215 rešitev. Žreb je razdelil nagrade takole:

1. nagrada (100 din): **ANDREJA FLAJS**, 68290 Sevnica, Gravni trg 19

2.—6. nagrada (po 50 din) prejmejo:

SLAVKO VRTACNIK, 63320 Velenje, Celjska 7

TATJANA KOREN, 63000, Celje, Cesta na Dobrovo 89

JANEZ RANZINGER, 61340 Hrastnik, Debelakova 3

ALOJZ AGREZ, 63310 Zalec, Ul. Savinjske čete 2

IZTOK NAGLAV, 63000 Celje, Vruncčeva 1

Vsem izžrebancem bomo nagrade poslali po pošti. Čestitamo!

Rešitev nagradne slikovne križanke

Vodoravno: Istrati, prha, korelat, Leon, Aka, Ota, ladja, krokodil, en, as, oolit, Čajkovski, klimaks, jod, bakrotisk, rekalka, kapa, Vrsno, eo, Aon, mrha, EN, Jesenin, Mr., IP, adolescent, Tit, nem, GATT, Aventin, Atik, Rado, Horvat, bon, IG, Koper, edinček, terca, Izola, rida, rž, Arpad, Piran.

CIGANKA — povest iz domačih hribov

24

»Ko bi le jaz tudi mogla, da bi vas — da bi te osretila!«

»O, ljubi —!«

»Ti moreš, ti boš — samo ti, Pavla!«

»Reci mi, Franc! Reci mi, da me imaš vsaj malo rada!«

»Franc, je dejala še nekoliko plažo, »Franc, ti si tako dober! Se nikdar nikogar nisem imela tako rada kakor tebe in nikdar nobenega človeka tako rada ne bom imela kakor tebe.«

»In meni, Pavla, pač ni treba šele praviti, da si mi najljubše na svetu.«

Nekaj časa sta molčala, potem se je oglasil zopet on:

»Zdaj sva toliko kakor žena in nevesta... Vendar tega še ne bova razglasila, ker ljudem zdaj tega še ni treba vedeti.«

»Ne besede ne bom izdala,« je zadržalo dekletu; »samo... botri Jerci, tej bo treba povedati.«

Trenutek je premišljal.

»Da, Jerca mora to vedeti; ona ti je kakor mati,« je dejal, »sam ji bom povedal.«

»O, to sem vesela — vse, kar je težkega, jemlješ na se.«

»Tako težko to ne bo — in ti si že vse teže prestala... Ampak zdaj glej, da ti odleže; varuj se, da ti roka čimprej zaceli in da popotnoma ozdraviš!«

»Saj sem že zdrava. Zdaž, ko vem, da ne morem od tebe, je vse dobro; tako mi je, kakor da mi nikoli ni bilo nič. Tudi roka bo kmalu zdrava.«

»Tako si mi po volji, Pavla... Se nekaj! Kadarkoli sva sama, mi boš rekla Franc in me boš tikala; pred ljudmi pa...«

»Vem,« mu je segla v besedo. »Naj zdaj nihče ne vidi, kako je z nama!«

»Saj midva veva vse; drugim pa še ni treba.«

Dekletu je lice žarelo od sreče.

Stirinajst dni nato, neko nedeljo popoldne, je Ravnjak

tako uredil, da je šel sam s Pavlo v cerkev. Kar koj ji je začel pripovedovati:

»Pavla, z Jercem sem govoril. Ni nasprotna najini ženitvi; vse ji je prav. Samo nekaj zahteva.«

»Kaj pa, Franc?«

»Pravi, ko sva se že eden z drugim zaročila, se ne spodobi več, da prebivava pod isto streho. Jaz pa bi dejal, da ima prav.«

»Moj Bog, tedaj moram zopet zdoma?« se je ustrašilo dekletu.

»Le počakaj pa poslušaj me, Pavla! Glej, saj vidiš, kako je težko, takole živeti, ko moraš na vsako besedo, na vsak pogled paziti, da se kako ne izdaš. Tudi ljudje bi pozneje kdaj mogli kaj slabejšega o naju govoriti ali vsaj misliti. Prav zaradi tega, ker te imam rad, bi te hotel vsega obvarovati, kar ni prav in prijetno. Saj najina zaročka velja če se za kratek čas ločiva.«

»Kam pa naj grem?«

»Vidiš, jaz sem si tako namislil. V Mariboru so šolske sestre, ki imajo dom za taka dekleta, kakor si ti. Tam bi se naučila ročnega dela in gospodinjstva. Ali bi šla tja? Če ti je prav, pojdem dol in se zmenim. Skrbel bom zate, da ti bo dobro. Ljudem tu lahko rečeva, da bi se v Mariboru rada kaj naučila, ker z bolno roko ne boš več za vsako delo.«

»Franc, strašno dolg čas mi bo po tebi.«

»Meni za tabo nič manj. Toda saj ne bova na večno ločena. O veliki noči pridem pote. Tedaj pojdeva k župniku, da naju okličejo in izprašajo; potem pa se takoj poročiva. Potem bova srečna in do smrti naju ne bo nič ločilo.«

Zdaj se je dekletu obraz zopet razjasnil.

»Ali ti je prav, Pavla?« jo je vprašal.

»O, da, Franc! Vse mi je prav, kar rečeš. Hvaležna sem ti za vsa skrb.«

Četrtek nato se je podala Pavla že na pot. Ravnjak, ki je šel že pred njo do postaje, jo je pospremil v Maribor.

VIII.

Prelep jesenski dan je bil. Bistriška planina se je kopal v soncu. Ves svet je bil prazničen.

Nič sončen in nič prazničen pa ni bil slvi, bradat in plečati mož, ki je čepel na storu; njegov obraz je bil mrk in oblačen. Enkrat je pogledal daleč tja v en dan, drugič je pobesil glavo in strmel pred se.

Bil je Osojnik, ki je prišel k svoji živini na planino. Težke misli so se mu podile po glavi, tako da ni videl ničesar okoli sebe niti ni čul, kako se nekdo plazi po bregu sem. Iznemada je revsnil hripav glas:

»Dober dan, gospod Osojnik!«

Prečlenj je stopil petdesetleten čokat mož s kratko ostrizenimi lasmi in črnimi očmi. Imel je čedno zeleno obleko, škornje, klobuk s krincem in nahrbtnik. Osojnik ga je ostro pogledal in surovo oškrknil:

»Kdo si?«

»Hahaha,« se je oni zarežal, »ali gospod Osojnik ne poznajo več svojega prijatelja Mirka?«

»Salamenski cigani, ali si spet prišel? In kako si se nacamal in oblekel!« je dejal kmet jezno in začudeno.

»Saj veš, da tudi zvertna tak kožuž obleče, kakor je kdaj kje prav,« je odgovoril ciganski poplavar. »Ako ima človek sovražnike, mora biti pač previden.«

»Ali k meni si pa kar tako upaš?«

»Tebe se nimam kaj bati. Midva sva predobra prijatelja in tovariša, hehehe.«

»Ti prekleti goljuj!«

»Ho, nikar tako naglo! Jaz bi te mogel bolj po pravici imenovati goljuja. Od tistih šestih jurjev, za katere sva se zmenila, mi nisi še niti pare dal.«

»Ti zlodej, zakaj bi ti jih naj bil dal? Poprej bi bil ti moral izpolniti, kar sva se pogodila. Toda namesto da bi bil Vando, to coprnico, spraviš tja, kamor sem ti rekel, si mi jo nastavil tu sem pred nos.«

»Pogodila sva se, da mi boš plačal v šestih urah. Pa nisi. Medtem mi je beštija ušla in nisem je več mogel dobiti v kremplje.«

KDO Z NAMI IN IZLETNIKOM V VARŠAVO

Stasa Gorenshek

POLETJE V MESTU

Za vse tiste poletne dni, ki jih bomo preživele v mestu, preden bomo odšle in ko se bomo vrstile s počitnic, bodo najbolj primerne lahke poletne obleke udobnih mladostnih krojev. Takšno poletno obleko bomo oblekle za službo, ko se bomo odpravljale po nakupih in drugih opravkih, prav dobrodošla pa bo tudi za popoldanske obiske.

Najbolje se bomo počutile v preprosti, športno krojeni obleki, ki se zapenja po vsej dolžini z velikimi dekorativnimi gumbi. Takšni gumbi so našti tudi na žepih, velikem ovratniku in na zavrhkih kratkih rokavov. Cimboj udobno bo narejena, temraje jo bomo nosile v teh vročih poletnih dneh.

Za vse tiste, ki imajo rade bolj nežne obleke, pa bo kot nalašč letos tako priljubljen romantični slog, ki ima rad ustavljen čipke in našte bordure na obleki. Tudi takšno obleko boste lahko z veseljem nosile za različne priložnosti v mestu.

In če ne bo preveč ekstravaganтна, jo boste spravile in imele pripravljeno za naslednje poletje. Saj letošnjega bo prav kmalu konec.

SONČENJE TUDI NEVARNO

Čas dopustov je sedaj in vsi smo se pripravljali na to celo leto. Naj bomo v službi ali doma, z družino ali sami, počitnice so za vse enako mikavne. Oddih na morju — počitek in sonce, vse to nas sili ven iz mest, prašnih ulic in štirih sten. Da bi si nabrali novih moči za delo in napore čez leto! Zelimo si lepe bronaste barve, ko se

vrnemo domov, vendar je ta mnogokrat pogojena s številnimi nevšečnostmi, ki se vedno pojavijo, če se nepazljivo nastavimo vročim sončnim žarkom. Veliko ljudi je že moralo plačati to brezskrbno sončenje z opeklinami, vročino, gubami, okvarjeno kožo — in v najhujšem primeru s sončarico in njihove počitnice so se kaj klavrnico končale.

Sončenja se je treba učiti! Najvažnejše je tole: Na začetku počitnic kožo in vse telo počasi navajajte na sonce, če tega že niste začeli doma. Vaše prvo sončenje, zlasti v gorah in pri morju, ne sme trajati dlje kot pet minut, drugi dan približno deset, tretji petnajst minut. Tako se koža in telo počasi navadita ultravijoličnih žarkov in kmalu prenese vaša koža že večjo sončno obremenitev. Toda če kljub temu zaščitnemu postopku imamo še občutek, da se koža napenja in rdi, če se ne počutite popolnoma dobro, je bolje, da greste v senco.

Pri sončenju oziroma pri večji izpostavitvi močni pripekli moramo upoštevati dejstvo, da lahko toplota, ki jo izžarevajo sonce in umetni žarkovni viri, občutno poškoduje človeški organizem, če presega določeno mero. To je pri sončenju zelo pomembno! Če je glava in tilnik neposredno izpostavljena sončnim žarkom, lahko pride najhujše, to je sončarica. Prva znamenja so tale: obraz in koža obraza sta vroča in rdeča, koža drugih delov telesa pa ne; pojavijo se hude bolečine v glavi, slabost, vrtoglavica, nagel utrip in velikokrat nezavest. Takšnemu nesrečniku moramo čimprej pomagati s hladnimi obkladki na glavo, položiti ga je treba v senco tako, da ima visoko vzglavje in odpnemo vso tesno obleko. Če je ponesrečenec v nezavesti, kličimo zdravnika oziroma se posvetujmo z njim, kako nezavestnemu najbolje pomagamo.

Se hujša nevarnost prevelikega izpostavljanja sončnim žarkom je vročinska kap, ki pa lahko nastane tudi v zaprtem, vlažno toplim okolju (pretopla obleka). Prvi vzrok je prenehanje potenja in zato se toplota kopiči v telesu, tako da se telesna temperatura vzdigne nenavadno visoko, celo nad 40 stopinj Celzija. Pri tem sta dihanje in utrip hitra in slaba, koža je suha in rdeča in če pregrevanje traja dlje, koža bleedi, bolnik omedli, napadejo ga krči in naposled umre. Če slučajno naletite v sončnem kopalšču na nezavestnega človeka s temi znaki, ga skušajte čimprej položiti v senco in na hladno. Če je nezavest — ga pričnite reševati z umetnim dihanjem, če pa je pri zavesti, mu dajte mrzle vode in kave, nikakor pa alkohola! Odpnite mu pretesno obleko in obdajte slečene dele telesa s hladnimi, mokrimi krpami (če je v obraz rdeč, mu glavo položite na visoko vzglavje, če pa je bleed, pa na rizko).

Če vas sonce vendarle opeče, se morate najprej ozdraviti opeklin. Vsaj teden dni ne smete na sonce in če so opekline večje, pojdite po zdravniško pomoč. Če te ni, si dajajte na opečeno kožo obkladke 3-odstotne borne kisline in se namažite s hladilno kremo, ki ima obilico vlage v sebi.

Če boste pazljivi pri sončenju, bodo počitnice lepe in na delo se boste vrnili spočiti, polni nove energije za delo.

BORIS JAGODIČ,

zaupno

ŽENA PIJE

Sestnajsto leto mojega zakona že teče. Dva otroka imam, petnajst let starega fanta in eto dni mlajšo dekle. Pa danes vam ne pišem zaradi njiju, ampak zaradi žene. Ona me skrbi.

Doma sem na srednji kmetiji in hodim v službo v tovarno. Žena je vsa leta doma, napravila pa je srednjo kmetijsko šolo. Dobro nam gre in vsa leta smo nekako složno živeli. Jaz sem po malo pil, potem pa so prišli časi, ko sem ga zvrnil tudi preveč. To je trajalo tako dolgo, da sem začel zanemarjati posestvo ženo in otroka.

Žena se je potem postavila temu v bran in mi je grozila z ločitvijo, čeprav vem, da ima otroke in mene zelo rada. Ko sem zbiral sem izbral dom in vse ostalo, pijačo pa sem opustil. Lahko rečem, da nam je bilo ves čas lepo. Sloge ni manjkalo, otroka sta odrasčala, žena pa se mi je vedno bolj odmikala. In je danes do mene hladna. In kar je še huje, opazil sem, da pije na skrivaj. Vsek dan je malo okajena in nikoli toliko, da bi jo opazili tudi drugi. Jaz tako stanje poznam, saj sem ga izkusil na lastni koži. Naj danes jaz ženo postavim pred odločitev, pred izbror, kot je ona z menoj storila pred leti?

Pavel iz Velenjs

Spoštovani Pavel!

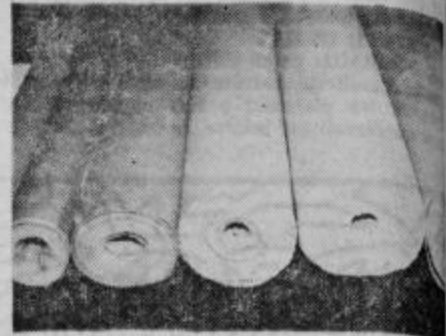
Prvo kar bi jaz naredila, če bi se znašla v tvojem položaju, bi se pogledala vase. Sem kaj kriv, da je pričela žena piti, sem ji vsa ta leta posvečal dovolj pozornosti, je sama zadovoljna s seboj?

Potem bi jo povabila na razgovor, kjer ne bi skrivala dejstev, ki si jih opazil, pa ona misli, da zanje ne veš. Resnici morata oba pogledati v oči, šele potem lahko odstranjujeta vzroke. Verjetno ženi zmanjkuje moči, poleg tega se je znašla v letih, ko postaja že sama sebi odveč. Otroka odrasčata in njene skrbi in nege več toliko ne potrebuje. Ker pa je »povohala« tudi šole, ji danes ni vseeno, da je odvisna od tebe, da ostaja pravzaprav na repu življenja in mu le od strani sledi.

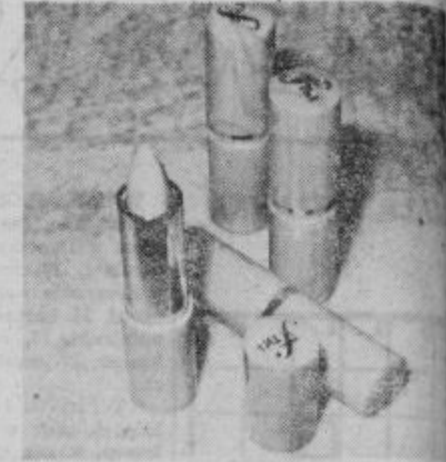
S tem, da sem skušala poiskati vzroke za pitje tvoje žene (skušala, ni pa nujno, da so le-ti), jo nikakor ne mislim zagovarjati. Imej pa pred očmi dejstvo, da je tvoja žena bolnik, ki je potreben zdravljenja. Temeljito se z njo pogovori in ji tudi povej, da takšnega življenja ne misliš nadaljevati. Bodí odločen, pri tem pa ji tudi pomagaj, da se bo izklopala iz težav, ki so hude. Predvsem pa imej z njo in otrokoma veliko potrpljenja. Oglaš se še kaj in me seznanj z rezultatom. Če boš še v težavah, ti bom skušala pomagati, če bom le mogla.

NATASA

priporočamo

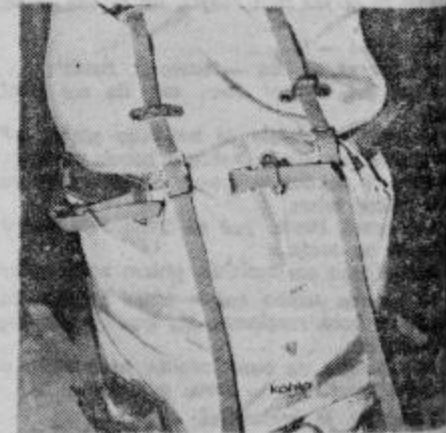
Na oddelku meterskega blaga v veliki blagovnici T lahko kupite kvaliteten in še vedno zelo moderen blue jeans s 100 odst. bombaža, 90 cm širine in v različnih modrih barvnih odtenkih, ki so ga naredili v Tekstilni tovarni Pr. bold. Cena je 54.99 din.

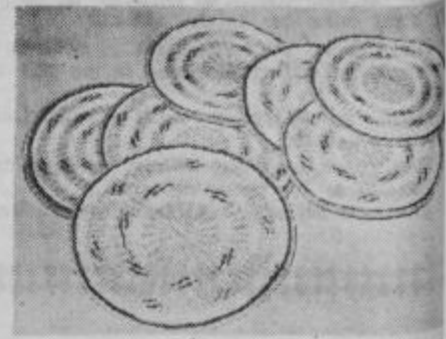
Brezbarvna vazelina, ki jo prodajajo v drogeriji Moda, vam bo zavarovala ustnice pri kopanju in sončenju pred vetrom, soncem in vodo, obenem pa jim bo dala lep izgled. Cena je 23.80 din.

Če potujete za dalj časa, seveda pa tudi za doma, bo nadvse dobrodošla plastična posoda za shranjevanje kreme in krem za čevlje, ki jo prodajajo v veliki blagovnici Tkanina za 62.35 din.

Poletna hoja v hribe in gore zahteva tudi primerno opremo. Pri Sloveniji športu lahko izberete lepe in praktične nahrbtnike KOHLA iz Avstrije, ki so narejeni iz močnega in nepremokljivega materiala v rumeni in modri barvi. Cena 645.00 din.

Te dni lahko pri Mladinski knjižnici kupite prijetne podstavke iz kitajskih rafije, ki jih uporabimo pri serviranju pijače, kave in drugega. Prodajajo jih v dveh velikostih, cenj pa sta 3.30 in 3.50 din.

horoskop

—OVEN

V petek vas čaka dobra novica in obisk, ki vam bo v nadlego. Partner bo pričakoval odkrito besedo. V službi težave.

—BIK

Preveč boste razmišljali, zato boste slabe volje. Ob koncu tedna boste doživeli hladen tuš in nato priznanje.

—DVOJKA

Ste sicer na pravi poti, vendar bo do cilja še zelo daleč. Koristil bi vam odkrit pomenek. Mislite na dopust.

—RAK

Nepredvidene težave vas bodo spravile v obup, vendar se lahko zanesete na prijatelje. Več pozornosti do mlajše osebe!

—LEV

Spoznali boste, da vaša odločitev ni bila najbolj pametna. Skušajte stvar popraviti, a bodite pri tem previdni.

—DEVICA

Načrt vam bo uspel, če ne boste v najbolj kritičnem trenutku popustili. Če bi malo več mislili, vam ne bi škodilo.

—TEHTNICA

Oseba, ki vam je najbolj pri srcu, vas bo razočarala. V službi boste morali delati zelo veliko, plačila ne bo.

—SKORPIJON

Prejeli boste pismo, ki vas bo spravilo s tira. Nekdo vas bo nalaгал. V prihodnjih dneh se raje izogibajte zapletov.

—STRELEC

Če vam ne gre vse, kot pričakujete, še ni treba obupavati. Lahko ste srečnejši kot marsikdo, ki mu zavirate srečo.

—KOZOROG

Zal vam bo, da ste za konec tedna že vezani. V neki zadevi se boste morali čimprej odločiti. Na vidiku so srčne težave.

—VODNAR

V službi boste dobili potrebno priznanje, v družinskem krogu bodo preptri. Raje se ne mešajte v stvari, ki vam nič mar.

—RIBI

Izkušnje, ki ste si jih pridobili v zadnjih dneh, vam bodo koristile. Nekdo vas bo presenetil, vi pa njega še bolj.

NOGOMET

ZASLUŽENO

Okrog 1.000 ljubiteljev nogometa se je zbralo v nedeljo na Glaziji na otvoritveni tekmi Kladivarja pred letošnjimi nogometnimi prvenstvi. V gosteh so bili conski ekipi iz Zagreba, moštvo Trešnjevke, ki jih trenira državni reprezentant Šušteršič, in ekipa iz Celja, ki jo vodi trener Šušteršič. Moštvo je sredi Celja neposredno, hitro igro, polno preseljenih kombinacij ter veliko strelcev na vrata, zasluzeno premagalo Kladivarja kar 12:1 (1:0). Domačini so tokrat nemočno odločili. V prvem polčasu se še uspešno upirali gostem, imeli so celo več odloških priložnosti, vendar so bili na zadetke, vendar so bili na zadetke, vendar so bili na zadetke, vendar so bili na zadetke...

rednim strelom iz daljave 28 metrov zadel mrežo in postavil končni rezultat na 5:2. Lekcija, ki so jo doživeli Kladivarjevi nogometaši tik pred prvenstvom v SNL, kjer napovedujejo start na sam vrh v tej ligi, je vsekakor več kot koristna. Tekma je pokazala še vrsto slabosti v celotnem moštvu. Obramba je izredno nezanesljiva, dobesečno škriplje in ima veliko slenkunja, skozi katere se kaj lahko prebijajo spretni nasprotni igralci. Tudi srednja linija in napad še nista uigrana. Igralci preveč zadržujejo žogo, spuščajo se v nesmiselno preigravanje, ki se pogosto konča z izgubo žoge. Tudi v zaključnih akcijah napadalcu niso učinkoviti. To so še velike slabosti, ki jih bo ob sedanjem moštvu, kjer je nastopilo le 5 igralcev od moštva prejšnje sezone, v kratkem času težko odpraviti. Prvenstvo že trka na vrata in treba bo najti učinkovito orožje za čimprejšnjo odpravo sedanjih slabosti. Pretiran optimizem pred startom v SNL torej ni na mestu ob nedeljski predstavi na Glaziji! Z večjo mero realnosti je pristopiti k pričetku tekmovanja in trdo delati, da bi lahko večjim dosežkom naproti. Takšna je pač realna ocena po nedeljskem debaklu s Trešnjevko. K. JUG

PO „BAI“ V SOFIJI - CELJANOM

TRI MEDALJE

Igre so končane, naj živijo igre. Tako lahko zapišemo tudi po pravkar končanih Balkanskih atletskih igrah v Sofiji, kjer je bila zadnja postaja za dosego vizuma za nastop na bližnjem evropskem prvenstvu v Rimu. Jugoslovani smo še enkrat dokazali, da imamo nekaj odličnih posameznikov, ki se uvrščajo v sam evropski vrh (zlasti Sušan, Pavličičeva in Stekić), vendar nam primanjkuje začetja, ki bi tvorilo solidno ekipo. Zato tudi samo četrto (zadnje) mesto med moškimi in tretje (predzadnje) med ženskami. Zlasti med moškimi takšnega fijaske še nismo doživeli, kar obstajajo balkanske atletske igre. Celjani smo imeli v reprezentanci šest zastopnikov: Petra Sveta, Natašo Urbančič, Danico Urankar, Zdravka Pečarja, Miča Mijača in Dušana Prezlja. Šesterica je osvojila

tri medalje (Svet in Urbančičeva srebrni v teku na 10 km oz. metu kopja in Pečar bronasto v metu diska), Urankarjeva je popravila republiški rekord na 800 m (2:04,8 — žal ni izpolnjena norma za evropsko prvenstvo), Prezlja in Mijača pa sta upravičila nastop v reprezentanci kot trenutno druga moža v svojih disciplinah v Jugoslaviji. Ustaviti se moramo predvsem ob prvih štirih. Svet je zaradi utrujenosti po teku na 10 km »pogorela« naslednji dan v »svoji« disciplini, teku na 3000 m ovire. Ze zdaj se postavlja vprašanje ali je umestno, da Peter tudi na evropskem prvenstvu starta v obeh disciplinah (konkurenca bo še hujša in napor večji!) in doživi podoben polom kot v Sofiji ali da se pripravi za eno disciplino in to »svojo«. Drugo je vprašanje Nataše Urbančič, ki je ponov-

no imela regularen met, vse ostale pa ne. To je njena stalna napaka, ki se ji že vleče nekaj let. Upajmo, da bo zvezni selektor Račić pri obeh našel toliko moči, da bosta uspela na najelitnejšem tekmovanju atletov starega kontinenta. Pečar in Urankarjeva sta v začaranem krogu. Norm nista izpolnila, sta pa bila blizu, vendar Račić zavzema stališče, da v Rimu nastopijo med najboljšimi tudi naši najboljši. Odločitev bo kmalu znana, za zdaj je jasno samo to, da je dvojica Celjanov znana, dvojica pa čaka na milost, če se lahko tako izrazimo. Zavzemamo pa stališče, da naj nastopijo resnično najboljši, ostali denar pa se naj da v osnovo za razvoj atletike, da ne bomo doživeli podobnega poloma kot letos, kljub nekaterim odličnejšim. TONE VRABL

TRIM VESTI

V NEDELJO VSI V VODO

V nedeljo, 11. julija, bo ponovitev plavalne akcije in to na bazenu v Celju. Trajala bo prav tako kot prva od 8. ure zjutraj do 18. ure zvečer. Proge za posamezne kategorije so ostale iste, Neptun bo tudi tokrat ponudil polovično vstopnino, organizator pa pripravil nagrade, ki jih bodo izžrebali med sodelujočimi. Za ponovitev akcije so se pri Zvezi za športno rekreacijo in oddih odločili iz več razlogov: marsikdo je ob prvi akciji bil na dopustu, nekaj dni pred akcijo je bilo deževno vreme in podobno.

Kljub temu je sodelovalo 625 plavalcev. Organizator jih zdaj pričakuje tudi toliko ali pa še več. Priložnost je tukaj, torej v nedeljo vsi v bazen za preizkus plavalnih sposobnosti (čas ni važen!) in za lično medaljo trimčka plavalca. Plavajo lahko tudi tisti, ki so že v prvi akciji, vendar ti ne bodo dobili medalje.

VODI ITC

Končan je prvi del letošnjih sindikalnih športnih iger. Med člani nastopa 57 ekip, vodi pa ITC 262 točk pred AERO 157, Zelezarno 156 itd. Med starejšimi člani nastopa 29 ekip, vodi pa Zelezarna Store 103 točk, sledijo AERO 102, ITC 99 itd. Med članicami se je vključilo v tekmovanje 27 ekip, trenutno pa vodi Prosveta 79 točk pred Cinkarno 77, Ingradom 74 itd. Torej zlasti med starejšimi člani in članicami, kjer so razlike v točkah minimalne, bo boj za najboljšega odprt vse do konca. Preseneča slaba uvrstitev EMO, ki so vedno bili med najboljšimi in celo prvaki. V skupnem vrstnem redu vseh treh kategorij vodi ITC (Libela, Klina, Kovinotehna in Ferralit) 493 točk, sledita pa AERO 428 in Cinkarna. V vseh treh kategorijah je imelo svoje ekipe 21 delovnih organizacij, 8 sindikalnih športnih igrarji bodo nadaljevali v avgustu.

NAUČIMO SE STROKOVNO PLAVATI

V Celju se je v organizaciji Temeljne telesnokulturne skupnosti začel plavalni tečaj za otroke. Organizator želi, da se pod strokovnim vodstvom naučijo otroci pravilno plavati. V mnogih primerih je bilo vidno, da sicer otroci znajo plavati, vendar se zaradi slabe predhodne priprave preveč namučijo. Torej poziv vsem staršem: raje, kot da bi sami učili otroke plavanja, jih dajte v plavalno šolo. V treh do štirih dneh bodo splavali in — kar je najvažnejše! — pravilno.

V vsak dom
NOVI
TEDNIK

ROKOMET

LEPA REVIIJA

2RK Celje je v teh prvih avgustovskih dneh, ko poleg močne pripeke vlada tudi suša športnih prireditelj v mestu ob Savinji, poskrbel za uspešno revijo rokometne igre z gostovanjem mladinske in članske ekipe Borca iz Banja Luke.

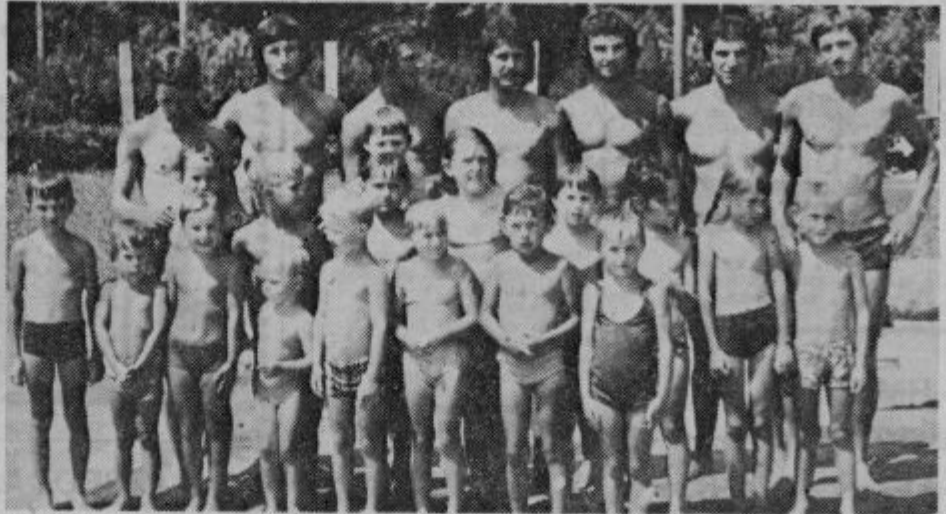
Kar 50 igralcev obeh mest se je zvrstilo v dveh tekmah. V mladinski tekmi Celjani niso bili kos razigranim gostom. V začetku so še držali ravnotežje, nato pa so gostje s hitrimi akcijami in uspešnimi zaključnimi strelci polnili mrežo Celjanov. V II. delu igre so gostje pobegnili domačinom že kar za 11 golov prednosti, celo 12 (4:16, 7:19), da so domačini v zaključnem delu le omilili poraz na vsega 6 zadelkov. Rezultat — 18:24 (4:11). Pri Celjanih so bili uspešni: Sedovnik 6, Ivezic 5, Kavčič in Lešek po 3 in Ščurek 1. V članski ekipi smo v vrstah gostov zasledili 3 izvrstne državne reprezentante — Arslanagića, Radjenovića in Seleca, v vrstah Celja pa mladega Viada Bojeviča. Celjani so bili v I. delu povsem enakovredni gostom, po igri in tudi rezultatu, v II. delu pa je le prišla do izraza vedno mednarodna rutina gostov, da so iz te prijateljske tekme izšli zasluzeno kot zmagovalci. Pod vodstvom novega trenerja so Celjani pokazali že viden napredek, pa čeprav še v tem časovnem obdobju pri prav niso še dosti vadili z žogo. V primerjavi z gosti, ki so pokalniki in klubski prvaki države, igrajo Celjani vse premalo moško v obrambi. Prav v obrambni igri vse gostje tokrat nadigrali domačine. Celjanom se je močno poznala tudi odsotnost kar štirih rutiniranih igralcev — Zarka Presingerja, Levstika, Pučka in Koneca. Kaj bo s to četvorico? Ali lahko računamo, da bodo v ligaških tekmah s svojimi izkušnjami in zrelo igro še v pomoč mlajšim igralcem? Ob ocenah ostalih igralcem velja izreči kolektivno pohvalo prav vsem, saj so igrali dobro, še predvsem v napadu, kjer so jih izkušeni gostje lahko zaustavljali le s hudimi prekrškami. Tokrat je bilsteo Viado Bojović s svojo odlično igro in uspešnim izvajanjem najstrožjih kazni — 7 metrovk, kjer mu ni bil kos odlični vratar državne reprezentance in specialist za obrambo najstrožjih kazni Arslanagić. Tudi Marguč je bil v vratih zelo zanesljiv, prav dobro pa so se uveljavili tudi mladi igralci Miha Bojović, Luskar, Mrovlje, Pevnik, Guček in Bojović. Tudi novince Trbovc iz Sevnice ter povratnik Metičar se uspešno uvajata v novo sredino. Pri gostih velja pohvaliti vse državne reprezentante, Bjelica in mladega Unčanina. Prikazan rokomet je bil na visoki ravni in nad 400 gledalcev je zadovoljno zapuščalo Skalnoklet. Rezultat — 19:22 (9:9). Uspešni strelci za Celje — Bojović V. 13, Luskar 3, Bojović M. 2 in Trbovc 1; za Borac — Radjenović, Seleca, Unčanin in Bjelica po 5, Golić in Vujnović po 1. Obe tekmi sta dobro vodila Bukovac in Dorn.

USPELA ŠOLA

V Preboldu v teh dneh marljivo učitelji plavanja učijo otroke, da bi se naučili plavati. Republiška akcija, na-

več kot 30 predšolskih otrok. Tako je na Osnovni šoli v Preboldu 92 odstotkov plavalcev in je ta šola s številom

jerja. Plavalna šola v Preboldu pa ne deluje samo letos. V zadnjih petih letih se je naučilo plavati kar 632 učen-

Skupina predšolskih otrok (najmlajšemu je štiri leta) v ozadju pa učitelji plavanja: Stane Skok, Jože Golič, Toni Briner, Dušan Vedenik, Marko Razboršek, Vlado Kranjc in Toni Broder.

učimo se plavati so v tem kraju vzeli zelo resno. Tako so v minulem mesecu naučili plavati preko 100 učencev in

plavalcev med prvimi v Sloveniji. To pa je predvsem zasluga telesno vzgojnega učitelja na tej šoli Adija Vidma-

cev. Letos pa računajo, da se bo to število premaknilo na 1000. Tekst in foto: T. Tavčar

IZ DELA ŠSD

VZORNO DELO

Dvakratni republiški prvak med SSD na osnovnih šolah PREBOLD je tudi letos osvojil najvišji naslov. Po zbiru točk v tem tekmovanju so pionirji in pionirke iz Prebolde zbrali rekordno število točk ter s tem prekašali vsa ostala SSD v republiki. Kaj se skriva za temi točkami? SSD Prebold je organiziralo delo v svojem društvu in skladu z našim novim samoupravljalnim sistemom. Razredne skupnosti so izbrale delegacije, ki delujejo v razvojnem mehanizmu tega društva po delegatskem sistemu in s tem izražajo želje in zahteve vseh učencev na šoli o programu in drugih nalogah društvenega delovanja. Ker so v SSD vključeni tudi vsi učitelji na šoli in nad 500 staršev imajo tudi pedagogi in starši svoje mesto v delegacijah in celo v najvišjem delovnem telesu SSD — v sekretariatu. Sicer ima SSD kot najvišje delovno telo skupščino, pa izvršni odbor s številnimi delovnimi komisijami (gospodarsko, kadrovske, za učne uspehe, fair-play, tekmovalno in sodniško) in sekretariat. Le toliko za uvod ob strukturi notranje organizacije društva, ki pogojuje široko zasnovano uspešno društveno

delovanje. Med najuspešnejšimi nalogami in delovnimi zmagami pa velja podčrtati: — v SSD so vsi učenci na šoli aktivni v 96-tih kroških in skupinah, ki vadijo najmanj enkrat tedensko, — široko je razpreden sistem razrednih in medrazrednih tekmovanj na novo pa uveden sistem medvaških tekmovanj po liga načelu, — člani SSD so uredili iz podružnične šole na Mariji Reki planinsko postojanko »Dom pod Reško planino«, kjer so opravili nad 1.000 udarniških ur, — za VVZ v Preboldu so za najmlajše brezplačno izgradili minj TRIM stezo krožne oblike z 10-timi postajami, ki je dolga 80 m, — uredili so si strokovno športno knjižnico, ki šteje 385 knjig, — zbrali so nad 2200 kg starega papirja v republiški akciji za boj proti raku in prejeli za to delo republiško priznanje, — uvedli so tiskarno v sili tisku, izdali 3 glasila SSD, dotiskali legitimacije, načke, nalepke, zastavice in drugi propagandni material, — iz vrst učencev imajo 100 vodnikov in sodnikov, ki so jih izšolali v lastnih tečajih in

seminarjih. — uvedli so kartotečne liste za ves strokovni in organizacijski kader, — osnovna aktivnost SSD pa je planinstvo, kjer imajo preko vsega leta razredno organizacijo izletov (blizu 500 članov) v sredogorje in alpski svet (tudi v počitniškem času). Pod vodstvom izkušenih planinskih vodnikov tako uvajajo mladi rod v lepote naših gora in prirode, — nadvse ogreti so tudi za razvoj smučanja in plavanja z organizacijo smučarskih in plavalnih šol ter tečajev, izobraževanje v teh veščinah je permanentna naloga skozi vsa leta za vse učence že v nižjih razredih osnovne šole!, — s svojim bogatim vzgojnim in izobraževalnim delom na področju telesne kulture so preobrazili življenje mladine v celotnem Preboldu in so tem pomemben dejavnik in aktiven ustvarjalec nalog in programa krajevnih družbeno-političnih organizacij kot SZDL, ZM, in KS. Za te oblike in bogato vsebino dela SSD zasluži vse priznanje neumorni mentor, pedagog za telesno vzgojo Adi Vidmajer, vodstvo šole z učiteljskim zborom vred, predvsem pa mladi delovni rod v tem kraju. K. JUG

Zrtev hude prometne nesreče, ki se je pripetila predvčerajšnjim v Smarjeti, je bil Branko Ketiš

SMRTI

CELJE
EMILJA KOSAR, 73, Smarje pri Sevnici; FRANCISKA MOHORČIČ, 73, Ponor 22; HELENA HUDBREZNIK, 87, Kasaze; KATA VESELIČ, 87, HUM na Suti; MIRA SEGULA, 15, Kidričevo; FRANCISEK TURŃSEK, 42, Zaloške Gorice; BLAZ PLANKO, 67, Male Breze; MARTIN GRABNER, 10 mesecev, Sela — Vrnsko; MIHAEL VRECKO, 74, Mišje dol; IVAN ANDRINEK, 71, Zalec; IVANA JEZ, 74, Tešice; MARIJA KRAMBERGER, 86, Celje; IVANA KALUDER, 64, Smarjeta 23; ALOJZ SKORJA, 70, Zagrad; IVAN PLAHUTA, 78, Svetina; FRANC BREZNIK, 64, Jezerce; MARIJA ANZLOVAR, 82, Jelsin grad; MARIJA JAGODIČ, 91, Celje; ANTONIJA KOVAČ, 81, Celje; LJUDMILA PANN, 66, Dobrna; ANTON VETERNIK, 44, Lokrovec; KOS VIKTOR, 24, Ponor; JOZEP LOGAR, 54, Celje; MIROSLAV STALZER, 53, Smartno ob Dreni.
GORNJI GRAD
JOZEFA KREBS, roj. Hribernik, 82, gospodinja, Florjan pri Gornjem gradu.
LASKO
BRANKO MACEK, 22, delavec, Rečica; OLGA MEDVESEK, 60, upokojenka, Radeče; MARIJA PINTER, 84, kmetovalka, Sevee.
SLOVENSKE KONJICE
STANKO PLANINC, 66, Slovenske Konjice; AMALIJA KEROVEC, 51, Slovenske Konjice; MARIJA STRELČ, 50, Tapanje; MARIJA TURK, 80, Toisti vrh; MARIJA CERNEC, 80, Gabrovnik.
SMARJE PRI JELSAH
EMA COKL, 78, Zg. Tinsko; JERNEJ REZAR, 88, Kozje; ANDREJ FERLIČ, 44, Pištanj; JANEZ FAJS, 61, Korpule; JERA JERANKO, 82, Zadnje; JANEZ ZOGAN, 84, Rodišna vas.

no in LIDIJA VALENTINCIČ, Planina pri Sevnici; EMIL ABRAM, Store in MIRA BRANCE, Gorica pri Slivnici; STANISLAV CIGLER in JOZEFA KUNTARJE — KRAJNC, oba iz Ljubecne; ANDREJ KUZNER in ZDENKA POČEK, oba iz Kopra.

LASKO
IVAN HODNIK, elektrovarilec, Mežica in OLGA OBREZ, delavka, Velike Grahovše; PETER DEZELAK, železničar, Laško in VERONIKA BALOH, administratorka, Laško.

REČICA OB SAVINJI
JANEZ ROSENSTEIN, 44, strojni mizar, Rečica ob Savinji in ANA PODLESNIK, 36, delavka, Dol Suba.

SLOVENSKE KONJICE
ALOJZ FIJAVZ, 22, Zg. Zreče in SONJA MALECKAR, 20, Tapanjski vrh; FRANC CRESNAR, 23, Skomarje in MAGDALENA MRZDOVNIK, 19, Loška gora; MARJAN HREN, 24, Maribor in MIRA BEZENSEK, 19, Vitanje; SILVO BOGATIN, 21, Brdo in MILICA PRISTOVNIK, 21, Skalce; LUDVIK BERA, 21, Zg. Bistrica in ANICA HRIBERNIK, 18, Dražna vas; JOSIP MUTARELO, 22 in MAGDALENA KOROSEC, 21, oba iz Brača; JOSKO MOZEK, 26, Turjak in JOZICA KOSČAK, 31, Slovenske Konjice; NEDELJKO LOVROVIČ, 22, Celje in IRENA KOVAČ, 18, Nova Dobrava, Zreče; MARJAN SADEK, 21, Brezje, Oplotnica in JOZICA HOHLER, 18, Koroška vas.

SENTJUR PRI CELJU
ALBIN ŽOLGAR, 22, prodajalec, Loka pri Zusmu in LJUDMILA POVALEJ, 23, poljedelka, Primož pri Sentjurju; FRANC SLEMENSEK, 27, kličavničar, Rakovec in STEFANJA MLAKAR, 30, sivilja, Podgaj.

POROKE

CELJE
Poročilo se je 13 parov, od teh: ANTON, DANIEL KROPL, Lesič-

ROJSTVA

CELJE
20 dečkov in 31 deklet.
SLOVENSKE KONJICE
2 dečka in 3 deklice

**Kombinat »HMEZAD«
Gradbeništvo Žalec**

sprejme za vršenje transportnih storitev pogodbeno

**DVA AVTOPREVOZNIKA
s 5 ali večtonskim prekucnikom
za prevoz gradbenih materialov**

Interesenti lahko dobijo informacije na sedežu TOZD Gradbeništvo Žalec, Savinjska cesta 18, vsak dan od 6. do 8. ure ali na telefonsko štev. 71-839.

LESNINA LJUBLJANA

**TOZD Industrijsko podjetje
»PETA« RADEČE**

razpisuje prosta delovna mesta:

1. TEHNIČNEGA VODJE
2. VEČ KV MIZARJEV
3. VEČ NK DELAVK-CEV

POGOJI:

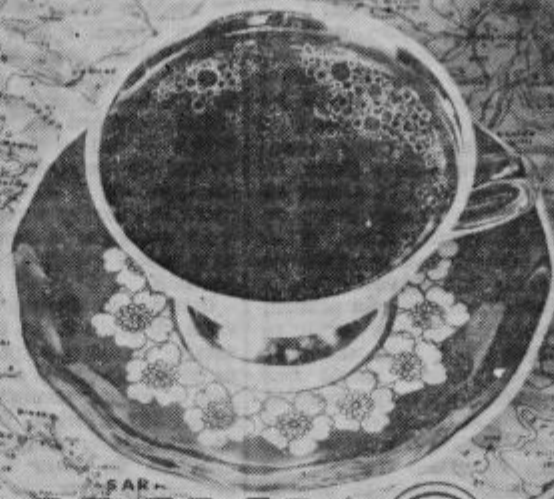
1. VIS lesna smer, 5 let delovnih izkušenj v lesno predelovalni industriji
2. KV mizar, začelena praksa
3. za delo v proizvodnji

Za vsa delovna mesta kot pogoj: 2-mesečno poskusno delo.

Osební dohodki po pravilniku. Pod 1. osební dohodki po dogovoru in stanovanje.

Pismene ponudbe pošljite v 15 dneh po objavi.

Pred odhodom na pot vedno

KAVA merx

TV SPORED

NEDELJA
NEDELJSKO POPOLDNE (8 pesmi) po Sloveniji, Za konec tedna, Mednarodni rokometni turnir v Doboju (Lj)
18.00 Propagandna oddaja (Lj)
18.05 Poročila (Lj)
18.10 Rumeno nebo — celovečerni film (Lj)
19.45 Barvna risanka (Lj)
19.50 Cik-cak (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.25 Tedenski znanjepolitični komentar (Lj)
20.30 3-2-1 (Lj)
20.40 Znamenite pustolovščine: Rakosel (Lj)
21.30 Rodila se je država: Gvineja Bissau (Lj)
21.58 Propagandna oddaja (Lj)
22.00 Sportni pregled (JRT)
22.30 TV dnevnik (Lj)

PONEDELJEK
16.45 Madžarski TVD (Pohorje, Plesivec do 17.05) (Bgd)
18.10 Obzornik (Lj)
18.25 skozni neznan delo — serijski barvni film (Lj)
18.55 Mosaic (Lj)
19.00 Mladi za mlade (Bgd)
19.30 Brezne — aktualna oddaja (Lj)
19.45 Barvna risanka (Lj)
19.50 Cik-cak (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.25 3-2-1 (Lj)
20.35 K. L. Zuchar: Pastirjeva žena — barvna TV nadaljevanje (Lj)
21.55 Ne prezrite (Lj)
22.20 TV dnevnik (Lj)

TOREK
16.45 Madžarski TVD (Pohorje, Plesivec do 17.05) (Bgd)
18.10 Obzornik (Lj)
18.25 Pet ped — Skofja Loka (Lj)
18.45 Rasanka (Lj)
18.55 Mosaic (Lj)
19.00 Za boljše zdravje (Lj)
19.20 Igre — baletna oddaja (Lj)
19.45 Barvna risanka (Lj)
19.50 Cik-cak (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.25 Propagandna reportaža (Lj)
20.30 3-2-1 (Lj)
20.40 Aktualna oddaja (Lj)
21.05 M. de la Roche: Whiteoaki z Jalne — barvna TV nanašanka (Lj)
21.55 TV dnevnik (Lj)

SREDA
16.45 Madžarski TVD (Pohorje, Plesivec do 17.05) (Bgd)
18.10 Obzornik (Lj)
18.25 Družina Smola — serijski film (Lj)
18.55 Mosaic (Lj)
19.00 Zabavno glasbena oddaja (Sk)
19.20 Grančarji — reportaža TV Beograd (Lj)
19.45 Barvna risanka (Lj)
19.50 Cik-cak (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.25 Propagandna reportaža (Lj)
20.30 3-2-1 (Lj)
20.40 Billy Liar — celovečerni film (Lj)
22.15 TV dnevnik (Lj)

ČETRTEK
19.45 Barvna risanka (Lj)
19.50 Cik-cak (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.25 Kak in kako na oddih (Lj)
20.40 J. Mach: Mavrica — TV nadaljevanje (Lj)
21.20 Odisėja mira: Se ni tako dolgo (Lj)
21.50 Glasbeni nokturno — Kvartet Rona Russela — II. del (Lj)
22.05 TV dnevnik (Lj)

PETEK
Madžarski TVD (Pohorje, Plesivec) (Bgd)

16.45 Košarka Partizan : CZ — prenos iz Ohrida (Sk-Lj)
18.15 Obzornik (Lj)
18.30 Kitara — otroška serija Bistrootki (Lj)
19.00 Moji lepi bregi zeleni (Lj)
19.25 TV knjižpot (Lj)
19.45 Barvna risanka (Lj)
19.50 Cik-cak (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.25 Tedenski gospodarski komentar (Lj)
20.30 Propagandna reportaža (Lj)
20.35 3-2-1 (Lj)
20.45 Kako zelena je bila moja dolina — češov. film (Lj)
TV dnevnik (Lj)
SOBOTA
16.15 Legenda o divjem lovcu — nadalj. in konec (Lj)
17.15 Obzornik (Lj)
17.25 Nogomet Vojvodina : Hajduk — prenos (Novi Sad-Lj)
v odmoru Rezerviran čas (Lj)
19.16 Kaj počnemo ob nedeljah (Zg)
19.45 Barvna risanka (Lj)
19.50 Cik-cak (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.25 Tedenski notranje komentari (Lj)
20.30 3-2-1 (Lj)
20.40 Zabava vas Julie Andree barvna oddaja (Lj)
21.30 Barvna propagandna (Lj)
21.35 Columbo — serijski film (Lj)
22.24 TV dnevnik (Lj)

POLETNA RAZPRODAJA

pri

nama

Velenje

RAZPRODAJA

POLETNE KONFEKCIJE IN OBUTVE TER KOPALK

v VELEBLAGOVNICI

nama

Velenje

od 5. 8. 1974 do 24. 8. 1974

VELEBLAGOVNICA

nama

Velenje

nudi

poletno konfekcijo in obutev ter kopalke

s 30-50%

ZNIŽANJEM PRODAJNIH CEN

MALI OGLASI

OBVESTILO

OGLASE, OBJAVLJENE PO OZNAKO (SIFRO) N - NO NASLOVA! ZANJE PRISILITI PISMA ENO POŠTO, KI JO, ZAPEČATE. V PISEMSKEM OVITKU OZNACBO SIFRE — PISKE NA OVITKU. PRIŠTE ALI POSLJITE V OGLASNI ODDELEK. KI JO BO DVIGNIL PRIJEMLEC OGLASA, S TEM BO PREVZEL TUDI VSE DOLŽNE INFORMACIJE. PO NAPROSAMO, DA OD NE ZAHTEVATE NAŠE SREJEMANJEM OGLASNI ZAKLJUCIMO VSAK NEDELJEK OB 12. URI. PRAVI OBVEŠČANJE VSA PISMA IN POSAMEZNI, DA NE POSREDOJEMO PREKLICOV ZA ZDRAVNE IZKAZNICE IN PISMA OSEBNE LISTINE. VSI PISMA PREKLICUJE LE VSELOVA 11 IN ZVEZKI LIST BEOGRAD, JOVANA PETA 1.

PROJAVLJENE (SIFRO) N - NO NASLOVA! ZANJE PRISILITI PISMA ENO POŠTO, KI JO, ZAPEČATE. V PISEMSKEM OVITKU OZNACBO SIFRE — PISKE NA OVITKU. PRIŠTE ALI POSLJITE V OGLASNI ODDELEK. KI JO BO DVIGNIL PRIJEMLEC OGLASA, S TEM BO PREVZEL TUDI VSE DOLŽNE INFORMACIJE. PO NAPROSAMO, DA OD NE ZAHTEVATE NAŠE SREJEMANJEM OGLASNI ZAKLJUCIMO VSAK NEDELJEK OB 12. URI. PRAVI OBVEŠČANJE VSA PISMA IN POSAMEZNI, DA NE POSREDOJEMO PREKLICOV ZA ZDRAVNE IZKAZNICE IN PISMA OSEBNE LISTINE. VSI PISMA PREKLICUJE LE VSELOVA 11 IN ZVEZKI LIST BEOGRAD, JOVANA PETA 1.

PROJAVLJENE

PROJAVLJENE (SIFRO) N - NO NASLOVA! ZANJE PRISILITI PISMA ENO POŠTO, KI JO, ZAPEČATE. V PISEMSKEM OVITKU OZNACBO SIFRE — PISKE NA OVITKU. PRIŠTE ALI POSLJITE V OGLASNI ODDELEK. KI JO BO DVIGNIL PRIJEMLEC OGLASA, S TEM BO PREVZEL TUDI VSE DOLŽNE INFORMACIJE. PO NAPROSAMO, DA OD NE ZAHTEVATE NAŠE SREJEMANJEM OGLASNI ZAKLJUCIMO VSAK NEDELJEK OB 12. URI. PRAVI OBVEŠČANJE VSA PISMA IN POSAMEZNI, DA NE POSREDOJEMO PREKLICOV ZA ZDRAVNE IZKAZNICE IN PISMA OSEBNE LISTINE. VSI PISMA PREKLICUJE LE VSELOVA 11 IN ZVEZKI LIST BEOGRAD, JOVANA PETA 1.

PROJAVLJENE (SIFRO) N - NO NASLOVA! ZANJE PRISILITI PISMA ENO POŠTO, KI JO, ZAPEČATE. V PISEMSKEM OVITKU OZNACBO SIFRE — PISKE NA OVITKU. PRIŠTE ALI POSLJITE V OGLASNI ODDELEK. KI JO BO DVIGNIL PRIJEMLEC OGLASA, S TEM BO PREVZEL TUDI VSE DOLŽNE INFORMACIJE. PO NAPROSAMO, DA OD NE ZAHTEVATE NAŠE SREJEMANJEM OGLASNI ZAKLJUCIMO VSAK NEDELJEK OB 12. URI. PRAVI OBVEŠČANJE VSA PISMA IN POSAMEZNI, DA NE POSREDOJEMO PREKLICOV ZA ZDRAVNE IZKAZNICE IN PISMA OSEBNE LISTINE. VSI PISMA PREKLICUJE LE VSELOVA 11 IN ZVEZKI LIST BEOGRAD, JOVANA PETA 1.

PROJAVLJENE (SIFRO) N - NO NASLOVA! ZANJE PRISILITI PISMA ENO POŠTO, KI JO, ZAPEČATE. V PISEMSKEM OVITKU OZNACBO SIFRE — PISKE NA OVITKU. PRIŠTE ALI POSLJITE V OGLASNI ODDELEK. KI JO BO DVIGNIL PRIJEMLEC OGLASA, S TEM BO PREVZEL TUDI VSE DOLŽNE INFORMACIJE. PO NAPROSAMO, DA OD NE ZAHTEVATE NAŠE SREJEMANJEM OGLASNI ZAKLJUCIMO VSAK NEDELJEK OB 12. URI. PRAVI OBVEŠČANJE VSA PISMA IN POSAMEZNI, DA NE POSREDOJEMO PREKLICOV ZA ZDRAVNE IZKAZNICE IN PISMA OSEBNE LISTINE. VSI PISMA PREKLICUJE LE VSELOVA 11 IN ZVEZKI LIST BEOGRAD, JOVANA PETA 1.

PROJAVLJENE (SIFRO) N - NO NASLOVA! ZANJE PRISILITI PISMA ENO POŠTO, KI JO, ZAPEČATE. V PISEMSKEM OVITKU OZNACBO SIFRE — PISKE NA OVITKU. PRIŠTE ALI POSLJITE V OGLASNI ODDELEK. KI JO BO DVIGNIL PRIJEMLEC OGLASA, S TEM BO PREVZEL TUDI VSE DOLŽNE INFORMACIJE. PO NAPROSAMO, DA OD NE ZAHTEVATE NAŠE SREJEMANJEM OGLASNI ZAKLJUCIMO VSAK NEDELJEK OB 12. URI. PRAVI OBVEŠČANJE VSA PISMA IN POSAMEZNI, DA NE POSREDOJEMO PREKLICOV ZA ZDRAVNE IZKAZNICE IN PISMA OSEBNE LISTINE. VSI PISMA PREKLICUJE LE VSELOVA 11 IN ZVEZKI LIST BEOGRAD, JOVANA PETA 1.

PROJAVLJENE (SIFRO) N - NO NASLOVA! ZANJE PRISILITI PISMA ENO POŠTO, KI JO, ZAPEČATE. V PISEMSKEM OVITKU OZNACBO SIFRE — PISKE NA OVITKU. PRIŠTE ALI POSLJITE V OGLASNI ODDELEK. KI JO BO DVIGNIL PRIJEMLEC OGLASA, S TEM BO PREVZEL TUDI VSE DOLŽNE INFORMACIJE. PO NAPROSAMO, DA OD NE ZAHTEVATE NAŠE SREJEMANJEM OGLASNI ZAKLJUCIMO VSAK NEDELJEK OB 12. URI. PRAVI OBVEŠČANJE VSA PISMA IN POSAMEZNI, DA NE POSREDOJEMO PREKLICOV ZA ZDRAVNE IZKAZNICE IN PISMA OSEBNE LISTINE. VSI PISMA PREKLICUJE LE VSELOVA 11 IN ZVEZKI LIST BEOGRAD, JOVANA PETA 1.

PROJAVLJENE (SIFRO) N - NO NASLOVA! ZANJE PRISILITI PISMA ENO POŠTO, KI JO, ZAPEČATE. V PISEMSKEM OVITKU OZNACBO SIFRE — PISKE NA OVITKU. PRIŠTE ALI POSLJITE V OGLASNI ODDELEK. KI JO BO DVIGNIL PRIJEMLEC OGLASA, S TEM BO PREVZEL TUDI VSE DOLŽNE INFORMACIJE. PO NAPROSAMO, DA OD NE ZAHTEVATE NAŠE SREJEMANJEM OGLASNI ZAKLJUCIMO VSAK NEDELJEK OB 12. URI. PRAVI OBVEŠČANJE VSA PISMA IN POSAMEZNI, DA NE POSREDOJEMO PREKLICOV ZA ZDRAVNE IZKAZNICE IN PISMA OSEBNE LISTINE. VSI PISMA PREKLICUJE LE VSELOVA 11 IN ZVEZKI LIST BEOGRAD, JOVANA PETA 1.

Kersnikova 39, Celje.
ELEKTRICNA vrata — roletno za garažo, prodam. Avto servis — Stane Šarlah, Zadbodrova 39 c.
BRAKO prikolico z dodatnim baldahinom in napuščem s površino 15 kv. m. skoraj novo, prodam. Dr. Gams, Velenje, Zdravstveni dom.
BIKCA — šeka, 2 meseca stara, prodam. Košnica številka 19.
MANJSE posestvo prodam zaradi bolezni. Alojzija Goršek, Cesta na grad 65, Celje.

GRADBENI les za opaž prodam poceni. Cesta na Ostrožno 55, Celje.
1.000 L jabočnika in kuhinjsko pohištvo (kredenco), prodam. Milko Stebernak, Prebold 99.
PRIDELEK na sadnem vrtu, eventuelno tudi vrt, v okolici Griž, prodam. Ponudbe pod »Izredna prilžnost«.

ZASTAVO, letnik 69, 63.000 km, prodam. Mirko Škoflek, Breg 89, Polzela.
TRAJNO žarečo peč EMO 5. odlično ohranjeno, rabljeno samo nekaj mesecev, še z garancijo, bojler TIKI, 8 litrski, rabljen, tudi nekaj mesecev, prodam zaradi selitve. Ponudbe pod »Polovična cena«.

FIAT 750, letnik 1973, prodam ugodno. Dušan Cater, Levec 8.
ZASTAVO 750, letnik 1966, ugodno prodam. — Telefon 23921-206.
DVE PARCELI v Zgornji Sav. dolini, vodovod in električna na parceli, primerni za vikend ali hišo, prodam. Ponudbe pod »Parcela«.

NSU 1000, letnik 1972, prodam dežno tudi na ček. — Stanko Vrbovšek, Piešivec 32, Velenje, ali: Stefan Čakš, Delavska 18, Celje.
ZASTAVO 750, letnik 64, motor tovarniško obnovljen, registrirano do marca 1973, prodam. Cena 4900 dn. — Jev. Kovač, Muzejski trg 9, Celje.
RAZNE sode prodam. Ivana Kolar, Celje, Ljubljanska 10.
FIAT 750, dobro ohranjen, prodam. Telefon 21-247.
SOBA in kuhinja, vseljiva, naprodaj. Ponudbe pod »Gotovina«.

GARAŽO v centru mesta Celja prodam. Informacije po telefonu 21-893 od 15. do 16. ure popoldne.
VEČJO parcelo blizu Mozirja ugodno prodam. Informacije od 18. ure dalje. Andrej Plis, Lokovina 31, Dobrna.
6 TEDNOV stare psičke, nemške ovčarje z ročovnikom prodam. Bojan Koleča, dipl. ing., Celje, Na zelenici 8, tel. 26-346.
POSESTVO z gospodarskim poslopjem 2,50 ha zemlje, lep sadonosnik, vse na sončni legi — ravnina, prodam. Alojz Kodrič, Kriševa vas 1, 62319.
SPACEK — letnik december 69, naprodaj. Na rebru 9, Aljažev hrib.
9 PANJEV AZ na 9 satov, po njih in 3 prazne, še nove, 9 satarjev, prodam. Fani Markl, Rečica 14, Laško.
TRGOVCI pozor! Tricikelj prodam za 90 dinarjev Fani Markelj, Rečica 14, Laško.
ENOFAZNI 2 KS 2880 obra-

to, elektromotor — nov, prodam. Stropnik, Mala Pl. rešica, Petrovče.

KUPIM

ENOSTANOVANJSKO hišo, lahko nedograjeno, kupim. Plačilo v devizah. Marjan Pušnik, Glinsko 3, Škofja vas.
MOTORNO kolo, 4 brzinec (brez izpita), lahko nevožen, kupim. Celje, Lesničarjeva 8 — Aljažev hrib.
ENO ali dvostanovanjsko vseljivo, dobro vzdrževano hišo v okolici Celja kupim. Ponudbe pod »Hiša«.

ZAPOSILITEV

VAJENCA za poklic avtomehaniška sprejem takoj. Avto servis Stane Šarlah, Zadbodrova 39/C.
SERIJSKO ali kakšno drugo delo sprejem na domu. Ponudbe pod »Honorar«.
POKLICNI voznik z večletno prakso sprejme popoldansko honorarno zaposlitev od 15. do 22. ure. Ponudbe pod »Sposoben«.
DOBRO frizerko z najmanj 5-letno prakso za posredniško mesto sprejem ali prodam salon. Ponudbe pod »Poštena«.
DEKLE za pomoč v gostilni iščem. Hrana in stanovanje priskrbjeno. Gostilna Cimperman, Polzela.

RAZNO

OTROKA vzamem v varstvo za 8 ur dnevno. Ponudbe pod oznako »Zanesljiva«.

STANOVANJA

USLUZBENKA išče stanovanja ali sobo s posebnim vhodom v Celju ali v Sentjurju. Ponudbe pod »Mirna«.

VZGOJITELJICA išče opremljeno sobo v Celju. Ponudbe pod »1. september«.

DVE DIJAKINJI sprejem na stanovanje. Marija Zupac, Teharska 110, Celje.
DEKLETI iščeta sobo v centru mesta Celja ali bližnji okolici, s posebnim vhodom. Ponudbe pod »Nujno«.

OPREMLJENO stanovanje — 2 sobi in kuhinjo ter sanitarije v okolici Zalca oddam. Ponudbe pod »Za mlade«.

ZA SINA dijaka iščem v Celju sobo. Marija Repenšek, Naselje 152, Gornji Grad.
SOBO v Zalcu — okolica ali v Celju za 3-4 mesece, išče izreden študent od septembra dalje. Ponudbe pod »Izreden študent«.

ZAKONCA brez otrok iščeta nujno sobo in kuhinjo v Celju — okolici. Plačata za eno leto vnaprej. Ponudbe pošljite na naslov: Anton Florjan, Vojsnik 229.
SOBO s posebnim vhodom v mestu ali okolici, iščem. Kovinarska 10.
ZENSKI oddam opremljeno sobo. Prednost imajo z dovoljenjem. Ponudbe pod »Ena druga pomoč«.

SOBO s posebnim vhodom v bližini Celja, iščem. Za uslugo dam lepo jagračo. Ponudbe pod oznako »Zanesljiva«.

za nekje na Otoku. Milan Pogelšek, Piečnikova 29, Celje.
TRICLANSKA družina s se neopremljeno sobo in kuhinjo, v okolici Celja. Pasa do 400 dinarjev. Filip Topič, Lava 12, Celje.

Proizvodno gradbeno podjetje »GRADNJA« ŽALEC

objavlja naslednja prosta delovna mesta:

- EKONOMSKEGA TEHNIKA — SALDOKONTISTA**
- REFERENTA v pripravi dela**

POGOJI:

pod 1. dokončana ekonomska srednja šola in nekaj delovnih izkušenj iz knjigovodstva;
 pod 2. dokončana tehniška gradbena šola z nekaj delovnimi izkušnjami iz področja gradbeništva.

Za obe razpisani mesti je poskusno delo 30 dni. Osebni dohodek je po pravilniku. Stanovanja ni na razpolago. Nastop službe je mogoč takoj ali po dogovoru. Ponudbe pošljite na gornji naslov v roku 15 dni po objavi oglasa.

NUDIMO VAM POTROŠNIKO POSOJILO ZA PROIZVODE TOVARNE

EXPORT — IMPORT

TEHNO-MERCATOR

CELJE

TOZD Maloprodaja

Komisija za medsebojna razmerja delovne organizacije

FOTOLIK

CELJE

razpisuje prosti učni mesti za **DVA VAJENCA — ročna stavca**

Pogoj je končana osemletka. Pismene ponudbe pošljite na naslov: Razpisna komisija DO Fotolik, Celje.

Razpis velja 15 dni od dneva objave.

RAZPIS

KAJUHOV DIJAŠKI DOM

Vodnikova 10 a CELJE

razpisuje **VZGOJITELJICO SNAŽILKO**

POGOJI:

- višja šola pedagoške smeri
- nekvalificirana delavka

Rok prijave 15 dni po objavi.

SERVIS — TEHNIČNI PREGLEDI — REZERVNI DELI — AVTOMOBILI —

AVTO CELJE - CELJE

NOVE, ZNIŽANE CENE AVTOMOBILOM

ZASTAVA

ZASTAVA 750 M	cena 29.928,00 din
ZASTAVA 750 LUX	cena 31.389,60 din
ZASTAVA 101 NOVI TIP	cena 54.431,20 din
ZASTAVA 1300 P	cena 50.529,60 din
ZASTAVA 1300 LUX	cena 53.936,00 din
ZASTAVA 125 PZ/1500	cena 60.982,00 din
ZASTAVA 1500 FAMILIARE	cena 63.124,40 din
LADA	cena 57.438,80 din
LADA SL	cena 69.222,00 din
ZASTAVA 430 K	cena 53.657,45 din

DOBAVA AVTOMOBILOV TAKOJ, BARVA VOZIL PO IZBIRI

V ZALOGI ŠE NEKAJ VOZIL PO STARI CENI:

125 PZ/1500	cena 55.301,70 din
1300 P	cena 45.938,32 din

SPREJEMAMO VPLAČILA ZA FIAT-ZASTAVA 132 GLS
 cena 93.400,00 din

Prodaja »AVTO CELJE«, Celje, Ljubljanska 11, telefon 22-180

SERVIS — TEHNIČNI PREGLEDI — REZERVNI DELI — AVTOMOBILI —

KDO BO POTOVAL V VARŠAVO

Ah, kaj bodo tiste »tednikove nagice« z zadnje strani. Tele, nekaj veljajo, tele! (foto: Drago Medved)

MIJA ALEKSIČ

LJUBIM SLOVENIJO

Ko sem ga gledal pred nastopom, si sploh nisem mogel predstavljati, da je to tisti Mija Aleksič, ki ga poznamo s televizije. Človek ne hote pričakuje, da se mu bo smejal, četudi ne nastopa. Imel sem celo občutek, da deluje kar preveč resno. Ko je potem nastopil s svojim programom na letošnji Preboldski noči, je kot že tolikokrat doslej, navdušil prav vse obiskovalce prireditve, in ljudje so se mu nasmejali do solz.

»Veste, ljudje sploh ne razumejo, da sem lahko v svojem življenju resen. Sam imam celo občutek, da sem v primerjavi z drugimi ljudmi preveč resen, tih, da ne rečem celo preskromen. Prijatelji mi celo očitajo, da jih ne znam zabavati v družbi. Vse tisto, kar počenjam v teatru in na televiziji, je prenarajanje. Kdor se ne zna pretvarjati, ne more biti dober igralec.«

NT: »Vi raje igrate v humorističnih vlogah...«

»Tako pravijo drugi in verjetno bi bil ogenj v strehi, če bi kdaj komu izjavil, da ne nastopam rad v takih vlogah, da sem mnogo bolj navdušen nad resnimi vlogami. Sicer sem pa že tako mnogokrat nastopal tudi v resnih vlogah. Pred kratkim sem praznoval trideset let, odkar sem postal igralec. Kot humorist pa sem zaslovel šele pred kakimi petnajstimi leti, z nastopi v nadaljevanki Ogledalo državljana Pokornega in od takrat dalje me imajo ljudje za Culeta.«

NT: »Takošno je življenje igralca pri nas?«

»Delam od jutra do večera, nastopam v gledališču, vmes snemam za televizijo, tu pa so še nastopi po različnih krajih, kamor me ljudje velikokrat vabijo. Največji užitek je nastopati kje na deželi, kamor kultura ne zaide pogostokrat in občinstvo v takih krajih je najbolj hvaležno. Kadar me povabijo na takšne nastope, cena ni važna. Večkrat nastopim zastonj, ker čutim, da

sem publiki nekaj dolžan. Publika me je skovala v »zvezde«.

NT: »Kako se počutite na ulici, ko vas ljudje ogledujejo in si pravijo: Tole je pa Cule!«

»Včasih je prijetno, včasih ne. Zelo hudo je bilo to takrat, ko še nisem bil navajen na to. Enostavno nisem vedel, kam naj se obrnem. No, zdaj se človek na vse privadi. Če nekoliko bolj pomislim, lahko mirno rečem, da je lažnivec tisti, ki pravi, da mu ni do popularnosti.«

NT: »Se udeležujete tudi v našem političnem življenju?«

»Se, ker mi tako veleva čut dolžnosti. Velik korak smo naredili pri nas z uvedbo novega delegatskega sistema. To smatram kot priznanje delovnemu človeku in najbrž takega priznanja, kot ga je delavec pri nas dobil z uvedbo novega delegatskega si-

stema, še nikjer na svetu bil deležen. Kot zanimivo naj vam povem, da so v mojem gledališču izbrali za vodjo delegacije. Če mi sodelavci zaupali, potem se bom trudil po svojih najboljših močeh, da jih ne bom razočaral.«

NT: »Kako se počutite Preboldu?«

»Za Prebold sem že slišal. Vem da imate tu tekstilno industrijo, da pa je kraj, ko lep si nisem predstavljajo. Ko sem prej opazoval okolico vašega kopalnega bazena, sem si mogel priznati, da redkokoli naletiš na tako lepega. Verjemite mi, prosim, da to ne govorim iz vljudnosti. Sicer pa sploh od vseh naših republik najbolj ljubim Slovenijo, vsako leto hodim na počitnice v Slovenijo. Veste, mi ženo sem spoznal na Bleki Slovenka je, se pravi, skromna in delavna.«

JANEZ VEDEK

LJUBEZEN PO SVETU

SLADKO GNEZDECE

Ptički si ga spletajo in za ljudi pravimo, glej, pleteta si ljubezensko gnezdo. Pri hinduistih in večini budistih je ljubezensko gnezdo čista resnica. V vsaki, še tako preprosti

koči, pa naj bo iz blata in slame, iz lesta in kamenja iz bambusa in ločja, povsod je v hiši ali kje na vrhu posebno ležišče, na katerem nihče ne spi. To je postelja za ljubezen. Ni-

zek, z lanenimi pasovi prepleten pograd ima ob vzglavju navadno tudi vazo, ob vazi lončeno posodo s hladno vodo ali kakšnim drugim napitkom. Če je v vazi cvetje, če je v vrču pišča — potem je to vabilo. Zakonski drug, naj bo moški ali ženska ve — druga polovica si želi ljubezni.

Ljubezen je pri hinduistih obred. Obred je, ki terja predigro, še pred to pa je navadno med parom dolg pogovor o zadevah, ki oba razveseljujejo. Tako se par pred telesnim stikom duševno spočije, otrese vseh drugih skrbi, otrese duševno zbliža z ugotovitvijo, da sta si sorodni duši. Tako vsklajena nadaljujeta ljubezensko srečanje najprej z dotiki, spretno masažo, včasih pa z umivanjem in maziljenjem. Ko je pripravljenost obeh na višku, se združita v ljubezenskem objemu. Toda tudi to ni kakor koli. Znamenita pesnitev o spretnosti ljubezni je presenetila ves svet, čeravno je njen avtor živel pred več kot 2.000 leti. Kama sutra — veda o duševnih in telesnih užitkih je nekaj, kar je ljudstvom v okviru budizma in hinduzma, samo ena od svetih knjig. Ravnanje se po njej, pomeni biti zvest verskim načelom. Na naši sliki mlada burmanska nevesta med plesom

Ko smo povprašali v Braslovčah, kdaj je bil zgrajen njihov sokolski dom, so nam sporočili, da so zbiralno akcijo, ki jo je vodila Nežka Počaj iz Braslovč, začeli že leta 1931, dom pa je bil zgrajen že decembra leta 1933. Mi pa smo odkrili, da so začeli z zbiralno akcijo že v stari Avstroogrski. V roke nam je prišla razglednica z Uršlje gore, ki je bila dana naprej na pomožno pošto Zavodnje, kar je razvidno iz žiga na levi strani, nato pa je romala v Soštanj, kjer je pošta pritisnila žig na cesarjevo znamko. Na tej razglednici je torej poleg znamke, ki prilazuje Franca Jožefa, tudi znamka, ki jo je založilo braslovško sokolsko društvo z namenom široko zasnovane zbiralne akcije — saj so znamko prodajali celo na Uršlji gori. Na znamki na levi strani razglednice je besedilo ZA SOKOLSKI DOM BRASLOVCE, ki je pravilno nazočena in označena z vrednostjo. Na znamki je risba sokolskega doma, nad njim vzhajajoče sonce in pripadnik sokola v društvenem kroju. Vsekakor je to izredna filatelistična redkost, saj si danes težko predstavljamo, da je bilo nekoč, že v ranjki Avstriji, v Braslovčah tako razvito narodnostno življenje.

V. Kolje